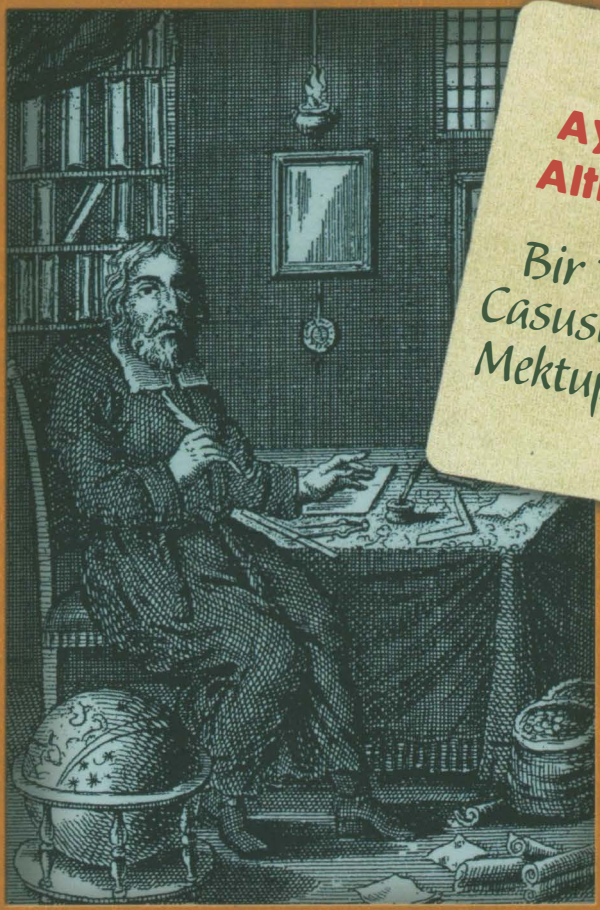

Aytunç Altındal

Bir Türk Casusunun Mektupları

2. Baskı

95
1276

ALFA

AYTUNÇ ALTINDAL

Bir Türk Casusunun Mektupları

Batı'da Seküler Düşüncenin Gelişimine Katkı

ALFA

Bir Türk Casusunun Mektupları
© 2010 ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yöntemle çoğaltılamaz.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Kapak Tasarımı Begüm Çiçekçi
Grafik Uygulama Aslı Sunar Bakır

ISBN 978-605-106-825-1
1. Basım: Aralık 2010
2. Basım: Mart 2014

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa-İstanbul
Tel: 0(212) 674 97 23 Faks: 0(212) 674 97 29
Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alemdar Mahallesi Ticarethane Sokak No: 15 34410 Fatih-İstanbul
Tel: 0(212) 511 53 03 (pbx) Faks: 0(212) 519 33 00
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika no: 10905

"If we are faithless he will remain faithful, for he cannot disown himself."

("İmansızlık gösterirsek, O yine sadık kalacak.
Çünkü kendisini yadsıması olanak dışıdır.")

Timoteos'a II. Mektup: 2: 13

İÇİNDEKİLER

Önsöz, 9

Birinci Bölüm
İNANÇ VE İMAN SORUNSALI

1.1. Başlangıçta Tanrılar Vardı 15
1.2. Ezoterizm ve Gizli İlimler (Mancy/Mantic) 29
1.3. Hermetizm ve Alşimizm 52

İkinci Bölüm
SİMYADAN MODERN FİZİĞE

2.1. Isaac Newton ve Gizli İlimler 76
2.2. Baruch Spinoza ve Gizli İlimler 102
2.3. Daniel Defoe ve Türk Casusu 122

Sonuç, 155

ÖNSÖZ

"They presumed the Gods to be like themselves..."
("Onlar [İnsanlar] Tanrıların kendileri gibi olduğunu varsaydılar...")

Trattato dei tre impostori, 1680

Bu kitapta, okur *Bambaşka Bir Dünya* ile karşılaşacaktır. Batı'da *Örgütlü-Dini*, çağlar boyunca Roma Katolik Kilisesi ve onun organları -örneğin Engizisyon- temsil etmiştir. Batı'da *Sekülerleşme* hareketleri de, bu nedenle Örgütlü-Dinin *dogma* ve *doktrinlerine* karşı yürütülen mücadelede ortaya çıkmış ve şekillenerek günümüze kadar ulaşmıştır.

Bu *Sekülerleşme* (Dünyevileşme) bağlamında pek çok yayın yapılmıştır ama bir konu özellikle gözlerden gizlenmiş, bilinsin istenmemiştir. Yazımın başında sözünü ettiğim o *Bambaşka Dünya* işte bu gözlerden gizlenmiş, itelenmiş ve hatta zaman zaman alay konusu yapılmış olan *gizli* bir dünyadır. Kısaca *Gizli* (Occult) *İlimler* adıyla tanımlanan bu *Bambaşka Dünya*'nın Batı'daki *Sekülerleşme Hareketleri*'ne ne denli büyük, kalıcı ve yoğun etkisinin olduğuna sözde akademik yayınlarda hiç yer verilmemiştir. Bu kitapta, başta *Alşimi* (Simya) olmak üzere *Ezoterizm* ve *Hermetizm*'in, Batı'daki Sekülerleşme gayretlerine yaptıkları somut katkıları belgeleriyle okuyacaksınız. Bu nedenledir ki, *Sekülerleşme* ve *Gizli İlimler* arasındaki doğrudan bağlara, ilişkilere ve görüşlere dikkat çekmesi itibarıyla bu kitap, kendi alanında bir ilktir. Batı'da henüz *Sekülerleşme* ve *Gizli İlimler* arasındaki

ilişkileri doğrudan incelemiş, birkaç akademik yayın dışında yayın yoktur.

Çağdaş bilimi geliştirmiş olan büyük beyinlerin ve *dahi* diye tanımlanan bilim adamlarının tamamına yakını Örgütlü-Dinin dışına çıkmaya cesaret ederek Katolik Kilisesi tarafından lanetlenmiş olan Gizli İlimler ile uğraşmışlar ve bu disiplinlerden öğrendikleri yöntem ve deneyimlerle bugünkü çağdaş fiziğin, kimyanın, biyolojinin, matematiğin ve en önemlisi -John Banville'in de dediği gibi- *astrofiziğin* temellerini atmışlardı.

Kitapta bu büyük beyinlerden ve Çağdaş Bilimin kurucuları arasında yer alan Isaac Newton'un, Baruch Spinoza'nın, Johannes Kepler'in *Simya*'yı *Kimya*'ya dönüştüren Lavoiser'in ve diğerlerinin Gizli İlimlerle olan doğrudan bağlarını okuyacaksınız. Yakın yıllara kadar sadece üstün fizikçi, optisyen ve matematikçi olmaktan başka hiçbir yönü bilinmeyen Isaac Newton'un *gizli dünyasına* bir yolculuk yapacaksınız. Onun ve diğerlerinin Occult ile olan bağlarını tanıdıkça Çağdaş Bilim'in ve Örgütlü-Dine karşı mücadelenin ve sekülerizmin nasıl geliştiğine tanık olacaksınız. Ulus-Devlet kimliği edinebilme çabası ile *Evrensel* (Ecumenic/Catholic) *İman* arasında yaşanan çelişkiyi[1] kavrayabilmek konusunda Gizli İlimlerin Sekülerleşme çabalarına yaptığı katkıyı mutlaka bilmek gerekir.

Bir Türk Casusunun Mektupları da işte bu bağlamda çok ama pek çok önemli bir işlev yüklenmiştir. Michael Hunter ve David Wootlon'un yazdıkları gibi, *Bir Türk Casusunun Mektupları* Avrupa'da Sekülerleşmeye (Deizm) doğrudan ve büyük bir katkı yapmıştır. 17. yüzyılda Batı'da en çok okunan ve etkisi sadece orada değil, ABD'de de görülen *Bir Türk Casusunun Mektupları*,

[1] Bu karşıtlık için *bkz.* David Martin, *A General Theory of Secularization*, Oxford, 1978.

bir yüzyıl sonra, 18. yüzyılda *L'Esprit de Spinoza* ve *De Tribus impostoribus* (1753) ve *De imposturis religionum breve compendium* gibi çok önemli felsefi kilise eleştirilerine de kaynaklık etmişti.

Umarım Çağdaş Bilim'in ve Sekülerizm'in bu *gizlenmiş* yönünü ve *gizli örgütlerini* ilgi ve keyifle okursunuz. Yıllardır anlattığım *gizli ilimler* (Havass ilmi) bana olmadık tezviratları yapan *eğitimli cahillerin* yazdıkları gibi Altındal'ın *komplo teorileri* midir, değil midir, siz karar verin.

24 Ağustos 2010
A. Altındal

Birinci Bölüm

İnanç ve İman Sorunsalı

"Ben Pisagor'un bildiği sırların çok azına vakıf olabildim."

—Isaac Newton

"All who make idols are nothing."
("Put yapan herkes boş adamlardır.")

İşaya 44:9

1.1 Başlangıçta Tanrılar Vardı

Tarihçiler onlara kısaca *Pagan* adını vermişlerdi. Kelime anlamıyla *'yerleşik düzen içinde kentler kurarak buralarda yaşamak alışkanlığı edinmiş topluluklar'* demekti. Tek-Tanrıcı dinlerin ruhani önderleri ise onlara kısaca *Put-Tapıcısı* nitelemesini uygun görmüşlerdi. Gerçekte Paganlar günümüze kadar gelişerek ulaşmış olan evrensel nitelikteki Batı Uygarlığı'nın kurucularıydılar. Onlar da bugünkü insanlar gibi acılar, sevinçler, coşkular ve yıkımlar yaşamışlar ve bunları dile getiren ve/veya bunlara çözüm arayan çabaların içinde olmuşlardı. Paganlar için aslolan neye taptıklarından çok, *Put* olarak adlandırılan nesnelerin (örneğin, heykellerin) hangisinin daha olumlu ve istenilen sonuçları verebileceği meselesiydi. Paganlar söz konusu *tapınma* (divination) araçlarıyla çevrelerini hem etkileri altına almayı hem de onları da Kentlilik düzeyine çıkartarak yeni oluşmakta olan ve kesinlikle *Seküler* (Dünyevi) nitelikteki *Kent-Etiği ve Yasaları* içinde yaşamaya sevk etmişlerdi.

Paganların çevrelerini uygarlaştırıcı ve kentselleştiricilik özelliğini bir örnekle açıklamak yerinde olur kanısındayım. Günü-

müzden yaklaşık iki bin yıl önce yaşamış olan Strabo, coğrafyacılık ve haritacılık alanında ilk yazılı belgeleri hazırlamış kişi olarak tanınmıştır. Anadolu'da, Amasya'da doğup büyümüş olan Strabo tüm çevre ülkeleri dolaşmış ve ilk haritaları ve coğrafi yapılanmaları kâğıda aktarmıştı. Strabo'nun yazdıklarına göre Ege kıyılarında düzenli kentler kurmuş olan İonyalılar, günümüzde Karadeniz diye bilinen havzada *nomad* (gezici) yaşamın en dövüşken en barbar kabilelerinden olan İskitleri uygarlaştırmayı başarmışlardı. Günümüzden iki bin yıl önce fırtınalı ve kayalık sahilleri olan bu denizin çevresinde yaşayan yabansı kabilelerden ötürü bu havzaya *Axenos* (yabani, uygarlık dışı) denildiğini belirten Strabo, Pagan İonyalıların bu bölgelere kendi anlayışlarına uygun kentler kurarak dağlı ve vahşi İskit kabilelerini zamanla uygarlaştırdıklarını anlatır. Öyle ki diye sürdürür sözünü Strabo, bir süre sonra *Axenos* adı unutuldu ve bölgeye *Euxenios* (dost canlısı, uygar) adı verildi diye tamamlar cümlesini.[1]

Gerçekte Paganlar, günümüzdeki *Uygarlık* ve *Kültürün* ilk mimarları ve tarihsel olarak da kurucuları olarak kabul edilirler. İlk *kentleşme* ve *kent kültürünü* (Urbanizm) ve mimarisini onlar başlatmışlardır. İlk toplu konutları, ilk taş yolları, ilk tapınakları, ilk müzeleri, ilk halk kütüphanelerini, ilk hamamları, ilk ışıklandırılmış yolları, ilk ticaret merkezlerini ve daha nice *ilk*'e hep onlar imza atmışlardır. İlk felsefeciler, ilk matematikçiler, ilk mimarlar, savunucular (yasa adamları), fizikçiler, kimyacılar, hekimler, müzisyenler, yargıçlar ve hukukçular hep onların arasından yetişmişti ve tümü de Pagan inançlarına sahip ve bağlı kişilerdi. Mısır'da, İonya'da, Roma'da ve Atina'da hep onlar vardı. Dev meydanlarda

[1] Burada belirtmekte yarar vardır ki günümüzde dünyada *Kara Deniz* adıyla bilinen denize bu adını 1660 yılında yaşanan büyük bir deniz faciasından sonra Osmanlılar vermişlerdi ve o dönemden bu yana Osmanlı'nın verdiği bu adla tanınmıştır.

(agoralar ve forumlar) toplanan binlerce insana hitap edenler onlardı. Dev amfiteatrlarda sahneledikleri oyunlarla insanlara bilinç aşılayanlar onlardı. Buluşlar yapan ve günümüzdeki bilimsel gelişmelere öncülük etmiş olanlar da onlardı. Örneğin, günümüzden 2.400 yıl önce kurulan İskenderiye'de çalışmalarını yürüten Euclid de, Galen de, Arşimed de Pagandı. Dünyanın güneşin etrafında döndüğünü Galile'den yaklaşık 1.500 yıl önce öne sürmüş olan Aristarchus da Pagandı. Dünyanın çevresini ölçümleyerek bunun 24.662 mil olduğunu ilk açıklayan Eratosthenes de Pagandı (sadece 200 millik bir hata payı vardır, o kadar). Paganlar tarafından kurulmuş olan kütüphanelerde ve özel mülkiyette yüz binlerce elyazması eser vardı, insanlar yazarak bilgi alışverişinde bulunuyorlar ve uygarlığın ve *kent kültürünün* ve *etiğinin* yayılmasını sağlıyorlardı.

Yakılmadan önceki İskenderiye kütüphanesinde 600.000 kadar elyazması kitap bulunduğu bugün tarihçiler tarafından belirtiliyor.

Ünlü Kleopatra da Pagandı, Büyük İskender de Pagandı, Sezar da... Firavunlar da, Hitit ve Sümer kralları da Pagan geleneğinin kurucuları ve yayıcılarıydılar. O yıllarda küçük cemaatlerin arasındaki en küçük olan İsraeloğulları kabilesinin dışında hiç kimse *Tek-Tanrıcılık* diye bir akımın var olduğunu bilmiyordu, duymamıştı.

Günümüzden 2.200 yıl önce İtalya'nın Kuzey Kampania bölgesindeki Monte Messico'da Falernium üzümünden şarap üretip bunu tüm Avrupa'ya, Anadolu'ya ve Orta Doğu'ya satan üreticiler ve tüccarlar da Pagandı. O dönemlerde İngiltere'nin Hambleden bölgesindeki Yewden Malikânesi'nden mektup yazarak zengin kocalarını ve onların metreslerini birbirlerine şikâyet eden ve kendi güzellik sırlarını diğer kadınlarla paylaş-

mak istemeyen soylu kadınlar da Pagan inançlarına bağlıydılar. Kapılarında *"Hic habitat felicitas"* (Burada zevk vardır) ve *"Sum tua aere"* (Paran varsa senin olurum) yazılı genelevler de Pagandı. Ordular ve komutanları da ve en önemlisi tüm ruhani önderler de Pagan inançlarına sahiptiler. Çarpıcı bir örnek olsun diye yazayım, günümüzdeki Abraham (İbrahimi) Tanrı anlayışının başlatıcısı sayılan Yahudilerin yazılı kitabı Tevrat'ı 72 günde İbranice/Aramiceden Latince ve Grekçeye çevirmiş olan 72 çevirmen de aslen Pagandı. Onların yaptıkları çeviriler sayesinde bugün *Tek-Tanrıcılık* (Monoteism) varlığını hâlâ sürdürebilmektedir. Bu çeviriler yapılmasaydı ve kentli Paganlar bu kitapları tartışma konusu yapmasalardı günümüzde Tek-Tanrıcılıktan belki de bilimsel tarih ve sosyoloji dallarındaki doktora tezlerinde küçücük birer dipnot olarak söz edilebilecekti.

Sözü uzatmaya gerek yoktur. Bugünkü, özellikle de yere göğe sığdırılamayan şu ünlü Batı Uygarlığı'nın ve Kültürü'nün kurucuları günümüzden yuvarlak hesap 2.500-5.000 yıl önce yaşamış olan Paganlardı ve bu insanlar Tanrılara, Kahramanlara ve Bedensiz-Varlıklara (*Spirits*, göze görünmeyen bedensiz varlıklar ile *Cin* ve *Peri* diye bilinen *Demons*) İNANIYORLARDI ama bunlara Monoteist anlayışla İMAN etmemişlerdi. Paganlar da gerçekte *TEİST* (Tanrıcı) idiler ama *TEK*-Tanrıcı değillerdi. Aralarında Politeistler (birçok tanrıya aynı anda inananlar), Katenoteistler (Tanrı seçerek inananlar) hatta Atonist (*Tek Tanrı Güneştir* diyenler) anlamda Tek-Tanrıcılar da vardı. Kısacası kim neyi istiyorsa ona inanabiliyordu ve başkasının tanrısına, kahramanına ve *bedensiz varlığına* cebir ve şiddet uygulamıyor, toplumsal ipotekler koymuyordu. Çünkü Paganların yaşamlarına ve kentsel ilişkilere yön veren tüm yasalar, kurallar ve yönetmelikler *SEKÜLER* (Dünyevi) nitelikteydi, insanlar *Gözegörünmeyen* bir Tanrı'nın

emirleri ve zorlamaları doğrultusunda yaşamak zorunda değillerdi.

Teolojinin (Tanrı-Bilim) en çetrefil ve en eski sorunlarından biri belki de en önemlisi işte bu *İNANÇ* ve *İMAN* sorunsalıdır. Çoğunlukla İnanç ve İmanın eşdeğerli ve/veya *özdeş* (identique) kavramlar oldukları sanılır ama öyle değildir. Tanrıbilim açısından bu iki kavram arasında hem dolaysız bir bağ hem de fark vardır. Örneğin, Aramice kökenli İbranicede *İnanç* kavramını tam olarak karşılayan bir kelime yoktur, olmamıştır, Buna karşılık, Türkçeye daha çok *ikna etmek* olarak çevrilebilecek olan *HIPH'IL* diye bir fiil vardır. İbranicede kutsal sayılan metinleri okuma tarzlarından biri olan Hiph'il, diğer fiil okumalarından (çözümlemelerinden) farklı olarak *'kişiyi belirli bir konuda ikna ederek ona belirli bir işi yaptırabilme'* fiili olarak geçer. Diğer okuma biçimleri olan Qal ve Piel tarzlarından ayrı olarak Hiph'il kişiye kendine güven duygusu aşılayan bir eylemi tanımlar. Tevrat'ta ilk kez Genesis 15:6'da geçer ve burada *"Abraham*[2] *Tanrı'ya inandı,"* denirken kullanılan kelime özgün metinde Qal veya Piel tarzı değil Hiph'il'dir. Benzer şekilde yine Tevrat'ta Deuteronomy 1:32'de, *"Sen Tanrı'na güvenmedin,"* denilmiş ve burada Hiph'il fiili *güven* anlamında kullanılmıştır. Daha başka alıntılar da yapılabilir ama sözün özü değişmez: İbranicede *İnanç* kelimesini karşılayan bir sözcük yoktur. Bunun nedenine daha sonra değineceğim.

Ancak Tek-Tanrıcı dinler olan Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'da bol bol *İman*'dan söz edilmiştir ve insanların sadece Tanrı'ya inanmalarının yetmeyeceği ona aynı zamanda İMAN edilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu üç dinde ilke şudur: *Aklın* durduğu yerde *İman* başlar. Eğer kişi imanlı ise akla ve aklın ka-

[2] Müslümanlara göre İbrahim Peygamber oluyor.

çınılmaz olarak kişiye hatırlatacağı *Kuşku*'ya yer yoktur. *İnanç*'ta *Kuşku* rol oynar ama konu *İman* ise Tanrıya kuşkuyla iman edilemez. İşte bu nedenle *Sekülerlik* (Dünyevilik) sorunsalını tam olarak kavrayabilmek için konuya mutlaka *İnanç* ve *İman* arasındaki dolaylı ve dolaysız bağları anlamaya çalışmakla başlamak gerekir.

Paganlar sanıldığı ve yüzyıllardır *yerleşik* (established) dinsel kurumların iddia ettikleri gibi hiçbir inancı olmayan kişiler değillerdi. Tam tersine sağlam, hatta katı denilebilecek İnanç-Sistemlerine sahiptiler. Burada kullandığım *İnanç-Sistemi* tamlaması Teolojide kullanılan teknik bir terimdir ve doğrudan doğruya kendi içinde kendi kurallarına göre işleyen, kapalı devre çalışan *Spiritual* (Ruhani) yapılanmaları işaretlemektedir. Bu sistemlerde, Tek-Tanrıcılık hariç, güçlü *İnanç Donanımları* vardır ama bu objelere ve/veya prensiplere (ilkelere) *İman* edilmez. Örneğin, Taoizm'de *Li* ve *Ka* diye tanımlanmış olan *prensipler* (ilkeler) vardır ve var olan her şeyin bu ilkeler gereği ortaya çıktıklarına inanılır ama bu bir İman esası değildir. Benzer şekilde, *Theistic Innatism* diye bilinen bir kural gereği bu tip İnanç-Sistemlerinde her insanın doğuştan Tanrısal gücün varlığına İNANARAK dünyaya geldiği ön-kabulü vardır. Burada kastedilen ön-kabulleniş İman ile bağlantılı değildir, doğrudan doğruya bebek olarak dünyaya gelen her insanın -daha gerçeği her canlının- doğuştan *Varlığını Sürdürebilme Güdüsüne* (Survival Instinct) sahip olması ve bu güdüye bağlılığı (Hiph'il anlamında) keyfiyetidir. Diğer bir deyişle her insan doğuştan var olan bir güdüyle yaşama bağlanmıştır. Dolayısıyla da yaşamak bir zorunluluk olarak bebeğe kendisini dayatır. Yahudilikte ise bu varlığını sürdürebilme keyfiyeti ilk kez bir İnanç-Sistemi olmaktan çıkarılmış ve doğal bir *güdü* (instinct), doğaüstü bir gücün, burada *JAHWEH* (İsrael'in Tanrısı), isteğine bağlanmıştır. İlginçtir ki, İsraeloğulları kendi Tanrılarının sadece

Cadılar Bayramı (1508 tarihli bir gravür).

adını kutsamışlar ve ona İman etmişlerdir. Bu nedenle Yahudilikte ve İslamiyet'te Tanrı'nın sadece ona verilmiş olan İnsana ait adı ve sanı bilinebilir bunun ötesinde Tanrının/Allah'ın ne olduğunun bilinebilmesi mümkün değildir. Şöyle de söyleyebiliriz; Monoteizm'de Tanrı'ya İMAN etmek kişiye (Mümin) Tanrı'nın ne olduğunu bilmek ve tanımlamak hakkını vermez. Çünkü her tanım bir anlamda kişiyi bir kalıba hapseder ve anlamsallığı daraltır. Yahudilerin Kutsal saydıkları *Mezmurlar* (Psalms) kitabında aynen şöyle söylenmiştir: *"Çünkü biz onun kutsal adına İman etmişizdir"* (33:13). Yahudi, Tanrı'nın Kutsanmış adından kendisini yönetmesini ve yönlendirmesini ister (Ps: 31:3). Çünkü yeryüzü Tanrı'nın malıdır ve her ne varsa, var olan her şey de O'nundur (Ps: 24). Yahudi için ana rahmine düşüldüğü andan itibaren O'na ait oluş başlar (Ps: 22:10). Çünkü *egemenlik* kayıtsız şartsız İsrael'in Tanrısı Jahweh'e aittir (Ps: 22:28).

Paganlar için DİN yoktu. Diğer bir deyişle Paganlar *İnançlı* kişilerdi ama *Dindar* değillerdi. Çünkü *İman* sahibi değillerdi ve buna gereksinim de duymuyorlardı. *İnançlı* olmak onlar için yeterliydi. Yahudilikte olduğu gibi Tanrı ile, Abraham'ın yaptığı gibi bir *Mukavele* (Sözleşme) imzalamış değillerdi. Paganlar için gözegörünmeyen varlıklar vardı ama insanlar bunlarla anlaşmalar veya sözleşmeler imzalayamazlardı. Kısaca *Covenant* diye tanımlanan ve Abraham adlı kişiyle Jahweh arasında imzalandığı (sembolik olarak) öne sürülen böylesi bir anlaşma *İnanç* ile *Kuşku*'yu bir arada yaşayan Paganlar için *Akıl-Dışı* bir olaydı. İşte bu husus *Din* olgusunun anlaşılması için ön koşul durumundadır. Çünkü Monoteizm İRRASYONEL üzerine kuruludur; akla ihtiyacı yoktur. Seküler Paganlar, Tanrıların Rahipler, Kâhinler ve Kâhineler (Sybil) aracılığıyla kendilerine iletecekleri ve gündelik dünyevi olaylarla ilgili bilgileri edinmek için Tanrıları AMAÇ

değil ARAÇ olarak görmekteydiler ve *Vahiy* (Revelation) diye bir DİN kuramını tanımıyorlardı. Paganlar için Sybiller'den gelecek olan ORACLE (bir tür kehanet) önemliyken Monoteizm'de *Vahiy* belirleyici etkendir. *Oracle* ile *Vahiy* farkı *İnançlı olmak* ile *İman sahibi olmak* arasındaki bir diğer ayrımdır. Ve bu ayrım da Yahudiliğin bir İman DİNİ olmasıyla birlikte ortaya çıkmıştır. Burada *İman Dini* derken kastedilen, günümüzden yaklaşık 3.000 yıl önce var olan İnanç-Sistemlerinden farklı olarak *İmanı* esas alan DİN olarak ortaya çıkmış olmak keyfiyetidir.

Yahudilik ile birlikte *İnanç*, *İman*'a dönüştürülmüştür. Böylelikle Tek-Tanrıcı Din insanın sadece doğumu ile ölümü arasındaki zaman dilimiyle değil *Doğum-öncesi*'nden *Ölüm-sonrası*'na kadar, çok daha uzun bir dönemi yönlendirmeye ve buna kurallar koymaya başlamıştır. Tek-Tanrılı Dinler insanların geçmiş, şimdiki hal ve gelecekleri ile ilgili yüzlerce kural getirmişlerdir. Bunlardan en ilginci Sünnet'tir. Paganlar tarafından bir İnanç olarak uygulanan *Sünnet*, Tek-Tanrılı Dinlerden Yahudilik ve İslamiyet'te İman'ın şahidi ya da diğer bir deyişle, kişinin Tanrı/Allah ile yaptığı İman-Sözleşmesinin bir nişanesi olarak çok temel bir işlevi üstlenmiştir. Hıristiyanlık ise yine bir Pagan ritüeli olmasına rağmen *Vaftiz*'i Sünnet gibi İman-Sözleşmesi'nin bir parçası haline getirmiştir.

İnanç ve İman arasındaki başka bir ayrım ise Tek-Tanrıcı Dinlerden İslamiyet ve Yahudilikte Tanrı'nın *Mevcudiyeti* (Presence) ile *Varoluşu* (Existance) arasındaki algılama farklılığında ortaya çıkar. Tanrı'nın *Mevcudiyeti* ve buna bağlı olarak geliştirilen *İnançlar* ayrı, Tanrı'nın *Varoluşu* ve buna bağlı olarak geliştirilen *İman* çok farklıdır. Bir olayın Mevcudiyeti o olayın, dikkat çok önemli, *NEDİR-LİK* halini değil *NE-LİK* halini verir. Yüklem yoktur. Bu irdelemeye teolojide ve felsefede *Quiddity sorunsalı* denilir.

Kişi için Tanrı sadece bir NE-LİK halindedir, var olup olmadığı bilinemez. Bu Quiddity sorunsalı Aristo'dan beri tartışılan bir okuma tarzıdır ve ilk kez ünlü John Duns Scotus tarafından yanıtlanmıştır. Scotus, Quiddity'nin yanıtı olarak *Haecceity* diye bir kavram geliştirmiştir ve NE-LİK halini, BU-LUK haliyle yanıtlamıştır. NE-LİK hali Tanrı'nın ve tüm Evren'in Mevcudiyetini, BU-LUK hali ise bunların Varoluş hallerini işaretler. İnanç olgusu NE-LİK hali ve Kimlik işaretleyicisidir, BU-LUK hali ise ancak İman sayesinde ortaya çıkabilir.[3] Hıristiyanlıkta ise Mevcudiyet, *Eucarist* adıyla anılan bir Kilise icadı olarak doğrudan doğruya bir İnsan'a, Mesih denilen Nazeretli Joshua'ya[4] atfedilmiştir. Buna göre İsa Mesih adlı kişi Mevcudiyet'i itibarıyla Tanrı'dır (LORD ve JAHWEH). Eucarist, gerçekte tam bir Pagan ritüelidir ve Paganlarda ölen kişileri -bazen de canlı kişileri- *Tanrı* ve/veya *Yarı-Tanrılaştırma* (Demiurge) yapma geleneği vardı. Kilise Babaları tamamen siyasi nedenlerle bu Pagan geleneğini alarak Monoteist olduğu varsayılan Hıristiyanlığa monte etmişlerdi. Diğer bir deyişle, Tek-Tanrıcı olduğunu vurgulayan Hıristiyanlıkta gerçekte tamamen Çok-Tanrılı Paganlara ait gelenekler vardır. *İnsani Tanrısallaştırma* (Eucarist) ritüeli de bunlardan biridir ve bu bir *İman Maddesi* (Dogma) yapılmıştır ve Kilise'nin Dogmasına göre de sadece İnanç aracılığıyla anlaşılamaz.

Pagan İnanç-Sistematiğinin tersine Monoteist İman Dininde nihai yaratıcı, dolayısıyla en yüksek otorite *Gözegörünmeyen* (Deus Absconditus) bir Tanrıdır. Her şey ve ne varsa O'nun tarafından yaratılmıştır. Dolayısıyla O'na aittir, O'nun malıdır. Bu nedenle İnsan da *Kendine Ait* değildir çünkü O'nun tarafından

---

3 Bu konuları ayrıntılı bir şekilde 2008 yılında yayınlanan *Why Did God Change His Mind?* adlı kitabımda işledim, dileyenler oradan okuyabilirler.

4 Müslümanlara göre Hz. İsa.

yaratılmıştır ve O'nun malıdır. Paganlarda ise *İnsan Kendisinin Sahibidir*. Nedir ki, kendisinin sahibi olan insan esir veya köle düşerse kendisine ait olan mülkiyet belirli bir süre için başka bir insana geçmektedir ama hiçbir zaman Gözegörünmeyen bir Tanrı'nın mülkiyetine geçmemektedir. Paganlarda Mülkiyet hakkı Tanrılarda değil insanlardadır. Tek-Tanrıcı Dinlerde ise her şeyin asli mülkiyeti Tek-Tanrı'dadır, O nasıl istiyorsa her şey ve herkes O'nun isteği doğrultusunda doğmak, yaşamak ve ölmek zorundadır. Mülkiyet-Hakkı insanlarda olunca *otorite* tesis etmek ve *Yasa*, *Kural*, *Yönetmelik* koymak hakları da İnsanlarda olmuştur, Tek-Tanrı'da değil. Eğer Tek-Tanrıya İman etmişseniz öncelikle işte bu Mülkiyet-Hakkı'nın gerçekte KİME ait olduğunu çözümlemeniz gerekir. Yahudiler bu sorunu Mülkiyet'in kayıtsız şartsız JAHWEH'de olduğunu öne sürerek çözmek istemişlerdi. Bu da doğaldı ÇÜNKÜ O DÖNEMLERDE YAHUDİLERİN HİÇBİR MÜLKİYETİ YOKTU, TOPRAKSIZ VE YURTSUZDULAR. Topraksız ve yurtsuzsanız var olan her şeyin mülkiyetinin Gözegörünmeyen bir Tanrı'ya ait olduğunu öne sürmek kolaydır. Bakın o dönemlerde topraksız ve yurtsuz olan Yahudiler 20. yüzyılda kendi kutsal kitaplarında yer alan bu mülkiyet yasasını kullanarak gerçekte Filistinlilere ait olan toprakları işgal ettiler ve böylece toprak ve yurt sahibi oldular ama 2010 yılında İsrael'deki her şeyin JAHWEH'e ait olduğunu ve bu malların ona iade edilmesi gerektiğini söylerseniz Siyonistler size derhal bir *iyilik* yaparlar!

Pagan İnanç-Sistematiğinde, İman-Dini'nde olduğu gibi *Mucize* yoktur. Paganlar için *İrrasyonel*, İman-Dini'nde olduğu gibi bir rol oynamıyordu. Onlar için Doğa'da *Mucize* yoktu ama *Büyü* ve *Sihir* vardı ve bunlar kullanılarak Doğa'nın sırlarına ulaşabilmek

olasıydı. Bu manipülasyon araçlarını kullanabilmek ya da harekete geçirebilmek de herkesin harcı değildi, sadece seçilmiş kişiler ve nesiller boyunca bu sırları taşımış olan aileler bu işlemleri yapabilirlerdi, herkese ya da *Halka Açık* bilgiler değillerdi. Bu konuya önümüzdeki bölümlerde gireceğim için burada kesiyorum.

Şimdi bir toparlama yapayım: Özellikle *Rönesans* ve *Aydınlanma* çağında büyük keşiflere ve teknik gelişmelere imza atmış bilim adamlarından çoğunun gerçekte ATEİST oldukları hep söylenmiştir ama bu KESİNLİKLE doğru değildir. Başta Isaac Newton olmak üzere şu ünlü Charles Darwin de dâhil Ateist olarak yaftalanan bilim adamlarının neredeyse tamamı İnançlı kişilerdi. Onları Ateist ilan eden ise Yerleşik Kilise'nin liderleri idi. Bunlar kendi çıkarlarına uymayan, kendi uydurdukları Dogmaları, dolma niyetine yutmayan herkesi Ateist, Heretik, Din-Düşmanı ve Katli-Vacib olarak göstermişler ve kimisini yakmış kimisinin de derisini yüzmüşlerdir. Tek ve Mutlak Doğru'nun kendilerinde olduğunu öne sürerek bunları eleştiren Giordano Bruno gibi bir dâhiyi yakmışlar, *Enel Hak* gibi basit ve son tahlilde naif olan bir önermeyi ısrarla savundu diye Hallac-ı Mansur'un derisini yüzdürmüşlerdir. İyi de, *İnançlı* ama *İmansız* kabul edilebilecek olan bu insanlar ile onları ölüme ve idama gönderen *İmanlı* kişiler arasındaki temel ayrımlar nelerdi? Şimdi dört başlık altında bunlara değineyim:

- ***İnançlı kişi*** bu bir bilim adamı da olabilir, sıradan bir insan da olabilir; örneğin tüccar veya bezirgân gibi- esas itibarıyla, DÜŞÜNEBİLDİĞİ KADARINA İNANMAK İSTER. ***İmanı esas almış olan kişi*** ise, İMAN ETTİĞİNİ DÜŞÜNÜR, GERİSİNİN İMANINI ZEDELEYECEĞİNİ VARSAYAR.

- ***İnançlı kişi***, KUŞKUDAN VE AKILDAN YOLA ÇIKARAK GERÇEĞE ULAŞMAYA ÇALIŞIR, DOGMALARA İTİBAR ETMEZ.
  İmanlı kişi ise, İRRASYONELDEN VEYA MUCİZEDEN YOLA ÇIKARAK BUNLARI DEĞİŞMEZ VE DEĞİŞTİRİLMESİ TEKLİF DAHİ EDİLEMEZ TANRI BUYRUĞU SAYILAN DOGMALAR HALİNE GETİRİR, AKLA VE KUŞKUYA YER TANIMAZ.
- ***İnançlı kişi***, örneğin Pagan, İNSANI KAHRAMANLAŞTIRIP TANRI YAPMIŞTIR. (Bu tip insanlara *THEIOS ANER* denirdi ve filozof Empedokles çağının Theios Aner'i idi; tıpkı ondan sonra yetişen Tyanalı Appolonius gibi.)
  İmanlı kişi ise, Hıristiyanlıkta olduğu gibi, TANRIYI İNSANLAŞTIRIP YERYÜZÜNE İNDİRMİŞ VE BURADA BİZLER GİBİ ZAVALLI VE CAHİLLERİN ARASINDA YAŞAMAYA MAHKÛM ETMİŞTİR. Yahudiler ise daha uyanık oldukları için gerçek Tanrı ELOHIM'i Rabbiler aracılığıyla adını değiştirterek durmaksızın karar ve fikir değiştiren, kıyım emirleri veren, gaddarlık yapan, bunalımlı ve çaresizlikten acınacak durumlara düşebilen İnsan suretindeki JAHWEH haline getirmişlerdir. Hahamlar tarafından yazılmış olan Talmud'un anlattığı Baş Kahraman Jahweh ile Tevrat da adı geçen Elohim birbirlerinden çok farklıdırlar, öyle ki Talmud'a göre, Tanrı Jahweh, çoğunluğu cahil olan hahamların yazdıkları Talmud'u okur, ne yasaklar koyduğunu bile bu kitaptan öğrenir.
- ***İnançlı kişi*** için başta Felsefe olmak üzere Bilim ve Hikmet (Wisdom=Hokma) en önemli fikir ve düşünce üretim araçları iken,

İmanlı kişi için Felsefe, Bilim ve Hikmet hiçbir zaman Din kadar değer taşımamıştır. Onlar için bağlayıcı ve aslolan kaynağı ve tarihselliği meçhul, kim ya da kimler tarafından, ne zaman, nerede ve hangi koşullarda, hangi amaçlara hizmet etmek amacıyla yazıldıkları bilinmeyen ama bunlara rağmen eli kılıçlı bir OTORİTE tarafından (örneğin İmparator Konstantin gibi biri) kutsandığı varsayılan Kitap(lar), örneğin Talmud ve Yeni Ahit, TEK DOĞRU KAYNAK KABUL EDİLİR.

Sözün özü: Her *İnançlı* kişi mutlaka *İmanlı* olmak zorunda değildir. Buna geçmek istiyorsa, İMANA SIÇRAMA YAPMASI gerekir. (*İmana sıçrama yapmak* teknik bir terimdir. İngilizcesi, *Leap of Faith* olarak geçer.) Böyle bir sıçrama yapmadan da İnançlı olunabilir. Örneğin ikinci bölümde anlatacağım Isaac Newton böyle bir bilim adamıydı. İnançlıydı ama Katolik Kilisesi'nin koyduğu *Teslis* (Trinity) Dogmasını asla kabul etmemiş ve böyle ZIRVA BİR İMAN MADDESİ (*Article of Faith*) olamaz diyerek bunu açıkça ve yazılı olarak reddetmişti.

"The fear of the LORD is the beginning of knowledge."
("Tanrı korkusu bilginin başlangıcıdır.")

Süleyman'ın Meselleri 1:7

1.2 Ezoterizm ve Gizli İlimler (Mancy/Mantic)

Gizli İlimler ya da Batı'daki adlarıyla *Ezoterizm* ve *Okültizm*, tarih boyunca çok tartışmalı anlamlar yüklenilerek çokça yerilmiş, ara sıra da övgüye mazhar olmuş akımlardır. Bu disiplinlerle uğraşanlara da daima kuşkuyla bakılmıştır. Bu kuşkularda gerçek payı da yok değildir. Ezoterizm ve Okültizm hakkında yalan yanlış görüşler sunarak kendilerini *esrarengiz* (gizemli) göstermeye çalışan sayısız sahtekâr ve şarlatan gelip geçmiştir ve hâlâ da geçmektedir. Bunlar saf insanları aldatarak kendilerine çıkarlar temin etmişler ve birçok insanı istismar ederek dolandırmışlar ve aldatmışlardır. Gerçekte Ezoterizm olsun, Okültizm olsun, bunlar çok özel bilgiler içeren konulardır. Tamamen kendilerine ait terminolojileri ve yöntemleri vardır. Bu yöntemleri çözümleyebilmek ve uygulayabilmek, inanın çok karmaşık gibi görülen astrofiziği veya Kuantum yapılarını kavrayabilmekten çok daha zordur. Bir ömür boyu bu dallarla uğraşıp 40-50 yıl sonra elleri bomboş kalmış nice bilim adamı, aydın ve nice âlim vardır. İlginçtir ki, bunlardan hiçbiri

de çıkıp *"Ne ahmaklık etmişim, pişmanım,"* dememiştir. Bu da ayrı bir garabettir!

Pierre A. Riffard'a göre, *"Okültizm her şeyden önce bir İnanç'tır."*[5] *Okült* kelime anlamıyla *gizli* demektir, ama *Sır* (Secret) demek değildir. Daha düz bir anlatımla söylersek; Sır ZATEN GİZLİDİR. Okült derken kastedilen, gözegörünmeyen ve insanoğlunun beş dışsal duyusuyla tanımlayabildiği nesnelere değil bunları ortaya çıkaran *Gizil Güçlere* duyulan *İnanç*'tır; Okült bir *İman sistemi* değildir. Bu Gizil Güçler Tanrı'dan kaynaklansa da Doğal ve Kozmik planlarda etkili olmaktadırlar -Okültistlere göre. Okült bu nedenle jenerik bir tanımdır ve tanımlanabilen nesnelerin özündeki gözegörünmeyen doğaüstü ve irrasyonel kabul edilen gizlenmiş *Erdemler* (Virtues) ve değerlerle uğraşarak bunları ortaya çıkarabilmek amacıyla yürütülen çalışmaların tümüne verilen addır. Örneğin, Melisa çiçeği ilk bakışta sadece doğal bir bitkidir ve bu çiçekteki bazı erdemler -sakinleştiricilik ve tedavi edicilik hassaları gibi- dış görünüşüne bakılarak anlaşılamaz, çünkü bunlar gözegörünmeyen özelliklerdir. Bitkinin, deyim yerindeyse, *Ruhu*'nda gizlenmiş erdemlerdir. Melisa'yı bir tedavi aracı ilaç gibi kullanabilmek için onda *gizil* halde bulunan bu *erdemlere* ulaşabilmek gerekir. Bu uğraşın adı *Homeopathy*'dir ve bu bir Okült disiplinidir.[6]

Okült bir de siyasi anlamda gizli demektir. Son 3.000 yıllık tarih boyunca Okült öğretileri daima Mutlakıyetçi ve Despotik İman-Dinleri'nin yöneticileri ve yönlendiricileri tarafından bas-

5 *İtikat*; göze görünmeyen ama var olan gizli güçlerin varlığına duyulan *İnanç*'tır. Örneğin, yerçekimini hiçbir canlı görmemiştir ama varlığına inanılır.

6 *Erdem* (Virtue), Okült inancasına göre nesnelere Yüce Ruh tarafından bahşedilmiş yararlı hassalara duyulan saygının adıdır. Canlı-cansız her varlığın kendisine uygun bir veya birkaç erdemi olduğuna inanılır.

kılara ve zulme tabi tutulmak istenmiş ve bunlarla uğraşan kişiler yakılarak veya işkence çektirilerek idam edilmişlerdir. Bunun nedeni bu tür İman-Dinleri'nin Gizli İlimleri kendilerine RAKİP olarak görmeleridir. Oysa Tek-Tanrıcı Dinlerin kökeninde de *Okült* ve *Ezoterizm* vardır. Diğer bir anlatımla hem *Tek-Tanrıcılık* hem de ilginçtir ki *Bilim,* gerçekte Ezoterist ve Okültist düşünce ve İnanç-Sistemlerinden türeyerek ortaya çıkmışlardır. *Yerleşik* (Established) dinin Okültizm ve Ezoterizm'e düşman olmasının nedeni, iki tarafın da *İrrasyonel* ve *Transandental* kabul edilen Doğaüstü *Gözegörünmeyen* (Invisible) güçleri denetim hatta tekel altına alabilmek ve kullanabilmek arzusundan kaynaklanmaktadır. Okültist, *Gözegörünmeyenin* imtiyazlarının kendisine ait olduğunu varsayar, *Din-Bürokratı* (Religiocrat) ise işkence ve baskı dâhil her yola başvurarak Gizil Bilgiyi kendi denetimi altına alarak kendi çıkarları için kullanmak ister.

Burada hemen belirtilmesi gereken bir husus vardır. Okültist'in *Tanrıtanımaz* (Ateist) olduğu ve İman'a kesin karşı olduğu gibi bir izlenim edilebilir. Böyle bir durum yoktur. Okültist bir yaratıcı güç olarak Tanrı İnancına sahiptir, onun karşı çıktığı ise Tanrı'yı kullanarak tamamen siyasal ve maddi çıkarlar temin etmek amacıyla Din-Bürokratlarının Tanrı adına koydukları *uyduruk yasalar* (Canon ve Halaka), *yönetmelikler* (Rules) ve Tanrı'nın adını kullanarak ve istismar ederek yaptıkları siyasettir. Ezoterist ve Okültistin Yaratıcı olarak Tanrı ile bir sorunu yoktur, tam tersine O'na saygı besler ama uyduruk Tanrı buyrukları ile insanları korkutarak istismar eden Dinci Bezirgânlarla sorunları vardır. Bu nedenle de Okült çalışmaları, örneğin Simyacılık, gizli (Kilise'den saklanarak) yürütülmek zorunda kalmıştır. Bu tamamen siyasi nedenlerden kaynaklanan bir gizliliktir. Okült'ün gerçek anlamıyla doğrudan bir bağlantısı yoktur. Gizli İlimlerle

uğraşanlar için bu bölümün başında yer alan Yahudi atasözünde olduğu gibi Bilgi'nin kaynağı TANRI KORKUSU DEĞİL, Doğa'ya ve onun Yaratıcısına duydukları *Sevgi*, *Saygı*, *Hayranlık* ve *İnanç*'tır.

Ezoterizm, kelime anlamıyla, *İçsel* (Bâtını) olan demektir. Ama bu konunun sadece *Dışsal* (Exoteric) tanımını işaretler. Gerçekte Ezoterizm sadece İçsel olan, içerde, derinde gizlenmiş olan demek değildir. Ezoterizm, bir yöntem olarak Tek-Tanrıcı Mutlak İmancı Dinlerin de belkemiğini oluşturur. Örneğin Sufilik İslamın, Kabbalah Yahudiliğin ve Mistisizm de Hıristiyanlığın Ezoterik yapılarıdır. İncil'de yer alan birçok metin gerçekte Okültik-Gnostik verilerle yazılmış ve ilginçtir ki KUTSANMIŞ anlatımlardır. Örneğin Apokalips ve Revelation (Vahiy) bölümleri tamamen Ezoterik metinlerdir. *Daniel'in Kehanetleri* ise Gnostik-Okültizm'in neredeyse başyapıtlarından biridir ama bu da Kilise'nin çıkarlarına uygun bulunarak KUTSANMIŞ metindir. İslam'da İbn Arabî gibi dev bir düşünürün eserleriyle, Melami, Rufai ve Hurufiye'nin metinleri geleneksel Anadolu Ezoterizm'inin belki de en ilginç ürünleri arasındadır.

Ezoterizm'in gerçek anlamı ise bu kelimenin içine gizlenmiştir. Ezoterizm, *EZO* ve *TER* olarak bölünerek ele alınıp sonra bütünleştirilirse bu kavramın gerçek anlamına ulaşılır. EZO, etimolojisi itibarıyla *'İçte saklı, gizli olan'* demektir. TER ise *'İçte gizlenmiş olana karşı olan'* demektir. Şöyle söylersek, Ezoterizm hem içte saklı olanın hem de ona KARŞI olanın araştırılmasına verilen addır. Dikkat edilirse EZO'nun *zıddı* olan demedim, çünkü onun karşısında olan, başka bir bağlamda onun ta kendisini temsil eder. Örneğin, Exoterizm'de (Haricilik, Zahirilik, Dışsallık) *EXO* dışsallığı ama buradaki *TER* de içsel olanı yani EZO'yu, Bâtını olanı tanımlar. Exoterizm bu nedenle İÇSEL

OLANIN DIŞSALLIĞININ ARAŞTIRILMASI anlamına gelir. Ezoterizm de Okültizm de Diyalektik Yöntemi uygularlar ama bu yanlış bilinen ve uygulanmış olan Diyalektik değildir, Kadim Mısır'da ve Orta Doğu'da uygulanmış olan Diyalektiktir. Ezoterist'in de Okültist'in de sıradan kişilere ve/veya Çıkarcı-Dinci çevrelere hiçbir şart altında açıklamadığı *Sırlardan* (Secrets) biri de işte bu Kadim Diyalektik Yöntemdir.

Okült (Occultus) kelimesi Latincedir ve çok uzun yıllardan beri kullanılmaktadır. Bu kelimeye ünlü tarihçi ve düşünür Yaşlı Pliny'nin[7] eserlerinde rastlandığı gibi onunla çağdaş olan diğer yazar ve felsefecilerin eserlerinde de sıkça rastlanmıştır. Ne var ki, Pliny'den önceki ve sonraki yazarların Okültistlere *Sapkın* (Heretik) damgası vurdukları ne duyulmuş ne de işitilmiştir. Çünkü Heretik kavramı Roma Pagan *Ruhani* (Spiritual) dünyasında yoktu ve bu gerekçe öne sürülerek hiçbir siyasi ve/veya Ruhani Otorite işine gelmeyen düşünce akımlarını *sapkın* olarak suçlayarak idama göndermiyordu. Pliny'nin çağında Okült ve Homeopathy'nin tekeli Romalı soylu bir Pagan ailesi olan Papuslar'daydı ve bu ailenin tüm erkekleri hekim, kadınları da ebe idiler. Farmakolojinin geliştirilmesinde bu Pagan ailenin büyük katkısı olmuştur.

Okültizm bir akım olarak ancak 19. yüzyılda *Sosyalizm* ve *Komünizm* gibi akımların ortaya çıkmasıyla birlikte literatüre girebilmiştir. Nedir ki Marks'ın kendisinden de ünlü *Komünist Manifestosu*'ndan önce Okült Manifestoları vardı ve adına uygun olarak da bunlar gizlice basılıp dağıtılıyorlardı. Fransız Okültizmi'nin temsilcilerinden Antoine Favre d'Olivet (1762-1825) bu kelimeyi bir *İZM* olarak kullanan ilk yazardır. Ondan sonra Marki Joseph Alexander Saint-Yves d'Alveydre (1842-

7 Gaius Secundus (öl. İS 23).

1910) ve ondan sonra da genç inisye Gerard Encausse (1865-1916) Okültizmi Fransa'da yaygınlaştıran kişiler olmuşlardır. Okültizm'den en çok yararlanmış olanlar ise merkezi Paris'te olan Büyük Doğu Mason Locası olmuştu. Hekim olan Gerard Encausse'ye Okült Üstadları geleneğe uyarak Papus anagramını[8] vermişlerdi ve bu sıfatla tanınmıştır.

Papus, ünlü *Gül ve Haç Kardeşliği* örgütünün üyesiydi ve bu örgütün en gizli (Bâtını) kolu olan Kabalistik-Martinist Gül ve Haç Kardeşliği tarikatının önce üyesi ileriki yıllarda da Büyük Üstadı olmuştu.[9] Cenevre'de ve AB'nin Başkenti Brüksel'de birçok diplomat ve milletvekili Martinist İnanca bağlıdırlar, bunu da geçerken belirtmiş olayım.

1883'te Papus, Fransız Gnostik Kilisesi'ne Martinist Piskopos seçilmiştir. 1890'da Jules Doniel adlı bir Okültist tarafından kurulan bu Kilise geçmişte Katolik Kilisesi tarafından hunharca katledilen Catharelerin, Beguinlerin ve Beguardların (11. ve 12. yüzyıl) anısını yaşatmak ve onlara yapılan haksızlıkları kamuoyuna duyurmak gibi bir misyona da sahipti.[10] Papus'un kızı ise, 20. yüzyılın en başarılı istihbaratçılarından biri olmuştur ve 1970'lerde yazdığı gazete makalelerinde en geç 1990'da Sovyetler Birliği'nin dağılacağını ve Komünist Parti'nin yasaklanacağını öne sürmüştü. Okültist babanın kızı da bu kadar olacak tabii! Bir süre Türkiye'de de bulunan bu hanımın yazıları ve kitapları 1970 ve 1980'lerde Türkiye'de çok itibar görmüştü.

Okültizm İngiltere'de ilk kez 1881'de bir *İZM* olarak ortaya

---

8 Anagram konusuna kitabın ikinci bölümünde değineceğim.

9 Martin Pasqually (1700-1774), Gnostik Hıristiyan bir sektin kurucusudur ve bu tarikat günümüzde başta Madagaskar, Marsilya, Nice ve Paris olmak üzere birçok başkentte örgütlü ve etkilidir. Martinistler Katolik Kilisesi'nin işaret ettiği Tanrı'ya İman etmezler ve bunu reddederler.

10 *Gül ve Haç Kardeşliği* ile Martinizm için yazarın aynı adlı kitabına (Alfa Yayınları) bakılabilir.

çıkmıştır. Bundan birkaç yıl sonra Papus'un dostu ünlü kadın medyum Josephine Peladan 1884'te Okültist olarak suçlanan ilk kişi olmuştur. Okült'ü bir *Bilim* (daha doğru bir ifadeyle bir *İlim*) olarak dünya kamuoyuna sunan ilk kişi ise Eusebe Salverte (1829) adlı Fransız yazar ve düşünürüdür.

İlginçtir ki, hekim ve okültist olan Papus, hiçbir zaman düzenli bir Mason Locası'na üye olmak istememiştir. Bunda belki de Gül ve Haç örgütünün Masonluk'tan kat be kat daha önemli olması rol oynamıştı. Ama Masonlar'ın geleneksel koruyucularından olan Rus Çarı II. Nikola'nın ve eşinin daveti üzerine 1901, 1905 ve 1906'da üç kez Rusya'ya gitmiş ve burada Çar'a danışmanlık yapmıştı! Papus, kısaca *Precognition* ve *Fascination* diye tanımlanan iki Okült dalında uzmanlaşmış bir adamdı. Bu yollardan elde ettiği *Önbilgiler* ile Çar Ailesi'ni iki kez ölümden kurtarmıştı. Bu arada ünlü *Psycic* Papaz Rasputin ile de tanışmış ama onunla dostluk kurmaktansa bu tehlikeli ve ne zaman ne yapacağı belli olmayan adamdan uzak durmayı yeğlemişti. Kaldı ki yabancı İstihbaratçılar, başta da İngilizler Rasputin'den hiç hoşlanmıyorlardı.[11]

Nedir ki, Papus'un Masonluğu reddedişinde muhtemelen bazı Fransız Üstadların kendilerini Ateist olarak deklare etmiş olmaları da rol oynamıştır. İnançlı ama Katolik İman Dogmaları'na bağlı olmayan Papus'un bunca eğitimden sonra Masonluk gibi bir hokus pokusçuluğa düşmesi de beklenmezdi doğrusu.

Papus, I. Dünya Savaşı sırasında askeri bir hastanede tüberküloza yakalandı ve yaşamının en verimli çağında (51 yaşındayken) hayata gözlerini yumdu. Bir Okült deyimiyle söylersek *Ufuniyete* karıştı. Her yıl 25 Ekim tarihinde K.O.R.C. (Esoteric Christi-

[11] Bu konuda ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler yazarın *Türkiye'de ve Dünyada Casuslar* adlı kitabına bakabilirler.

anity of the Gnostic Church) diye bilinen örgütün Paris'teki ve diğer birçok başkentteki merkezlerinde Papus'u anma törenleri düzenlenir.

Papus'un adının altını çizişim boşuna değildir. Papus aslen Fransız değil İspanyoldu ve Paris'e altı yaşındayken getirilmişti. Tüm eğitimini burada tamamlamış ve doktora tezini yazdıktan sonra ünlenmişti. Papus'un hayatıyla ilgili bazı sırlar vardır. Papus'un ailesi Katolik Kilisesi'ne kayıtlıydı. Bu ailenin gerçekte Kral Ferdinand ve Kraliçe İzabel'in terör ve vahşet uygulayarak İspanya'yı bütünleştirdikleri 1490-1492 yıllarında *Devlet Terörü* nedeniyle idam edilmemek için şeklen Katolik dinine geçmiş Kabalist bir Yahudi topluluğuna bağlı olduğu pek bilinmez. İspanya'da din değiştirerek Katolik olan bu Yahudilere *Converso* (Dönme) denilir.[12] İspanya'da yaşanan bu yoğun terör döneminde binlerce Yahudi Mısır'a, Fas'a, Tunus'a ve Osmanlı'ya kaçarak canlarını kurtarmışlar ve bu Müslüman ülkelerde kendi dinlerini dinsel baskıya maruz kalmadan özgürce yaşamışlardı.[13]

İşte, Ferdinand ve İzabel'in terör dönemi daha sonra İspanya'da Katolik Kilisesi'ni ve onun terör örgütü Engizisyonu çok kızdıran bir dini akımı başlattı. Bu akımın adı *Alumbrado* idi ve günümüzde adı popüler hale gelmiş olan Illimunati'nin geçmişteki ilk örgütlenmesiydi. Liderliğini, o dönem için şaşırtıcı olsa da bir kadın yürütüyordu.[14] La Benta de Piedrabite adlı bu kadın 1515'te

[12] Türkiye'de de Sabatay Zvi'nin taraftarlarına *Dönme* denilir, ama Osmanlı bu kişilere *Converso* (Dönme) değil, *Avdeti* (Kendi Gelen) diye bir tanım ile hitap etmeyi uygun görmüştü. İspanya'nın Conversoları ile Osmanlı'nın Avdetilerini birbirlerine karıştırmamak gerekir.

[13] Bu konuda o kadar çok yazdım ve TV programı yaptım ki kendimi tekrarlamamak için ayrıntılara girmiyorum. Dileyenler benim *Bilinmeyen Hitler* (Alfa Yayınları) ve *Behind the Mask of Hitler* (Janus Publishing, London) ile *Why Did God Change His Mind?* (JP, 2008) adlı kitaplarıma başvurabilirler.

[14] Bugünkü en gözü kara geçinen Feministler bile o dönemlerdeki bazı kadınların yanında ev kedisinden daha uslu sayılırlar!

Alumbrado'yu kurduğunda ona en yoğun maddi ve manevi desteği *Eski-Yahudi/Yeni-Katolik* bu Conversolar sağlamıştı. Alumbrado yeni bir katliama uğramamak için Katolik Kilisesi'ne bağlılığını her fırsatta yüksek sesle dile getirmişti ama gerçekte tam anlamıyla değilse bile Gnostik ve Seküler bilgilerden yola çıkmış olan Anti-Papist (Roma Kilisesi'ne ve Papalığa Karşı) bir örgüttü. Özellikle Cordoba'da, Salamanca'da ve Sevilla'da binlerce taraftar edinmişti. Bunun üzerine Roma Kilisesi -o zamanlar Vatikan yoktu- ünlü Engizisyoncu Tomas de Torquemada'nın izinden gidenlere Alumbrado'yu yok etmeleri emrini verdi. İspanyol Kilisesi de hemen harekete geçti ve yeni bir işkence, sorgulama ve idam dönemi yaşandı. İlginçtir ki, Engizisyon'un tüm işleyiş kurallarını koymuş ve uygulamış olan Torquemada da gerçekte dinini değiştirmiş bir Yahudi, yani Converso idi ve en ağır darbeyi de kendisi gibi olan ve Alumbrado'nun üyesi olmakla suçlanan Conversolara vurmuştu. Yani Hitler'den 400 küsur yıl önce Torquemada vardı, denilebilir ama ne hikmettir bilinmez *işin bu tarafı* hiç dile getirilmez ve üstü örtülerek unutturulmaya çalışılır.

İspanya'da yenilen ve ezilen Alumbrado, 1623'te bu kez Fransa'da ortaya çıktı. Fransa o yıllarda hızla Katolik dininden uzaklaşıp *DEİST* İnanç-Sistematiğine yönelmiş aydınların ve yöneticilerin dünyadaki merkezi gibiydi. Paris'te 1640'larda yapılan bir nüfus sayımında yaklaşık 50.000 Fransız yurttaşı kendisini *DEİST* olarak kayıtlara geçirtmişti. Alumbrado'nun Fransa'daki adı *Illimines* olmuştu ve artık yeni bir lideri vardı. Bu kişi Pierre Guerin adlı eski bir papazdı. Bu papazın soyadına binaen bu Yeni-Paganlara *Gurinets* denildi. Sonra ne mi oldu? Olması gereken oldu: Katolik Kilisesi emretti ve Kraliyet bu örgütü dağıtıp liderlerini işkenceye aldı, sonucu yazmaya gerek yok sanırım.

Ama Alumbrado'nun kaçıp kurtulabilen üyelerinin çocukları Gurinets'in başına gelenlerden yaklaşık 90 yıl sonra, bu kez 1722'de daha sonra çok ünlenen *Camisards* adıyla yeniden ortaya çıktılar ve Büyük Fransız İhtilali'nde (1789) başrolü oynayarak Katolik Manastırları kapattırıp Katolik Kilisesi'nin üst düzey yöneticilerinden bazılarını öldürterek mallarını kamulaştırdılar. Fransa'ya Laikliği getiren örgütlerin başında Camisardlar vardı. Bu örgütün üyelerinden birçoğu aynı zamanda aktif ve *operative* Masondu. Pek bilinmez ve dile getirilmez ama Ütopik Sosyalistlerden İhtilalci Komünistlere kadar uzanan geniş yelpazede yer alan *sol akımların* tamamı gerçekte Ezoterist ve Okültist yazarların canları pahasına yayınladıkları (örneğin, Bruno gibi) Kilise-Karşıtı eserleri okuyarak kendilerine İdeolojiler oluşturmuşlardır. Ünlü Okültist Campanella'nın hayali Ütopik Kenti (*Güneş Ülkesi*) Sosyalistlerin Eşitlikçi Toplumuna ve Komünistlerin Mutlak Özgürlükçü, Paranın Ortadan Kalktığı İdeal Topluma dönüşmüştür... Tabii sadece kuramsal olarak. Şu ünlü, *İhtilal* kelimesini icat etmiş olanlar da Ezoterist ve Okültistler idi. Tamamen Okült-İçi teknik bir terim olan *Revolution* gerçekte metallerin radikal bir şekilde değişime uğrayarak bambaşka alaşımlar oluşturabildiği gerçeğini tanımlayabilmek için kullanılıyordu.

Camisardlar sadece Fransa'da değil İngiltere'de de en entelektüel topluluğu oluşturmuşlardı. 1707'de İngiliz Camisardlarını İsviçreli bilim adamı ve ihtilalci Fatio de Duillier yönetiyordu. İngiltere'nin en ünlü kurumuna, Royal Society'ye üye olan Fatio ve onun *Fransız Peygamberleri* adıyla tanınan Camisardları bir süre sonra Yerleşik Kilise'nin (Anglikan) ve Kraliyet'in dikkatini çektiler ve tahmin edebileceğiniz gibi derhal işkenceye alındılar. Kraliyet ajanları Fatio'ya ağır işkence uygulayarak bu gizli örgütün İngiliz asıllı üyelerinin adlarını öğrenmek istediler. Fatio bir

süre sonra işkencelere dayanamayarak bazı açıklamalar yaptı ama en yakın dostu ve örgütün en önemli İngiliz *Onursal* (Honorable) üyesi olan kişinin adını vermedi. Fatio'nun adını gizleyerek hayatını ve kariyerini kurtardığı bu ünlü kişi, daha sonra fizik ve matematikte yaptığı inanılmaz keşiflerle günümüz dünyasında da adı saygıyla anılan Isaac Newton idi. Eğer Fatio işkencelerde onun adını vermiş olsaydı bugün *Yerçekimi Kuramı* ve şu ünlü *Elma Masalı* belki de bilinmiyor olacaktı.

Camisard liderlerinden İsviçreli ihtilalci Fatio de Duillier. Engizisyon'a Newton'u ihbar etmemişti.

Gerçek şudur ki, Ütopik Sosyalist Owen'dan başlayarak en ılımlısından en radikaline kadar tüm akımlar Ezoterist ve Okültistlerin Anti-Papist, Anti-Klerikal ve Anti-Eklesiyastik görüş, düşünce ve fikirlerinden etkilenmişler ve giderek de Seküler, Laik ve Ateist Toplumlar oluşturma aşamasına geçmişlerdir. Ezoterist ve Okültistlerden sadece bu tip siyasal örgütlenmeler değil

bizzat sofu Katolik ve/veya Mutlak İmancı olarak tanınan din adamları da etkilenmişlerdir. Bunların arasında Papalar bile vardır. En ilginci ise deklare Ateist olarak tanınan Vanini'dir.

Sofu ve dindar bir papaz olan Vanini, Okültizm'den etkilenmiş ve idam edilmek pahasına İmansız olmayı seçmiştir. Orta Çağ diye tanımlanan dönemde ise Nominalist akımın içinde yer alan din adamlarından birçoğu, başta da William Ockham, Abelard ve St Clairveux, Ezoterist akımlardan çok etkilenmiş din adamlarıydılar. Sonuncusu, ünlü Knight Templars'ın (Tapınak Şövalyeleri Rafizi Örgütü) fikir babası ve yönetmeliğini yazmış olan kişidir.

Papus'un ailesi de eski Camisardlardandı. Diğer bir anlatımla Papus çocukluğundan itibaren çok özel bilgilerle özel misyonlar için yetiştirilmiş bir aydındı. Birçok soylu ve köklü aile ile birebir bağları vardı. Camisardlar Fransız İhtilali'nden sonra büyük hayaller peşinde koşmaya başladılar. Avrupa'daki tüm Saltanatlar'ın, başta da Rus ve Osmanlı Hanedanları'nın lağvedilmeleri gerektiğine inanıyorlardı ve bu yönde çalışmalar başlattılar. Öte yandan Kuramsal Sosyalizm ile Komünizm'i entelektüel bir uğraş olarak tüm Avrupa'nın ve Orta Doğu'nun gündemine aldıranlar da onlardır. Camisard hareketi gerçekte çok etkili bir *aydın tepkiciliği* idi. 20. yüzyılda adları bilinen tüm ihtilalcilerin şu ya da bu şekilde Camisard gizli örgütüyle bir bağlantısı olmuştur. Örneğin, Yahudi asıllı iki ihtilalci komünist, Rosa Luksemburg ve Karl Liebknecht öldürülmelerinden sonra *Son Camisardlar* olarak anılmışlardı dostlarının arasında. İspanya'da 16. yüzyılda ortaya çıkan Alumbrado hareketi geçmişteki Cathare hareketiyle de tarihsel bağlar kurmuştu. Cathare'nin Katolik Kilisesi tarafından *Büyücülük* ve *Sapkınlıkla* suçlanarak hunharca yok edilmesinden hemen sonra kurulan gizli *Özgür Ruh* (Free Spirit) hareketi ise

(13. yüzyıl) Avrupa'da Sekülerleşmeyi ilk kez sistematik olarak işlemiş olan bir Gizli Örgütlenmeydi. Amalric adlı din eğitimi almış bir düşünür tarafından kurulmuş olan Free Spirit, Fransa'dan sonra Kıta Avrupası'nda özellikle de Bavyera dışında kalan Alman bölgelerinde çok taraftar edinmişti. Bu hareketten en çok etkilenen topluluk ise Avrupa'nın ilk üniversitesini kurmuş olan Prag kenti olmuştu. Nitekim ünlü Anti-Papist ve Kilise-Karşıtı din adamı Jan Hus (15. yüzyıl) da bu üniversitede İlahiyat dersleri vermiş ve çok taraftar edinmişti. Bu yürekli bilim adamının sonunun ne olduğunu yazmaya gerek yok. Kilise tarafından yakılarak yok edildi diyeyim, gerisi anlaşılır.

Free Spirit'in akıbeti de tabii ki diğerleri gibi olmuş ama canlarını kurtarabilenler Katolik Kilisesi'ne duydukları husumeti bazen açık bazen de gizli olarak daima seslendirmek cesaretini gösterebilmişlerdir. Özellikle de Almanya'nın Magdeburg kenti onların en yoğun olarak bulundukları bölgelerden biri olmuştur. Bu kentteki manastırlardan biri gizli Free Spirit örgütünün merkezi haline gelmişti. İşte bu manastırda eğitilen genç bir ilahiyatçı Jan Hus'un yapamadığını yaparak (16. yüzyıl) Katolik Kilisesi'ni ortadan bölen ve gücünü kıran bir hizip oluşturdu. Bu *Yeni-Hıristiyanlık* Protestanlık olarak tanındı ve Magdeburg'daki Özgür Ruh Manastırı'nda eğitim görmüş olan genç ilahiyatçı da Martin Luther idi. Luther, Katolik Kilisesi'ni bölmekle kalmadı aynı şekilde Katolik Kilisesi'nin en katı kuralı olan *Evlenme Yasağı*'nı da yıktı ve o hızla bir rahibe bulup evlendi ve dokuz çocuk yaptı.[15]

Martin Luther'in torunları 1970'lerde o zamanki adıyla

[15] Katolik Kilisesi'nin bu katı kuralı günümüzde de yürürlüktedir. Bu kural yürürlükte kaldığı sürece de Katolik Papazlar küçük erkek çocuklarını tacize devam edeceklerdir. İki bin yıllık tarihi olduğu varsayılan bu Kilise bu 2000 yıl içinde kim bilir kaç erkek çocuğu kirletmiştir? Eski Katolik bir dostumun sözleriyle söylersem, dünyada homoseksüelliğin gelişmesine ve yaygınlaşmasına

DDR'de[16] Magdeburg yakınlarındaki bir köyde yaşıyorlardı ve Komünizm'e de -mecburen- laf söyletmiyorlardı ama gerçekte hiç kabul etmedikleri belli oluyordu. Martin Luther'in torunlarının yaşadıkları bölgeye Papaz olarak atanmış ve bir süre görev yapmış olan bir din adamının (Pastör) kızı ise, RASTLANTIYA BAKIN Kİ, bugünkü Almanya'nın Şansölyesi Angela Merkel olmuştur.

Ezoterist ve Okültistlerin Ruhlar, Periler, Cinler (*Spirits and Demons*), Efsaneler ve Hurafeler (*Myths*) ile uğraşarak, amiyane deyişle uçuk kaçık adamlar oldukları yalanı ve iftirası özellikle Roma Kilisesi'nin kaşarlanmış, çoğu da Pedofil olan din adamlarınca yaygınlaştırılmış bir *Şahsiyet-Katli* çalışmasıdır. Gerçek *Hokus-Pokus*, Katolik Kilisesi'nin uydurduğu dini ayinlerdedir. Martin Luther ve yandaşları da Kilise'nin bu tür iftiralarına maruz kalmışlardı ve Luther olanca cüretiyle gerçek büyücülerin, sihirbazların, gözboyayıcıların ve şarlatanların Papalar ve bizzat Katolik Kilisesi olduğunu yazılı metinler halinde yayınlamıştı. Kilise kendi denetimi ve emri altına alarak kullanamadığı kişileri ya Ateist ilan eder ya da delilikle suçlar, kural daima bu olmuştur. Oysa *Tanrı'nın kanı* diye şarap içirip, *Tanrı'nın eti* diye mayalanmamış ekmek yedirenler onlardır. Saf ve temiz yürekli insanları istismar ederek cebren ve hile ile kendi uydurdukları Mutlak İman'a sokanlar da onlardır. Zorla İman'a sokulmuş bir insan aklında ve vicdanında daima kuşkuyu barındırır ve bu kuşku gün gelir kendisini dışa vurur. Vurur da ne olur, diyeceksiniz. Biriken kuşku, toplumu ve onun yönlendirilişini Kilise'nin tekelinden çıkartıverir. Avrupa'da yaklaşık 300 yıl süren ve nice Din Savaş-

---

en çok hizmet etmiş olan kurum Katolik Kilisesi'dir. Homoseksüelliğe en çok karşı olduğunu iddia eden de bu Kilise'dir, iyi mi! Oysa bu Kilise'nin Kurucu Babaları Paul (Saul) ve Peter (Pierre) evli ve çoluk çocuk sahibi Yahudilerdi.

16 Demokratik Almanya Cumhuriyeti.

larına nice katliamlara mal olan Sekülerleşme ve Laiklik, Katolik Kilisesi'nin Mutlak Egemenliğinin ve Denetiminin elinden alınabilmesiyle kurulmuştur.

Katolik Kilisesi'nin yöneticileri o denli gözleri dönmüş kişilerdir ki henüz Hıristiyanlığın tarih sahnesine çıkmadığı dönemlerde yaşamış olan filozofları bile anakronizme aldırmadan Ateist ve Heretik ilan etmişlerdi. Bunlara bir örnek ünlü Epikür'dür. Pierre Gassendi'nin de gösterdiği gibi, Epikür'ün yazınsal mirasını kendi çıkarları uğruna kullanamayacaklarını anlayan Kilise Babaları onu Ateist ilan etmişlerdi. Oysa Epikür, İnançlı bir Pagandı ve Kilise'nin kastettiği İnanç'a sahip olması da zaten tarihsel olarak olası değildi çünkü onun döneminde *Kilise* diye bir mekân ve *Hıristiyanlık* diye de bir din yoktu.

Ezoterist ve Okültistler tamamen seküler ve maddi konularla kendilerini sınırlandırmış değillerdi. Her türlü *Divination* (İtikad) onların ilgi alanı içindeydi. Tabiidir ki, *Batıl* (Supertition) denilen konular da bunlara dâhildi.[17] İtikad dallarından biri ve en yaygını ise *Mancy/Mantic* diye bilinen uğraşlardı. Bu kelimeyi Türkçeye tam olarak çevirebilmek zordur, bir tür *Öngörü hesaplama yöntemi* veya *oluşturumu* denilebilir. Türkçede kullanılan *mantık* sözüyle uzaktan yakından bir bağı yoktur, hatta onun tam tersini *mantıkdışının* hesaplanmasını öngören bir daldır. Bu dalın yüzden fazla çeşidi vardır. Bunlardan bazıları Arapların *remil* dedikleri bir tür fal-açma gibidir. Bunları geçebiliriz çünkü hem spekülasyona hem de istismara açıktırlar ve bunları uyduran kişiler de insanları aldatmışlardır.

Kadim Mısır'da, Mezopotamya'da, Çin'de ve İran'da tüm askeri ve idari kararlar Mancy'nin dalları kullanılarak alınırdı. Günümüzde bile bu dalların ustaları devlet adamlarına yardımcı

[17] Batıl konusuna ileriki bölümde gireceğim.

olmaktadırlar. Komünizm döneminde Sovyetler Birliği'nde çok ünlü Mantic ustaları vardı ve bunların, oralarda bulunduğum sıralarda, bizzat Brejnev ve Andropov gibi Komünist Parti'nin Genel Sekreterlerine özel seanslar düzenlediklerine tanık oldum.[18] Mantic dalları arasında yer alan *Augure* de kuşların hareketleri izlenerek savaş alanının seçimi yapılırdı ve savaş zamanı saptanırdı. Benzer şekilde beyaz atların soluk alışları ve fısıltıları izlenerek saldırı planları hazırlanırdı. Yakın tarihte Mantic dallarına en çok ilgi göstermiş olanlar Nazilerdir. Başta Hitler olmak üzere Martin Bormann, Himmler ve diğer üst düzey yöneticileri Karl Maria Willigut adlı bir Mantic ustasının yönlendiriciliğinde özel bir şatoda (Wevelburg) sayısız törenler düzenlemişler ve kararlar almışlardı. Mantic, Türkçede kısaca *Batıl İtikat* diye bilinen bir uğraş alanı değildir, çok ciddi hazırlıklara, çabalara ve belirli araçlara gereksinim duyulur. Hiç kuşkusuz tarih boyunca bu dalın da birçok gerçek ustası ve sahtekârı olmuştur. Gerçek ustalardan biri, belki de en büyük ve en önemlisi Tyanalı[19] Apollonius iken en sahtekârı da İncil'in *Yeni Ahit* bölümünde adı geçen Simon Magus'tur.[20]

Mancy dallarından Kristoloji ve Lithomancy'nin üzerlerinde kısaca durmakta yarar vardır. Bunlardan birincisi dağ ve mağara kristallerinin kullanımıyla yürütülen faaliyetlerdir. Konusunda uzmanlaşmış olan Mantistler bu kristalleri kullanarak hem bazı hastalıkları tedavi edebilirler hem de homeopathic şifacılık yapabilirler. Lithomancy ise çok ilginç ve geniş bir alandır. Bu dal *Taşlar* aracılığıyla yürütülür (Litho=Taş). Usta Lithomantistler belirli taşları kullanarak kişilerin aile yaşamlarındaki bozukluk-

---

18 Özellikle Djunna adlı bir kadın hekim bunların arasındaki en ünlü Mantic ustasıydı.

19 Bugünün Niğde ilindeki Kemerhisar.

20 Tyanalı Apollonius için yazarın *Yoksul Tanrı/Hangi İsa* adlı kitabına bakılabilir.

ları, sıkıntı, bunalım ve ruhsal çöküntüleri çok başarıyla tedavi edebilirler. Günümüzde Lithomancy, Lithoterapi adıyla üniversitelerde eğitimi verilen bir dal haline gelmiştir ama aslolan Kadim Lithomancy'dir.

Kadim Lithomancy, Okült'ün bir dalıdır ve sadece inisyelere el verilerek aktarılan çok karmaşık bir öğretidir. İlkin belirli Chartlar[21] kullanılarak kişilerin *Gemetria* diye bilinen bir sistemle ölçümleri yapılır. Sonra kişilerin yaşamsal dönemlerine uygun taşlar matematiksel değerleri dikkate alınarak saptanır. En son olarak da kişinin hangi taşı hangi dönemde ve ne kadarlık bir süre için taşıması gerektiği anlatılır.

Kadim Lithomancy Osmanlı'da sadece Havass'a ait bir uğraştı ve Avam'a kesinlikle kapalıydı. Bu Mantic dalında seçilmiş 99 adet taş vardır. Nedir ki bu taşlar yeryüzünün ürettiği taşlar değil, uzaydan meteorlar ve diğer yollardan gelerek yeryüzünde yerleşmiş olan taşlardır. Bunlara kısaca *Kozmik Taşlar* denilir. Örneğin granit bir yeryüzü taşıdır ama demir cevheri ihtiva eden tüm taşlar Kozmik Taşlardır.[22] Bu 99 taşta kozmik enerji parçacıklarının bulunduğuna ve bunların da taşı *canlı* hale getirdiğine ve bu taşların yeryüzü taşlarından farklı olarak *Ruh-Sahibi* taşlar olduklarına inanılır. Canlı taşlardan biri İnci'dir. Takan kişinin rengini alabilir ve kişiyle uyum sağlayamazsa İnci kendisini karartır. Canlı taş kabul edildiği için değerlidir ve bu nedenle Araplar arasında Peygamber Muhammed'e *Durri Yetim* (İnci, çok değerli yetim) deniliyordu. Bu taşlar aracılığıyla usta Lithomantistler kişilerin tüm yaşam haritalarını çıkartabilirler ve başta bunalım olmak üzere hemen her soydan ve boydan Ruhsal sorunlarını rahatlıkla çözümleyebilirler. Bu 99 taşın her birinde ayrı özellikler vardır,

[21] Türkçeye *Felekler İlmi* diye çevrilebilir.

[22] Kuran'da demir cevherinin Allah tarafından yeryüzüne gönderildiği yazılıdır.

bunu da ekleyelim. Kabalist Hahamlar bu taşlardan bazılarını çalıştıkları yazı masalarının ardındaki raflarda sergileyerek kendilerini kötülüklerden koruduklarına inanırlar.

Ezoteristler ve Okültistler insanın kaynağının, ortaya çıkışının anası olarak Doğa'yı görüyorlardı. Onlara göre insanın yaradılışı Kozmik Enerji'nin dişi kabul edilen Doğa'yı döllemesiyle sağlanmıştı. Döllenen Doğa böylelikle kendisini tamamlayarak (Attainment) insanı ortaya çıkarmıştı. İlginçtir ki, Marks'ın yol arkadaşı F. Engels de Okültistlerin bu anlayışına çok uyan bir *İnsanlık* tanımı yapmıştı. Engels'e göre de İnsan, Doğa'nın kendisini bütünleştirmesi, tamamlamasıyla ortaya çıkmıştı. Gizli İlimlerle uğraşanlar için bu Kozmik Enerji, Tek ve Mutlak Ruh'tu. Tanrı ve Tanrılar, işte bu Yüce Ruh'un insanlar için görevlendirdiği varlıklardı, onun izini (enerjisini) taşıyorlardı ve insanları kötülüklerden koruyabiliyorlar ve/veya onların başarılı olmalarında aracılık yapabiliyorlardı.

Sözün burasında kısaca bir hususa değinmek gerekiyor. Mancy dallarında sadece taşlar değil birçok başka nesne de araç olarak kullanılmıştır. Bunların arasında gündelik hayatta sıkça rastlanılan tavşan ayağı, dört yapraklı yonca, uğurböceği, fil (heykeli) gibi değişik objeler vardır. Bunlar *Charm* adı altında toplanmışlardır ve günümüzde üniversitelerin bilimsel araştırmalarına konu olmaktadırlar. Örneğin, Köln Üniversitesi'nden Dr. Lysann Damisch'in başkanlığında 2008-2010 yılları arasında yürütülen bir araştırma bu tür Charm objeleri[23] taşıyan kişilerin diğerlerinden çok daha fazla şanslı olabildiklerini ortaya koymuştur. Aynı bilimsel araştırmaya göre burada aslolan Şans olayının kendisi değil kişinin bedensel ve ruhsal özelliklerine uygun olarak seçilmiş olan Charm objesinin kişinin üzerindeki etkisiydi. Şöyle söyler-

[23] At nalı ya da tavşan bacağı gibi.

sek, tıpkı tılsım ve muskalar gibi bu objeler de onları hazırlayan kişilerin Kozmik Enerjisini taşımakta ve verilen kişinin üzerinde ek bir enerji gücü sağlayarak o kişiyi başarıya götürebilmekteydi. Kişinin bu hazırlanmış objeyi almasıyla birlikte bedensel faaliyetlerinde bir hızlanma başlıyor ve kişi hem daha güçlü düşünür hem de daha güçlü davranır hale geliyordu.[24] Hemen belirtmekte yarar vardır ki, her önüne gelen Charm hazırlayamaz, şarlatanlara kimse kapılmasın, bu çok karmaşık ve uzun bir prosedürdür.

Yüce Ruh tanımıyla belirtilen Yaratıcı Güç, Gnostik Hıristiyanlıkta ve tüm İnanç sistemlerinde çok önemli bir rol oynamıştır ve halen de oynamaktadır. İslami Tasavvuf anlayışında bile bu görüşe çok benzeyen ve *Sezgi Delili* diye bilinen (Fena Fillah aracılığıyla ulaşıldığı kabul edilen) özel *Haller* vardır. Hıristiyanlıkta ise tüm Mistik akımlar İsa'yı Katolik Kilisesi'nin gösterdiği gibi Tanrı olarak değil bir tür *Spirit* (Ruh) olarak görürler. Bu akımların içinde en ilginci Bogomiller'dir. Balkan kökenli bir hareket olan Bogomilizm başta bugünkü Bosna-Hersek olmak üzere tüm Balkanlar'da daha sonra da İtalya, Avusturya ve Fransa'da etkili olmuş bir akımdı. Bu akıma göre İsa Tanrı değil, insanlara ışığı taşıyan ve Yüce Ruh'un (Tanrı oluyor) en sevdiği Meleği Lucifer'in (İblis) ta kendisiydi. Günümüzde yaygınlaştırılmaya çalışılan Lucifercilik ve Satanizm de işte bu eski akımlardan yola çıkılarak hazırlanmış yeni diye sunulan tarikatlardır. Paganların Seküler dünyasında İBLİS=ŞEYTAN=LUCIFER=SATAN gibi güçler yoktu, bunları icat eden Apostolik Kilise olmuştur. Eğer Şeytan korkutmacası olmasa Kilise batar, halkın sırtından geçinen Papazlar da işsiz ve aşsız kalırlar.

Lithomancy ustaları Kilise'nin baskılarından korunabilmek ve sırlarını papazlardan saklayabilmek için kullandıkları 99

[24] Bu araştırma 2010 Temmuzunda bir rapor halinde Almanca olarak yayımlandı.

taşa garip adlar yakıştırmışlardır: Örneğin, Yakub'un Taşı, Aytaşı, Leopar Gözü vb. gibi. Taşlar aracılığıyla tedavi yöntemlerini Avrupa'da ilk kez yaygınlaştırmış olan Paracelsus'tur ve Lithomantik öğretiyle ilk kez Anadolu'da ve Tataristan'da yaşadığı dönemde tanıştığını yazmıştır. Paracelsus (16. yüzyıl) Batı'da insan bedeninin manyetik alanları olduğunu iddia eden ve bu alanları saptayarak kişilerin ruhsal ve sinirsel hastalıklarının tedavi edilebileceğini öne süren ilk hekimdir. Sadece öne sürmekle de kalmamış ve bazı taşları kullanarak örneğin Melankoli ve Histeria gibi hastalıkları mıknatıs uygulamaları yaparak tedavi etmiştir. Etmiş de ne olmuş derseniz söyleyeyim. Katolik Kilisesi tarafından Aforoz edilmiş ve cinayete kurban gitmiştir. Kilise tam 450 yıl Paracelsus'un adının anılmasını yasaklamıştı. Bu dahi hekimin üzerindeki Kilise Aforozu 1990'da kaldırılabildi, düşünebiliyor musunuz? Sahi şimdi yazarken aklıma geldi, belirtmeden geçmeyeyim: Katolik Kilisesi Martin Luther'in adının anılmasını da yasaklamıştır. Bugün Katolik Kilisesi için RESMEN Martin Luther diye biri YOKTUR, ADINI ANMAK YASAKTIR. Ve Kilise'nin bu yasağı hâlâ sürmektedir. Barıştan, hoşgörüden, insanların iyiliğinden dem vurarak insanları aldatan bu kurumun samimiyetsizliğini gösteren en anlamlı örneklerden biri de budur sanıyorum. Komünizm döneminde başta Demokratik Almanya olmak üzere birçok sosyalist ülkede Paracelsus üzerine doktora tezleri yazılıyordu ve günümüzde de Kan Bilimine katkı yapan araştırmacılara en üstün hizmet nişanı olarak Paracelsus Madalyası verilmektedir. Paracelsus tarihin tanıdığı en önemli Okültist ve Alşimistler'den biriydi.

Tek-Tanrıcı Mutlak İmancı dinlerin gerçek âlimleri (örneğin Tasavvuf) Gizli İlimler konusunda *Gıybet* (geleceği bilmek) tartışması hariç, ağır eleştiriler yöneltmemiş tersine bu konuları an-

layabilmek için Ezoterist ve Okültistler ile dostluklar kurmuşlar ve karşılıklı görüş alışverişlerinde bulunmuşlardır. Bu tür görüşmeler, özellikle de Ezoteristlerin öne sürdükleri bir tezin çerçevesinde yapılmıştır. Buna göre Gizli İlimlerle uğraşanlar için Tanrı algılaması bir DİN olarak değil ama bir İnanç-Sistematiğin gereği olarak *Mevcut*'tur. Ezoteristler için Tanrı (Yüce Ruh), -dikkat çok önemli- *Kendi Kendisinin Delilidir* (Hüccet). Başka delillere veya insanların getirdikleri delillere ihtiyacı yoktur. Bu nedenle de birilerinin kalkıp bas bas bağırarak, olmadık yasaklar, kurallar ve cezalar koyarak Tanrı'nın *Varlığını* kanıtlamaya kalkışmaları beyhudedir ve böylesi girişimler sadece siyasal ve maddi çıkarlar elde etmeye matuftur. Eğer Okültizm sadece büyücülük, sihirbazlık, falcılık vb. gibi aşağılayıcı kelimelerle tanımlanırsa bunların en yetkin örnekleri gerçekte Mutlak İmancı Tek-Tanrıcılığın Kutsal kabul ederek imana zorladığı insanlara ezberlettiği metinlerde ve kitaplarda vardır. Yahudi Kutsal Kitaplarında Mosheau (Müslümanlara göre Peygamber, Yahudilere göre siyasetçi Musa) Firavun ile pazarlığını Büyü ve Sihir kullanarak yürütmüştür. Musa'nın Kızıl Deniz'i asasıyla ikiye bölüşü, bu nedenledir ki, Tanrı'nın bir Mucizesi değil onun Sihirbazlığının bir başarısıdır. Talmud'u yazan, çoğu cahil çoban veya satıcı olan Hahamlardan bazılarına göre nehir kenarlarında dolaşan dişi aslanların burunlarının üstünde 300 kötü cin saklanmaktadır! İslamiyet'in Allah'ı adına konuşma, fetva verme, asıp kesme yetkisinin sadece kendisinde olduğunu düşünen birçok Hacı, Hocaefendi, Şıh, Mıh bozuntusu da öncekilerden aşağı kalır zırvalarla insanları korkutup mallarını, canlarını ve çokça da ırzlarını almazlık etmemişlerdir. Ezoterist ve Okültistler için kendi yazdıkları kitapları *Kutsamak* gibi bir gelenek olmadığı için Ezoterizm'in Kutsal Metinleri ve Kitapları yoktur, olan metinlerde de bu tip yasaklar

ve palavralar yoktur. İlk yüzyıl içinde İsa Mesih adı verilerek Paul ve Barnabas tarafından insanlara tanıtılan kişinin çok büyük bir Sihirbaz olduğuna, ölen insanları *dirilttiğine* inanılıyordu. Benzer şekilde Paul ve Barnabas gittikleri köy ve kasabalardan ya Büyücü oldukları gerekçesiyle kovuluyorlardı ya da *"Bize Sihrinizi gösterirseniz sizleri dinleriz,"* denilerek kente girmelerine izin veriliyordu. Masonlar için bu İsa Mesih denilen kişi Evrenin Yüce Mimarı (Ezoteristlerin Yüce Ruh'unun çarpıtılmış versiyonu) tarafından görevli olarak yeryüzüne gönderilmiş olan İLK MASONLARDAN biridir.[25]

Ezoterist ve Okültistlere saldırılar sadece Mutlak İmancı çevrelerden değil onlarla bu konuda omuz omuza giden bazı keskin Ateistlerden de gelmektedir. Şu adı ünlendirilmiş ama gerçekte doğru dürüst Ateist olmayı bile başaramamış olan Richard Dawkins FELAKETİNİ BİR KENARA BIRAKIRSAK, *Ateist Manifestosu*'nun yazarı ve öncekine göre çok daha tutarlı tezlerle Tek-Tanrıcılığı eleştiren Michael Onfray de Gizli İlimlerle uğraşanların *Ateist* olmaktan korkan *Mahcup Deistler* olduklarını öne sürmektedir. Bu eleştirinin de hiçbir değeri ve anlamı yoktur, çünkü Ezoterist ve Okültistler için Ateistler ile tartışılacak bir Mutlak İman Sorunsalı yoktur. İşin aslı Ateist denilen kişi keskin muhalif gözükmek isteyen *Reaksiyoner*'dir. Çünkü Hıristiyanlığın Tanrısı'nı önce benimseyip sonra reddetmek zorunda kalmış olmak, onlarda bir tür aşağılık duygusu ve aldatılmışlık hissi uyandırmıştır ve kendilerini ihanete uğramış kişiler olarak görmekte ve çocukluklarında ve gençliklerinde İsa'ya duydukları sevgi ilerleyen yaşlarında nefrete dönüşünce garezle ona ve Kilise'ye saldırmaktadırlar. Nietzsche'nin *Öldürdüğü Tanrı* ger-

[25] İsa'nın bir Mason yapılmadığı kalmıştı, onu da *Hiram Key* adlı bir kitap yazan iki Mason tosuncuğu yapmışlar; bu kitaba bakılabilir.

çekte İsa Mesih diye tanıtılan Kilise'nin tanıttığı resimli roman kahramanıydı, unutulmasın ki o da bir zamanlar İsa'ya hayrandı.

Toparlarsak; Ezoteristler ve Okültistler Doğa'nın ve Kozmoz'un Gözegörünmeyen Yasalarını ve Sırlarını anlamaya ve çözmeye çalışan, bunların insanlığın yararına nasıl sunulabileceğini araştıran kişilerdir. Bu insanlar çocukluklarından itibaren ÖZEL YETENEKLERİ VE EĞİTİMLERİ OLAN KİŞİLERDİR. Bu tip özel eğitimleri ve yetenekleri olmayan hiç kimse Ezoterizm ve Okültizm ile uğraşmamalıdır, çünkü Gizli İlimler çok ama çok tehlikeli ve hassas konulardır. Kulaktan dolma sözlerle ve şarlatan hocaefendilerin delaletiyle bu işlere girmeye kalkışmış olan nice insan sonunda Akıl ve Ruh Hastalıkları hastanelerinde yaşamlarını noktalamışlar ya da hayatlarına son vermişlerdir. Bunlardan biri, üstelik de TBMM'de milletvekilliği yapmış bir kişi şarlatan bir üfürükçünün sözlerine kapılıp kendisini İSA MESİH ilan etmişti... Benden uyarması.

"As Above
So Below."
(Yukarıda nasılsa
Aşağıda da öyledir.)

Hermetik Doktrin

1.3 Hermetizm ve Alşimizm

Alşimizm (Simyacılık) olsun Hermetizm olsun günümüzde adlarından söz ettiren Okült İlimleri arasındadırlar. Özellikle de yirminci yüzyılın başlarından itibaren bazı antik Okült metinlerinin Batı dillerine, özellikle de Fransızcaya ve Almancaya çevirilerinin yapılmasıyla birlikte bu dallara olan ilgi hızlanmış ve giderek de akademik çevrelerin araştırma alanlarına girmişlerdir. 19. yüzyıla kadar çok dar çevrelerde konuşulabilen bu konular günümüzde, internetin de devreye girmesiyle yoğun olarak tartışılır ve incelenir olmuştur. Yakın dönemlerde bu konulara en yoğun ilgi Almanya'da ortaya çıkmıştı. Hitler ve Nazileri Gizli İlimlere bağlılık duyuyorlardı ve kendi Pagan geçmişlerinde büyük rol oynamış olan bu akımları yeniden canlandırmanın yollarını araştırıyorlardı. Nedir ki onların bu ilgisi İngilizlerin dikkatini çekti ve Alşimizm öğretisiyle eğittikleri Karl Malchus adlı bir ajanı Almanya'ya soktular ve Okült Merkezlerini yöneten SS Şefi Heinrich Himmler'in bu gizli çalışmaları yönettiği Şato'ya

ünlü bir Simya Ustası olarak kabul edilmesini sağladılar. Bu ajan yakalanıncaya kadar İngiltere'ye Almanya'da yapılmış olan gizli okült çalışmalarıyla ilgili, özellikle de Hermetizm konusunda birçok bilgi ve belge aktarmıştı.[26]

Bu iki akımdan Alşimizm'in adı daha çok duyulmuş ve hakkında yanlış doğru daha çok yayın yapılmıştır. Nedir ki, gerçekte Alşimizm Hermetik öğretilerin ortaya çıkardığı bir akımdır, gökten zembille inmemiştir veya kendi başına, bağımsız bir araştırma disiplini değildir. Bu nedenle de Hermetizm konusunda bilgi sahibi olmadan Alşimizm'i ve Alşimistler'in ne yapmak istediklerini kavrayabilmek olası değildir.

Önceki bölümlerde anlattığım gibi Gizli İlimler *Seküler* (Dünyevi) kimlikli araştırmalardır; bir *Divination* (İtikad) ve bu İtikad'ın tarih boyunca oluşturmuş bulunduğu Gelenek'e duyulan İNANÇ ve bağlılıktır. Monoteist dinlerin çoğunlukla *Kör İman* (Blind Faith) kuralına göre işleyen sistemler değildir. Tarih boyunca da bu tür İman'ı temsil ettikleri iddiasında bulunan Mutlakiyetçi kişi ve kurumlara (Örgütlü Din) karşı mücadele etmişler; canları pahasına, işkencelere, acılara ve kıyımlara karşı direnerek yenilmeden ayakta kalabilmeyi başarmışlar ve ilerleyen Çağdaşlaşma hareketlerinin kurucuları ve baş destekçileri olarak Örgütlü Din'in en güçlü ve bağnaz kalesi Katolik Kilisesi'ne geri adımlar attırabilmişlerdir. Tarih boyunca yapmadığı zulüm ve kıyım kalmamış olan bu kurumu ve bunun çıkarcı yöneticilerini sivil yaşama zorla da olsa saygı duymak zorunda bırakmış olan güçlerin başında Okült erbabı cesur, bilgili ve kültürlü bu kişiler gelmiştir.

Çağımızdaki Hermetizm ve Alşimizm tartışmalarını iyi anlayabilmek için yaklaşık bin yıl geriye Doğu Roma İmparatorluğu'na

[26] Ayrıntı bilgi için yazarın *Behind The Mask of Hitler* (Londra, 2010) adlı kitabına bakılabilir.

gitmek gerekiyor. Konuya girmeden önce, yeri geldiği için düzeltmeden geçmeyeyim, gündelik dilde *Bizans İmparatorluğu* denilen devletin gerçek adı *Doğu Roma İmparatorluğu* idi. Bizans denilen küçük yerleşim alanı büyük Megara bölgesinin içindeki bir alandı. Konstantin bu alanı geliştirdi ve kentin adını da *Konstantiniye* yaptı. Konumuza dönelim: Bilindiği üzere, 1054 yılında Konstantiniye'deki Doğu Kilisesi ile Roma'daki Kilise arasında bir kopuş oldu ve bunlardan biri Katolik Kilisesi diğeri de Ortodoks Kilisesi olarak anılır oldular. Bu kopuş 900 yıl kadar sürdü, şimdilerde iki kilise gerçekte *Kardeş* olduklarını öne sürüyorlar. İşte bu kopuş döneminde Konstantiniye'de Mikhail Psellus adlı çok ilginç bir din adamı ve bilgin Ortodoks Kilisesi'nin en üst düzey yöneticilerinden biri olarak görev yapıyordu. Psellus antik çağ literatürüne aşina bir adamdı ve Kilise'nin katı kurallarına da pek aldırış etmiyordu. Bugünkü Aya Sofya Cami-Müzesi'ndeki çalışma ofisini genişlettirdi ve buraya gözlerden gizli bir giriş yaptırarak ayrı bir bölüm açtırdı. İşte bu bölümde Psellus kendisine emanet edilen ve Roma Kilisesi için çok zararlı ve tehlikeli addedilen elyazması bir kitabı Grekçeye çevirtti. Bu kitap Psellus'a Urfa'nın Harran bölgesindeki eski bir Pagan ailesinin aracılığıyla ulaştırılmıştı ve Psellus bu elyazmalarının toplamına bir ad koymuştu: *HERMETICUM.*

Sözün burasında Harran'dan söz etmemek haksızlık olur. Birinci yüzyıldan itibaren Harran, ünlü İskenderiye kütüphanesinin yakılması sırasında buradan kaçırılan binlerce elyazması esere ev sahipliği yapıyordu. Bu elyazmaları Kadim Mısır'dan ve Mezopotamya'daki Antik Krallıklar'dan elde kalmış olan eşsiz belgelerden ve Hermetizm, Büyü, Sihir, Tılsım ve Mantic dallara ait çalışmalardan oluşmuştu. Kilise bu bilgi ve belgelere şiddetle karşıydı çünkü bin yıldır insanlara yalan söyleyerek kendi uydur-

dukları bir dinin savunulabilmesi ancak bu bilgi ve belgelerin ortaya çıkmamasıyla sağlanabilirdi. İşte Harran'dan getirilerek Psellus'a gizlice iletilen bu belgelerin arasındaki en *esrarengiz* metinler daha sonra *Hermeticum* adıyla anılacak olan bu elyazmalarıydı. Psellus gizli çeviri odasında sadece *Hermeticum*'u değil, kendi yetiştirdiği öğrencileriyle birlikte yine Kilise tarafından yasaklanmış olan Plato'nun, Proclus'un ve Plotonius'un eserlerini de Grekçeye kazandırdı. Hermetik öğretiler ilk kez Psellus'un gayretiyle Batı dünyasına giriş yaptı.

XI. yüzyılın ortalarından itibaren (1040'lardan sonra) ilkin Konstantiniye'de sonra da yavaş yavaş Anadolu'da ve Ege'de, sonra Balkanlar'da ve İtalya'da, en sonra da (13. yüzyıl) Güney ve Doğu Fransa'da Hermetik-Ezoterik öğretiler yayılmaya ve taraftarlar bulmaya başladılar.

İlginçtir ki, Psellus'un gizli çeviri odasını kurduğu yıllarda Konstantiniye'nin surlarının dibinde yoksul fakat kendilerince çok mutlu ama Hıristiyanlardan çok farklı yaşam sürdüren bir topluluk vardı. Bunlar, çok şaşırtıcıdır ki, Harran'dan Psellus'a iletilen ve yaklaşık iki bin yıllık elyazmalarında betimlenmiş olan formüllere göre Tılsım ve Muskalar yazabiliyorlar ve garip bir dil kullanarak nazara, büyüye ve sihire karşı dualar okuyorlardı. Bugün adı çok duyulmuş ve sosyete kadınlarının binlerce objeyle dolu küçük çantalarında her el atışta bulabildikleri tek deste olan Tarot Kartları'nın özgün resimlerine bakarak *Baht* okuyorlardı. Bu topluluk Zingari/Gyros[27] adıyla biliniyordu ve aslen Kadim Mısır'dan kalma Koptik bir halktı ve Konstantiniye'de yaşayan

[27] Türkçesi Çingene. AB Standartları gereği midir nedir beş bin yıllık *Zingari/Gitano* oldu *Roman*. Güzelim *Gitano* veya *Çingene* dururken bu abuk Romanlık nereden çıktı, bilmiyorum. Onların o günkü dillerinde Rom, *niteliksiz erkek* demekti.

en eski topluluklardan biriydi.[28] Psellus bu garip toplulukla ilişki içindeydi ve kendisine iletilen metinlerdeki KOPT dilinde yazılmış olan bölümlerde geçen birçok kavramı onların sayesinde Grekçeye aktarabilmişti. Zingari-Kopt topluluğu Psellus'un *Hermes* diye çevirdiği kelimeyi *HÜRMÜZ* (Ourmuz) olarak biliyordu ve onlara göre Doğa ve tüm Evren Hürmüz sayesinde Canlılık kazanmıştı. Zingari/Gyros kadınları Konstantiniye'de baştan aşağıya siyah çarşaflara dolanmış olarak dolaşıyorlardı. Onlara göre SİYAH, onların koparılarak sürgün edildikleri ülkelerinin toprağının rengiydi ve bu ülke de Mısır'dı. Onlara göre İncil'in Eski Ahit bölümünde anlatılan Gehon Nehri, Batılıların Nil diye adlandırdıkları su akıntısıydı. Gehon'un getirdiği alüvyonlar da kara (siyah) renkliydi. Koptlar bu nedenle kadınlarının baştan aşağıya siyah çarşafla dolaşmalarını ve daima anayurtlarını evlatlarına anımsatmayı gelenek haline getirmişlerdi. Bu siyah rengin diğer bir anlamı da Hürmüz'ü sembolize ediyor olmasıydı. Çünkü Hürmüz Evren'in *RUHU* idi ve Gündüzleri (Aydınlığı) doğuran Karanlık'tı. Bu nedenledir ki Hermetizm'in gerçek anlamı, EVRENE CAN VEREN, ONU HAREKETE GEÇİREN RUH (Spirit) ve bu göze görünmeyen Ruha duyulan İnanç ve bağlılıktır. Hermes, *Toprağın Ruhu* (Hermetik öğretilere göre renkler ruhları gösterir sembolik olarak, Gökkuşağı Evren'in gizemli renklerini insanlara tanıştırır) ve tüm sırların bilicisi ve koruyucusudur. Hermes, sırlarını, Kara Toprak'ta saklar ve bunları özenle seçtiği insanoğullarına aktarır.[29] Bu nedenle de Hermetizm tamamen Seçkinci bir öğretidir, Hermetizm Avam'ın (Hal-

[28] Benim gençliğimde, 50-60 yıl önce bu insanlara *Kopti* kelimesinden galat, *Kıpti* denirdi. Hiç değilse bu kelimeyle onların gerçek kökeni çağrıştırılmış olurdu.

[29] Tevrat'ta JHWH İnsanı topraktan yaratır ama bu toprak Kırnuzı renklidir. Yahudiler bu nedenle kendilerinin Mısırlılar ve Afrikalılar gibi Kara Topraktan yaratılmadıklarını ve bu nedenle de seçkin olduklarını düşünürler.

kın) anlayabileceği bir öğreti değildir. Evrende (Celestial) Yüce Ruh'un bilgi hazinesindeki sırlar, O'nun tarafından Arz'a (Yeryüzüne) indirilmiştir ve bu sırlar *Yukarda* nasıl işliyorlarsa *Aşağıda* da (yeryüzünde) öyle işlerler -ama sadece bu Gizlenmiş ve Kendisini-Saklayan-Sırlara (Sırr-ı Hafi) ulaşabilmek yetkisine sahip olanlar için. Bu nedenledir ki, Hermetizm tamamen İnisyatik bir öğretidir. Usta veya Büyükler tarafından İnisye edilmemiş olan hiç kimse bu sırlara vakıf olamaz.

Doğu Roma İmparatorluğu'nda, Konstantiniye'nin fethine kadar olan dönemde yaşayan daha birçok topluluk vardı. Bunların kendilerine özgü gelenekleri ve töreleri vardı. Birbirleriyle karışmazlar fakat ortak düşmanlara karşı birlikte savaş eder birlikte yener veya yenilirlerdi. 1204 yılında başlayan IV. Haçlı Seferi, Papalık tarafından Müslümanlara karşı değil, artan Hermetik-Ezoterik akımlar nedeniyle Roma Kilisesi tarafından nerdeyse *Heretik* (Sapkın, Zındık) ilan edilen Doğu Roma'yı sonlandırmak için düzenlenmişti. Öyle de oldu. Kutsal topraklardaki Müslümanları yok etmek arzusunda olduklarını söyleyerek Konstantiniye yakınlarına kadar hiçbir direniş görmeden ve desteklenerek gelen Haçlı Ordusu, Bizans'ın hiç beklemediği bir anda kenti kuşattı ve daha sonra da yağmaladı. Doğu Roma'nın hükmi şahsiyetine son verdi ve burada ROMAYA-AİT olan anlamında ROMANIA Devleti'ni kurdu. İmparator ve Hanedanı kaçarak Trabzon'a sığındılar ve yaklaşık 90 yıl kadar sonra bu çapulcu, yağmacı ve tecavüzcü Haçlı sürüsünü yenerek yeniden kentin sahibi oldular. Nedir ki Haçlılar Konstantiniye'den başlayarak İmparatorluk toprakları içinde değerli saydıkları ne bulduysa bunları İtalya ve Fransa'ya kaçırmışlardı. Örneğin ünlü Noel Baba'nın (Santa Klaus) Demre'deki mezarı da olduğu gibi çalınarak İtalya'nın Bari kentine kaçırılmıştı ve halen de orada-

dır. Haçlılar tarafından kaçırılan binlerce elyazması eser arasında Hermetik öğretilerin yer aldığı Grekçe *Hermeticum* da vardı. Bu hırsızlığın sonucunda Roma Kilisesi Hermetizm'in üstündeki baskı ve yasakları katlayarak çoğalttı. Bu konuları öğrenmiş ve *Hermeticum* çevirilerini okumuş olan bilgin kişileri yok ettirdi ve tarihe Kilise Terörü diye geçen büyük kıyımlar yaptı ve yaptırdı. Kilise'nin terörüne uğrayan ve Gizli İlimler konusunda Kadim Mısır geleneğini bilen topluluklar arasından ikisi konumuz içine girmektedir. Bunlar yaklaşık 9. yüzyıldan bu yana Konstantiniye ve çevresinde -bu çevreye *İstinpolin* deniliyordu, bu kelime *İstanbul*'a dönüştü- yaşayan ve tamamen kendi gelenek ve göreneklerine göre düzenlenmiş İnanç-Sistemlerine sahip olan Bahritler ve Sigunei (Seguneyler) diye tanınıyorlardı.

Bu iki topluluk da Kafkasyalı idi. Bahritler soy itibarıyla Türkik (bugünkü Türklük ile karıştırılmasın) Kafkaso-Altaik cengâver bir topluluktu. Kadim Mısır geleneği içinde yetişmiş ve eğitilmişlerdi. 1250'de Mısır'da Memluk Devleti'ni kurdular ve iki yüz yıl boyunca Kıbrıs ve Sudan dâhil tüm Mısır ve Filistin topraklarını yönettiler. 1382'de Bahrit Prensi Barkuk'un temsil ettiği Memluklar adını Çerkez Devleti olarak dünyaya duyurdu. Bahrit geleneğinde Kadim Mısır Öğretileri çok önemli bir rol oynamıştı. Memluklar Müslümandılar ve bunların soylularına *Burjit* denilirdi. Burjitler Haçlı istilası sırasında Konstantiniye yağmalanırken çok değerli elyazması eserleri kaçırarak saklayabilmişlerdi. Dolayısıyla da daha sonra Memluk Devleti bu öğretileri Devlet eliyle koruyan ve kollayan o dönemin tek Egemen gücü olmuştu.[30]

Diğer Kafkasyalı topluluk da o dönemde (15. yüzyıl) Segunei

[30] Daha sonra Napolyon Mısır'ı işgal edince işte bu Burjit geleneğinden kalan elyazmalarından bulabildiklerini Paris'e aktarmıştı.

diye bilinen ve yaklaşık 12. yüzyıldan bu yana Konstantiniye'de yaşayan ve aslen Pagan inançlarına sahip olan kişilerden oluşuyordu. Bunlar Bahritler gibi Çerkezdiler ama aralarındaki fark bunların Hıristiyanlığın belirli bir koluna geçmiş olmalarıydı. Buna rağmen Segunei de Astronomiye ve Gizli İlimlere çok düşkün bir topluluktu. Örneğin tamamen kendilerine özgü bir takvimleri vardı ve Hıristiyanlığın empoze ettiği takvimi ve kutsal günleri kabul etmemişlerdi. Bu takvim *Seguney Takvimi* diye bilinir ve 13 ay sistemi üzerine kurulmuştur. Bazı aylar kısa, örneğin Ekim; bazıları ise uzundur, örneğin Ocak 41 günlüdür. Seguney Takvimi, günümüzde Kafkasya'da hâlâ kullanılmaktadır. Batılı gezginlerin 15. yüzyılda kısaca Sigue dedikleri bu topluluk ise kendisine Adige demektedir. Adigeler geçmişte olduğu gibi günümüzde de Karadeniz çevresinde, özellikle de Samsun yöresinde yaşamaktadırlar. Seguney geleneğinde bu takvim ve Ebced benzeri bir okuma yapılarak kişilerin tüm yaşamları kâğıda dökülebilmektedir. Seguney Takvimi Hıristiyanlığın bilinen ve günümüzde kullanılan Gregoryen Takvimi'nden çok farklıdır ve Kadim Hermetik Takvim ile benzerlikler içerir. Daha çok semboller ve şifreler üzerine kurulu Ezoterik-Metaforik özellikleri ağır basan bir takvimdir. 1432-1433 yılları arasında Fransız Burbon Hanedanı tarafından casus olarak Osmanlı topraklarına gönderilen Bertrandon de la Broquere, dönüşünde hazırladığı raporlarda Konstantiniye'nin düşmesinden kısa bir süre önce bu kentte en etkili olan topluluklar arasında başta Adigelerin ve Avarların bulunduğunu yazmıştı. Bu casusa göre diğer topluluklardan Gothlanlar ve Mingrelienler (Gürcistan asıllı) de kentin diğer ilgi çekebilecek topluluklarındandı.[31]

Konstantiniye'ye kadar dost ve din kardeşi görüntüsüyle gele-

[31] Casus La Broquere'nin Burbonlara sunduğu raporlar birkaç dilde yeni yayım-

rek misafir edildikleri evi soyan hırsız Haçlıların yağmasından ve vandalizminden Hermetik Geleneği kurtaranlar arasında sadece Burjitler ve Seguneyler-Adigeler yoktu. Bir de Cabirilik diye tanımlanan ve en eski Okült geleneğini yaşatan bir topluluk vardı. Hermetizm'in gerçek sırlarını saklayan ve ilerde Alşimizm adını alacak olan akımı başlatanlar onlardı. Ünlü Etrüsklerle bağlantılı olan Cabiri akımı özellikle bugünkü Türkiye'nin Trakya ve Çanakkale ile Kuzey Ege sahillerinde, Adalarda ve Kuzey İtalya'da çok etkili olmuş bir Spiritualite idi. Günümüzde Amerika'da Cabiri geleneğine bağlı olduklarını iddia eden çok özel ve seçkinci cemaatler vardır. Bunlar kendilerine ait sırları olan fakat kamusal denetime açık dernekler statüsündedirler. Cabirilik (Büyükler) Hermetizm'in bazı dallarını (Mancy) gündelik hayatta uygular, kesinlikle siyasete katılmaz ve karışmaz. Roma'nın gerçek kurucuları olan Etrüskler şu ünlü Kurt'un emzirdiği *Romus-Romulus Kardeşler* efsanesinin de yaratıcılarıydılar. Etrüsklerin en güçlü Tanrıçası TURAN'dı.[32] Turan, Bilgi'yi ve Hikmet'i sembolize ediyordu ve Cabiriler için de bu nedenle Hermetik Bilgi ve Hikmet çok değerliydi.

Hermetik kelime anlamıyla bir de *Mühür* demektir. Bu bağlamda kullanıldığında *'dışarıya sır sızdırmayacak kadar muhkem şekilde mühürlenmiş olan'* anlamına gelir. Hermetizm'de sırlar sadece *SIRDAŞ* olanların arasında paylaşılır. Bu paylaşım Haricilere karşı çok sıkı bir şekilde mühürlenmiştir. Hermetist gelenekte bu tür gizli görüşmelere *SUBROSA* (Gülün Altında) denilir. Hermetist öğretiler birçok disiplinden oluşur ve Hermetizm de belirli bir ve tek olanı değil çoklu bir yapılanmayı anlatan bir ÇATI

landı. Türkçe çevirisinin de yapıldığını biliyorum ama bu çeviri yayımlandı mı bilmiyorum.

[32] *TURAN* aynen Türkçedeki gibi yazılıdır.

KAVRAM'dır. Yoksa kendi başına tekil bir Hermetizm yoktur, birçok uygulamadan oluşan bir süreç vardır. Bu sürecin içinde Ezoterik yapılanmalar, Okült kuralları ve Alşimi ana başlıklar halinde yer alırlar.

Hermetizm esasta sembollere ve şifrelere dayalı bir akımdır. Antik dönemin *DÖRT ARTI BİR* (4+1) ilkesiyle tanımlanan bir yöntemi vardır. Buna göre tüm Doğa, *Dört Element*'ten kurulmuştur. Bunlar *Hava*, *Su*, *Toprak* ve *Ateş*'tir. Sembolik ve metaforik olarak *Kuş* betimlemesi (Özellikle de Kartal) *Hava*'yı ve *Ruhlar Alemi*'ni; *Balık*, *Su*'yu ve *Canlılığı* (Soul); *Aslan*, *Toprağı* ve *Doğurganlığı*; *Ejderha* veya *Yılan* da *Ateş* ve *Bilgi*'yi simgelerler. Bunlara tekabül eden Mancy dalları vardır. Hava ve Ruhlar Alemiyle temas için *Necromansi*, Su ve Canlılık için *Hidromansi*, Toprak ve Doğurganlık için *Geomansi* ve Ateş ve Bilgi için de *Pyromansi* disiplinleri esas alınmıştır. Bu dörtlü sadece ve sadece o yukarda sözünü ettiğim ARTI BİR için çalışır. Hermetik öğretide ARTI BİR, *İNSANDIR*. Hermetist inanca göre Yüce Ruh (Demiurge) İnsanı yaratmış ama *MÜKEMMEL* yapmamıştır. Mükemmeliyete ulaşabilmek insanoğluna bırakılmış bir keyfiyettir. İnsanoğlunun kendisini mükemmelleştirebilmesi için de Yüce Ruh onların arasından seçtiği bazı insanlara Hermetik Sırları aktarmıştır ve onlardan bu sırları kullanarak insanları mükemmelleştirmelerini istemiştir. Bu anlayışı hem Yahudi, hem Hıristiyan hem de İslami geleneklerde görmek ve izlemek olasıdır. Örneğin İslam'da Abdülkerim El Ceyri'nin geliştirdiği *İnsan-ı Kamil* düşüncesi Batı'da *Universal Man* olarak özellikle de Bohme ve Burkhardt'ın eserlerinde ortaya çıkmıştır. Komünizm de bir ideoloji olarak bu Hermetik öğretiden etkilenmiş ve Komünizm'in nihai hedefinin *Total Human* (Tamamlanmış İnsan diyelim) olduğunu açıklamıştır. İslami tarikatlardan Mühürdarlar

diye bilinen Nakşibendîler de, insanın ancak Allah'ın isteğiyle mükemmeliyete erişebileceğini anlatır. Özellikle 1717'den sonra Mason kulüpleri de benzer bir görüşü işlemeye başlamış ve Masonluğun üyelerini Mükemmeliyet'e taşıyan bir örgütlenme olduğunu vurgulamıştır. Bu nedenle yeni Mason yapılan kişilere belirli bir taş verilir ve ondan bunu küp[33] haline getirerek cilalı ve parlak bir obje yapması istenir.

Dört Element fikri ünlü İslam Ezoteristi Cabir İbn Hayyan tarafından geliştirildi. Hayyan, Tyanalı Apolonius adlı birinci yüzyılda yaşamış çok güçlü bir Hermetist'in Kilise tarafından ortadan kaldırılan eserlerinden kalanları Arapçaya çevirmiş ve İslami Aydınlanma hareketini başlatanlardan biri olmuştur. İbn Hayyan, Sülfür ve Mercury'i de ana elementler arasına sokarak sayıyı yediye çıkarmıştır. Hayyan ilk metodik ve deneyci Kimya Ustası sayılır. Onunla birlikte Razi -ki o da Apollonius'un öğrencisidir-, İbn Sina ve Farsi İmadeddin, EL-KİMİYA diye bilinen ve günümüzde Organik Kimya dalı olarak fakültelerde okutulan disiplini ortaya çıkarmış olan Simyacılardır. Çin'de Wie Boyang, Hindistan'da Nagarguna, Batı'da Albertus Magnus, Simyacılık ilminin öncüleridirler. Bunlardan sonra yetişen Paracelsus, Fludd, Boyle ve Isaac Newton, Simya ile ömürleri boyunca iç içe yaşamış olan kişilerdir. Tüm yaşamları boyunca semboller, şifreler ve anagramlar hazırlamışlar ve gizli laboratuarlarında Kilise'nin dikkatini çekmemeye çalışarak hem eserler vermişler hem de Kimya'nın geliştirilmesini sağlamışlardır. Onlar için Alşimi (Simya) o denli önemli ve temel bir öğretiydi ki, Piyo Rattansi'nin dediği gibi, Paracelsus Tanrı'nın suretini bir Simyacı olarak topluma yerleştirmek istemişti. Özellikle de İslami düşünür ve bilim adamları ile bazı Yahudi âlimlerin Kadim metinleri Arapçaya ve

[33] Küp mükemmeliyetin sembolüdür.

Latinceye çevirilerini yapmalarından sonra Alşimizm ve Hermetizm Hıristiyan Avrupa topraklarında seçkin kişilerin ve soyluların en beğendikleri dal oldu. Mısır ve onun unutulmuş uygarlığı ile Mezopotamya kültürü çok ilgi çeken konular haline geldiler. Özellikle Fransızların Mısır'ı işgalinden sonra bu ilgi daha da yoğunlaştı. Hermetizm, Nekromansi dalıyla tüm elit çevrelerin bir numaralı uğraşı haline geldi. Nekromansi'nin Mumyalama tekniklerinde ve Ritüellerinde kullanılan çok ama çok tehlikeli bir disiplin olması ve cansız bedenler aracılığıyla Ruhlar alemiyle temas kurulabileceği inancı, bilen bilmeyen birçok kişiyi bu alanlarda araştırmalar yapmaya sevk etti. Hatta bu aşırı ilgi bir dönem (18. yüzyıl sonlarında) öyle boyutlara geldi ki, Mısır'dan Mumya kaçırarak bunları Fransa'da satanlar büyük servetler edindiler. Mumyalar ne mi yapılıyor diye soruyorsunuz, anlatayım: YENİLİYORLARDI. Evet yanlış okumadınız, Krallar bile öğütülmüş Mısır Mumyalarını yemeklerine katarak afiyetle yiyorlar ve bunlar sayesinde hem cinsel güçlerinin artacağına hem de siyasi güçlerinin hiç kırılamayacağına inanıyorlardı. 18. yüzyılın sonlarından itibaren Hermetist Nekromansi öğretisini kendi kafalarınca yorumlamış olan Fransız soyluları için bugün kokain neyse ve nasıl yoğun olarak tüketiliyorsa o günlerde de *Mumya Eti* yemek öyle bir, moda deyişle, TREND'di.

Bu mumya yemek alışkanlığına sebep olan bir kitap vardı. Kısaca *MUTUS LIBER* (Suskun Kitap) diye bilinen bu kitapta hiç yazı yoktu ve *kelimesiz kitap* olarak anılıyordu. Kimin tarafından nerede, nasıl ve niçin yazıldığı bilinmiyordu. Paris'te kaçak olarak basılmış ve birkaç nüshası birilerine iletilmişti. Kitapta bin kadar sembol vardı fakat harf yoktu ve bu sembollerin ne anlama geldikleri de açıklanmamıştı. Kitabın 17. yüzyılın sonlarına doğru basıldığı biliniyordu ama bunun dışında başka hiçbir bilgi yoktu.

Kitaptaki bazı sembollerin Mumya yenmesi seanslarını gösterdiğine hükmeden birileri bu garip ama gerçek modayı başlatmışlardı. *MUTUS LIBER*'in sırrı hâlâ çözülememiştir. Bu kitabın başlarında adından söz ettiğim Strabo, kendi döneminde en güçlü Nekromansi ustalarının Perslerin arasından çıktığını ve bunların çok garip ve tehlikeli kişiler olduklarına dikkat çekmiştir. Nekromansi kelime anlamıyla da ilginçtir çünkü *KARANLIK* anlamına gelir. Nekromansistler ölümcül sonuçlar veren Kara-Büyü muskaları hazırladıklarını ve kişileri öldürebildiklerini ve/veya canlı cenaze haline getirebildiklerini öne sürmüşlerdir. Benzer bir akım, özellikle Haiti ve Jamaika'da sıkça yapılan ve korkulan Voodoo büyüleridir.

Alşimizm, Hermetik öğretilerin arasında en çok bilineni ve en çok yaygın olanıdır. Alşimizm'i bilinen internet açıklamalarının ötesinde anlayabilmek için öncelikle Simyacı'nın duyuş, düşünüş ve davranış tarzını bilmek ya da en azından anlamaya çalışmak gerekir. Bunu yapabilmek için de Alşimist ile Kör İmanı savunan çevrelerin İnanç ve İmanları arasındaki temel kavrayış farklılıklarını bilmek zorunludur.

Daha önce de belirttiğim üzere Alşimist'in çalışma alanı Dünyevi olandır. Birinci farklılık buradadır çünkü İmancılar Dünyevi olanı Kutsallaştırmaya ve İman'ın emrine ve yönetimine sokmaya çalışırlarken, Simyacı Dünyevi olanda Uhrevi olan sırlar bulunduğuna ve bunların insanlığın yararına kullanılabileceğine inanır. Diğer bir anlatımla, İmancılar Dünyevi'den Uhrevi'ye doğru ilerlerken Simyacı Uhrevi'den Dünyevi'ye varır. Bu ilk farklılıktır. İkinci farklılık daha derinde olan bir kavrayıştır. Monoteist dinlerin ilki olan Yahudilikte *Antropomorfizm* diye bilinen bir olgu vardır. Bu Tanrı'ya insansı ve/veya insana özgü özellikler atfederek Tanrıyı tasvir etmektir. Şöyle ki, Tevrat'ın birinci bölü-

mü (Gen: 1) *Elohim* adını vaaz ederken ikinci bölümden itibaren Tanrı'nın adı değişir ve İsrael'in Tanrısı *JHWH* haline gelir. Birinci bölümde yer alan Elohim gerçekte çoğul bir kelimedir ve

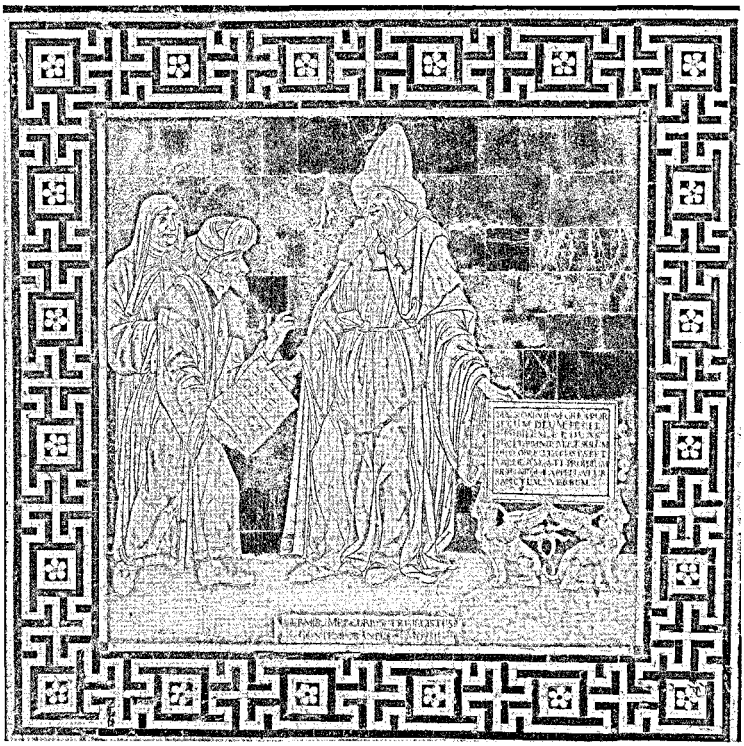
Sembolik Simya formülleri.

TEK VE BİR TANRIYI değil TANRILARI gösterir. Nedir ki İbranice fiil çekimleri kurallarına göre tekil olarak çekimi yapıldığı için Elohim, *Tek ve Bir Tanrı* olarak anlaşılır. İkinci bölümdeki Tanrı anlayışı daha çok Talmud aracılığıyla ve bizzat Tanrı Elohim tarafından değil bazı Hahamlar tarafından oluşturulmuştur. Bu Tanrı anlayışı *JHWH* olarak bilinir ve tam bir insan gibi bu Tanrı üzülür, pişman olur, sevinir, savaş ve katliamlar yaptırır, hatta güçlü bir kabadayıya yenilerek gülünç durumlara düşer ve en ilginç âşık olur ve beklenebileceği üzere gözü kapalı olarak büyük bir sadakatle bağlandığı kadının ihanetine uğrar. İhanete uğradığını fark ettiği zaman da tipik bir erkek tavrıyla o kadın için *'Fahişe'* der. Bu Tanrı'nın âşık olduğu dişi İsrael'dir ve ona ihanet etmiş olan, Tanrı'nın deyimiyle, *Fahişe* de odur. Görüleceği üzere bu TANRININ İNSANLAŞTIRILMASI (ANTROPOMORFİZM) olayıdır ve bu metinler de o dönemin erkekleri tarafından o dönemin anlayışıyla kaleme alınmış metinlerdir.

Hıristiyanlıkta ise *THEOMORFİZM* vardır. Buna göre de İNSAN TANRILAŞTIRILMIŞTIR. Hıristiyanlar için İsa Mesih adlı kişi (tabii eğer böyle bir kişi gerçekten de yaşadıysa) ilkin gayri resmi olarak Aziz Paul tarafından sonra da resmen ünlü Konstantin'in emriyle İS. 325'te toplanan İznik Konsili'nde Tanrı ilan edilmiştir. THEOMORFİZM gerçekte tam bir Pagan uygulamasıdır ve örneğin Mısır'da Firavunlar öldükleri zaman Tanrı ilan ediliyorlardı. Greko-Roman Pagan dünyasında ise tüm Tanrılar İnsan Suretinde yapılıyorlardı. Bir farkla ki, Monoteizm'e göre İnsan Tanrı'nın suretinden yaratılmışken Paganlarda, Tanrılar insanın suretinde tasvir edilmişlerdi.

Alşimist için ise bu iki model de geçerli değildi. Alşimist için *Yüce Ruh* diye bir kavram vardı ve bu Yaratıcı güç NE İNSANLAŞTIRILABİLİR NE DE TAŞLAŞTIRILABİLİRDİ. Dolayı-

sıyla Alşimist'in dünyasında tasviri yapılamayan ve (burası çok önemli) sadece bir soyutlama ve *Aşkın* (Transandental) kavram olarak algılanabileceği varsayılan bir yaratıcı gücün tüm Evren'e ve Doğa'ya kendini tanıtan erdemlerini ve izlerini bıraktığına inanılıyordu. Bu nedenle de Alşimist'in Tanrı İnancı Antropomorfik kuralların belirlediği ve yönlendirdiği bir İman yasasına bağlı değildi. İşte HERMETİZM'İ ÖĞRENMEK İÇİN

Hermes gerçek bir kişi değil, Doğu'dan Gelen Üç Erdem olarak bilinir.

İNTERNETE GİRİP Hermes Trismegistus (Üç Kez Büyük Hermes) adıyla tanışıp böyle birisinin bulunduğunu sanan-

lar bu adın gerçekte Alşimistler'in ÜÇÜNCÜ YOLUN YOLCULARI olduklarını işaretlediğini anlayamazlar. Simyacılar için ÜÇ BÜYÜK ERDEM vardır. Bunlar sırasıyla *Muhakeme*, *Mutasarrıfa* ve *Müteferrika* diye sıralanmışlardır. Alşimist beş dış duyunun yanı sıra beş tane de iç duyu bulunduğuna inanır ve özellikle *Sezgi ve Algının Kapıları*'nın (Doors of Perception) daima açık tutulmasını ister.

Alşimistler gerçekte *İnançlı*, *Kuşkucu* (Skeptik) ve *Agnostik* (Bilinemezci), örgütlü din-dışı (Ladini) kişilerdir. Zaten Örgütlü-Dinin yöneticileriyle aralarındaki uyuşmazlık ve çatışma da bu anlayış farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Simyacılara göre Yüce Ruh dedikleri Tanrı YUKARIDAKİ EN BÜYÜK ALŞİMİSTTİR. Yeryüzünde ise onun seçerek kendisine çırak yaptığı İnsan Simyacı vardır.

Örgütlü-Dinin temsilcileriyle, Alşimistler arasındaki belirleyici bir fark da Alşimistler'in şu ünlü YOKTANVAR ETME (Ex nihilo) kaziyesine inanmıyor olmalarıdır. Alşimistler, Kör İmancıların tersine, Alşimist olan Tanrı'nın her şeyi KENDİSİNDEN VEREREK YARATTIĞINA inanırlar. Dolayısıyla da Tanrı'nın izni ve dileğiyle bu çırakların da onun bir yardımcısı olarak YARATICI olabileceklerine inanırlar.

İncil'in *Eski Ahit* bölümünde yer alan *Mezmurlar* kitabında çok ilginç bir anlatım vardır. Bu anlatım sadece bir kez (82:1) verilmiştir ama gerçekte çok önemli bir varsayımı ifşa eder. Buna göre JHWH TANRILAR ARASINDA KARAR VEREN EN BÜYÜK TANRIDIR. Açıkça belli olduğu üzere başka Tanrılar da vardır ama JHWH onların toplantısında karar verme yetkisi olan en büyük Tanrı'dır. Dikkat edilirse, Yaradılışı gerçekleştiren Elohim değil, daha sonra adı değiştirilerek JHWH yapılan Tanrı, diğer Tanrıların arasında sayılmıştır. İşte Simyacı için bu neden-

le JHWH ve ona atfen Tanrı yapılmış olan İsa Mesih Örgütlü-Kilise'nin öngördüğü ve gösterdiği şekilde Tanrı sayılmaz Simyacılar için.

Simyacıların Eski Ahit'te önem atfettikleri iki karakter vardır: Bunlardan biri Eski Ahit'te kimliği ismen belirtilmiş yedinci kişi olan *Enoch*, diğeri de Ademgilin Habil ve Kabil'den sonra doğan ve adı *Seth* olarak geçen oğludur. Enoch -ki Nuh'un büyük büyük dedesidir- 365 yıl yaşamış ve ölmemiş ama birdenbire ortadan kaybolmuş (bir tür görünmez adam olmuştur) ve Tanrı ile birlikte yürümüştür. Eski Ahit'te onun gibi başka bir kişi yoktur; diğer herkes ölümlüyken Enoch'un ölmemiş olması onun bir konuda Tanrı tarafından her ne sebepten olursa olsun bilgilendirilmiş olduğunun kanıtı sayılmıştır. Bu anlayışa göre Enoch, ZAMAN'a hükmetmeyi öğrenmiştir ve bu nedenle de ölmemiş ve kendisini gözlerden gizleyerek ölümsüzleşmiştir. Bu anlatım doğaldır ki Alşimistler için çok cazip bir değerlendirmedir. İşte bu Enochvari ölümsüzlük anlayışından yola çıkarak Simyacılar halk arasında *ELİKSİR* diye bilinen bir ölümsüzleştirici sıvıyı araştırmışlar ve bazı şarlatanlar da bu hayat verici iksiri bulduklarını iddia etmişlerdir.[34]

Simyacılar için ilginç gelen ikinci Tevrat kişisi olan Seth de başlı başına esrarengiz bir kişidir. Çünkü Tanrı kavramı ilk kez onun babasının ve annesinin döneminde değil Seth'in döneminde onun ağzından dile getirilmiştir. Diğer bir anlatımla Adem ve Havva adları verilmiş olan kişiler hiçbir şekilde Tanrı'nın adından söz etmemişler ama ilk kez onların oğlu (cinayetten sonra doğan) Seth, Tanrı'nın adını telaffuz etmiştir. Bu nedenle Seth bir tür *Biblikal Filozof* olarak görülmüştür ve buna atfen de Alşimistler,

[34] Paleoantroploglara göre *Enoch*, Sümer Krallar dizininde yedinci sırada yer alan *En-men-dur-Annak*'dır. Bu kral da ölmemiş ama ortadan yok olmuştur.

Filozof Taşı diye bir kavram geliştirmişlerdir. Bu Tanrı'nın insanlar tarafından hiç bilinmeyen bir bilgiyi iletisiyle ilgilidir ve buna erişebilmenin yollarını araştırmaya da *Felsefe Taşı'nı Arayış* denilir. Daha önce de belirttiğim gibi Simyacılık ve Hermetizm Semboller, Şifreler ve Metaforlar aracılığıyla yapılan Doğa ve Astronomi araştırmalarıdır. Niçin Tanrı Seth'e bu bilgiyi vermiştir de başkasına vermemiştir, bunu Seth'de aramak gerekir. Simyacılara göre Seth, Tanrı'nın kendisine adını bağışlamasıyla birlikte, *Kara Toprak*'ta araştırmalar yapmaya ve Tanrı'nın insanlar bulabilsinler diye yeryüzüne sakladığı sırlara vakıf olabilmeye başlamıştır. Seth konusunda Ezoterist ve Okültistler çok gizli ama yoğun elyazmaları hazırlamışlardır. Seth, Alşimist İnsanoğullarının ilki kabul edilir ve bazı büyü ve sihir dallarına *Setoloji* denilir.

Seth ile bağlantılı olarak özellikle Büyü, Sihir ve Nekromansi'de kullanılan bir bitki vardır. Bu esrarengiz bitkiyi insanla tanıştıran ilk kişinin Seth olduğuna inanılır. Bu bitki *MANDRAKE* diye bilinen bir Doğa Harikasıdır. Bu Mandrake'den söz etmeden geçmek olmaz çünkü Simya ve Hermetizm'in dallarında çok önemli bir rol oynamıştır. Nekromantistler bu bitkiyi kullanarak gerçekten de en rasyonel düşünceli kişileri bile şaşkınlığa sürükleyecek deneylere imza atmışlardır. Özellikle de Ruhlarla irtibat sağlama ve Ruh'u Bedenleştirme diye bilinen *WRAITH* dalında inanılması güç başarılar elde etmişlerdir.

Simyacıların ilgi alanı içinde yer alan Mandrake bitkisi belki de bitkiler aleminde hakkında en çok spekülasyon yapılmış olanlardan biridir. Botanikçilere göre Mandragora grubu içindeki Solanaceae ailesine mensup olan bu bitkiye Araplar *Cin Yumurtası* (Beid el jinn) İbraniler de *Dudaim* (Kızmemesi) diyorlardı. Yaklaşık 2.500 yıldır bilinen bu bitkiden Tevrat'ta da söz edilmiştir ve Jakob'un oğlu Reuben tarafından bulunmuştur. Reuben ve

kısır olan Leah-Rachel ilişkisinde Mandrake karşılığında kadınlar birbirlerine Reuben'i damızlık olarak vermişler ve böylece gebe kalmışlardır. Tarihçi Josephus (İS. 37) Mandrake'nin çok esrarengiz güçlere sahip bir bitki olduğunu yazmıştır. 19. yüzyıldan itibaren Mandrake yeniden çok gözde bir bitki haline gelmiştir. Bu konuda yorumlar yazan Okültist ve Hermetist Eliphas Levi, geçmişte ünlü Alşimistler Albertus Magnus ve Paracelsus'un bu bitkiye çok önem verdiklerini belirtmiştir. Bu yazılardan sonra özellikle de Almanya'da ve Amerika'da Salem'de ortaya çıkan Paganlıkla Hıristiyanlığı birleştirmiş olan iki gizli örgüt kendi büyü törenlerinde Mandrake'yi kullanmaya başlamışlardır. Alman Protestanlığı ile bağlantılı olan ve gerçekte NEOPAGAN ritüelleri izleyen bu cemaatler Wacco ve Revivellism'dir.

Mandrake, kökleri yukarı doğru büyüyen ve ilginçtir ki tıpkı cüce insana benzeyen bir bitkidir. Başı, kolları, gövdesi, bacakları hatta cinsel organları andıran bir yapısı vardır. Tıbben çok güçlü bir halüsinojendir, ağrı kesicilik ve sakinleştiricilik özellikleri vardır. Ama esas şaşırtıcı özelliği bu bitkinin topraktan çıkartılmasıyla ilgilidir. Mandrake herkes tarafından kolaylıkla ayırt edilebilecek bir bitki değildir. Toprak üstündeki kökleri çoğunlukla ot sanılabilir. Bu nedenle ancak Mandrake'yi bilen birisi tarafından çıkartılabilir. Mandrake'yi sökerek çıkarmak mümkün değildir, bu nedenle etrafında yaklaşık bir veya bir-buçuk metre derinlikte bir hendek açılır ve bu hendeğe kan ve et kokusu eklenir. Sonra bir köpek getirilir ve köpek bu kokularla harekete geçerek Mandrake'nin çevresindeki toprağı boşaltır ve bundan sonra da ölür. Mandrake topraktan hiçbir yara almadan tam ve bütün olarak çıkartılabilirse etkili olabilir en ufak bir zedelenme ve yara alması halinde bozulur ve çürür. Mandrake, Akdeniz ve Orta Doğu'da şaşırtıcıdır ki toplu mezarların bulunduğu bölge-

lere en yakın düşen arazilerde ortaya çıkar. Simyacılar ise idam edilen kişilerin spermleri toprağa düşünce Mandrake'ye dönüşür diye bir görüş öne sürmüşlerdir. Bu gerçekte bir metafordur ve bilen bilmeyen herkesin Mandrake peşinde koşmasını engellemek için uydurulmuş bir sözdür. Simyacılar gerçekte bu sözle bir Alşimi ilkesini dile getirmektedirler. Bu ilke, *Kimyasal Evlilik* diye bilinir. Bu sembolik evlilikte İnsan tohumu, Dişi Hayvan olan Dünya'yı döller. Burada İnsan Tohumu, Sperm değil Bilgi'dir ve bunun sayesinde Dişiliği temsil eden Hayvansı (Yabani) Dünya ve toprak, yeraltı (Maden ve elementler) ve yerüstü (Tarım) varlıklarını doğurgan hale getirir. Diğer bir anlatımla, Ezoterik olan (yeraltında gizlenmiş olan), Exoterik (yerüstündeki gözle görülen) olana dönüşür. Alşimistlerin gizli laboratuarlarının duvarlarında bu Kimyasal Evliliği işleyen semboller vardır.

Hermetizm ve Alşimi birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Alşimist, Hermetizm düşünce sistematiğine bağlıdır ve kesinlikle DİNSEL değil FELSEFİ olana itibar eder. Bu nedenledir ki Simyacılık, çoğu uydurulmuş ve din kılıfı altında cahil insanlara sunulmuş olan dogmalara ve doktrinlere karşı ilgisizdir, bunları umursamaz ve kendisini bunlarla sınırlamaz. Öte yandan Alşimi bir İdeoloji değildir, bir Spiritualitedir. Kişileri kitlesel veya bireysel olarak Alşimist olmaya çağırmaz ve zorlamaz. Hatta kişilerden bu tehlikeli ilimlerden uzak durmalarını ister. Alşimizm, daha önce de belirttiğim gibi ne TEİST'tir (Puta Tapıcılık anlamında) ne de Monoteist'tir (Örgütlü ve Kör İmana zorlayıcı). Alşimist, Yaratıcı bir Yüce Güç'ün bulunduğuna ama bu gücün İnsanoğlunun tüm hayatını doğumunun öncesinden ölümünden sonrasına kadar yönetmediğine inanır. Bu açıdan değerlendirildiğinde Felsefi DEİZM'in içinde yer alır.

İdeolojiler ise her soydan ve boydan ne kadar çok adamı ta-

rafına çekip kendi dümen suyunda sürükleyebiliyorsa o kadar başarılı sayılır, Alşimistler'in ne böyle bir ısrarı ne de böyle bir arzusu vardır. Alşimist Bireyciliği toplum yararına kullanmaya çalışan kişidir. İki bin yıllık bir söz vardır: *Simyacı mutlak yalnızlığı yaşayabildiği sürece Tanrılaşabilir.* Simyacı mutlak yalnız adamdır, peşinden kitleleri sürüklemek, omuzlara alınmak, şakşaklanmak, pohpohlanmak istemez. İnsanların kaderini kendine bağlattırıp cep delik, cepken delik yaşarken onun bunun parasını götürüp, çalıp çırpıp, rüşvet alıp köşklerde oturmak ve ALLAHIVE PEYGAMBERİ dolandırıp ülke yönetimine el koymak gibi girişimleri aklının ucundan bile geçirmez. Simyacının kendi dünyası vardır. Bu dünyaya ne başkasını sokar ne de kendisi bu dünyadan dışarı çıkmak ister.

Tarihte genel eğilimleri itibarıyla bu özelliklere sahip olan pek çok ünlü Alşimist yetişmiştir. Nedir ki bunların birçoğunun adı ve gücü başta Katolik Kilisesi olmak üzere çıkarlarının bozulacağını düşünen tüm kişi ve kuruluşlar tarafından sildirilmiştir. Kilise Simyacıları ve Ezoteristleri daima kendisinin en büyük rakibi olarak görmüştür.

Kendi dünyasında yaşamaktan hoşlanan Simyacılardan en ünlüsü Isaac Newton'dur. Sizler Newton'u ünlü Fizikçi ve Matematikçi olarak tanıyorsunuz. Hani şu kafasına elma düşünce *Yerçekimi Yasası*'nı bulan adam. Ama sizin tanıdığınız Isaac Newton, onu sizlere sadece bu yönleriyle tanıtmayı *Scientisism* (Bilim-Tapıcılığı) adına yapmış olanların girişimidir. Bilim'den başka hiçbir değer tanımayan ve Bilim'i mutlaklaştırarak birçok bakımdan genç bilim adamlarını köreltmiş olan akademik çevreler Isaac Newton'u ve onun Alşimizm ile olan bağlantısını hep gözlerden uzak tutturmuşlardır. İkinci bölümde Batı'daki Sekülerleşme çabaları çerçevesinde hayatının çok önemli bir bölümü kasten

karanlıkta bırakılmış olan bu Simyacının yaptığı katkılara biraz göz atalım, ne dersiniz?

İkinci Bölüm

Simya'dan Modern Fiziğe

"Ben Pisagor'un bildiği sırların çok azına vakıf olabildim."

—Isaac Newton

"God said, let Newton be! And All was Light."
(Tanrı, Newton Olsun dedi.Ve Her Şey Işık Oldu.)

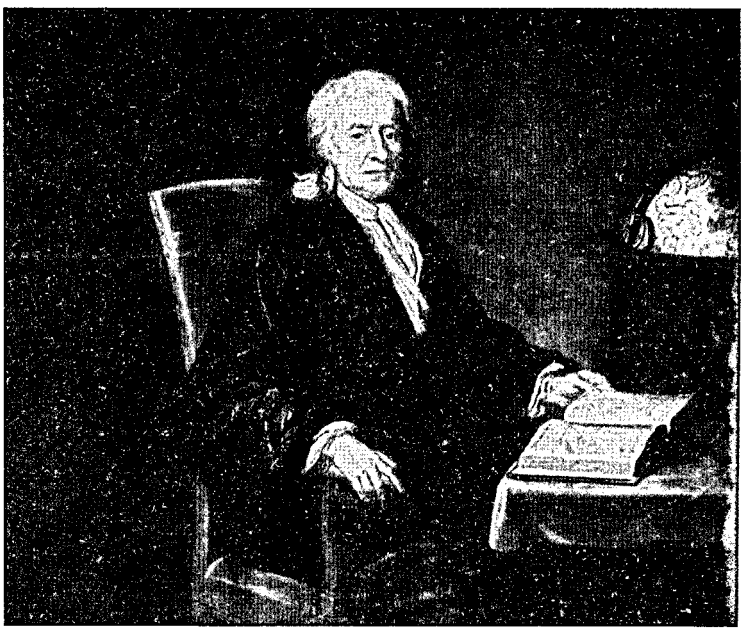
—Alexander Pope, *Epitaph* (1730)

2.1 Isaac Newton ve Gizli İlimler

Gizli İlimlerin en dikkat çeken dalı hiç kuşkusuz, Alşimi yani Simyacılıktır. Simya ustası gerçekten de ilginç bir karakterdir. Öncelikle yalnız bir kişidir, hiç kimseyi kendi öğretisini kabule zorlamaz. Araştırmalarında istese de istemese de Gizlilik (Occult) kurallarına uymak zorundadır. İnsanların gözünde bazen *Esrarengiz Adam*, bazen *Deli*, bazen de *Zavallı* olarak kendine yer açmıştır ama bunların hiçbirini de umursamamıştır. Simyacılık, öte yandan uğraşılması en güç ve meşakkatli çalışmadır; çoğunlukla aradığını değil bulduğunu kabullenmek zorunda kalınır. Örneğin bir Alman Simyacısı, altın yapacağım derken seramiği keşfetmiştir ama bunun cezasını tutuklanarak ve işkence çekerek ödemiştir. Ne var ki seramik, çanak, çömlek ve tabak yapımında kullanılmaya başlayınca çok büyük paralar kazandırmış ama Simyacı bu büyük gelirden sadece bir konuda kazançlı çıkmıştır: Kendisini hapsettiren Kral ona artık işkence yapılmamasını buyurmuştur, o kadar!

Sir Isaac Newton'un Simyacılığı ve Gizli İlimlere olan düşkünlüğü *Bilimcilik* pazarlayan akademik çevrelerde hemen hiç

duyulmamıştı. Öyle ki Newton'u fizik, optik ve matematik dışında değerlendirmeye kalkışan akademisyenler de, yukarıda anlattığım Simyacı gibi, susturulmuşlar ve adlarını ve sanlarını yitirmek zorunda bırakılmışlardır. Newton'un yaşamının neredeyse tamamını Okült, Alşimi ve Kadim Kutsal Metinleri ve onlarda şifrelendiğine inandığı *Gizli* bilgileri çözmekle geçirdiği 1936 yılına kadar hiçbir akademisyen tarafından cesaret edilerek dile getirilememiştir. Zaten Newton'un *gizli hayatını* bilen de pek olmamıştır. 1886'da kimlikleri bilinmeyen kişiler Cambridge Üniversitesi'nin en üst düzey yöneticilerine ellerinde Newton'a ait belgeler bulunduğunu ve bunları üniversiteye bağışlamak istediklerini bildirdiklerinde; Üniversite yöneticileri bu büyük koleksiyona şöyle üstün koru bir bakış atfettikten sonra, *"Bunlar*

Newton'un yaşamının son yıllarında John Van der Bank tarafından yapılmış portresi.

At y^d end of y^d 4th Key
Although full many Artists shall
At me their aim direct
Yet very few hadve had ye skill
My true force to detect

In ye Manuall operations at ye end of ch 4.
Unable's wit all times to comprehend
Each thing wch Venus doth attain
No man soon finds it in his brain
Vain reason it exiles & far doth stand.
Sure by its spirit onely all shall speed
So Mercury his office duely feed.

At y^e end of chap 5
If me alone thou dost not know
Then a meet help on me bestow
Judg then & Rearken to my lore
So shalt thou find what's in my power.

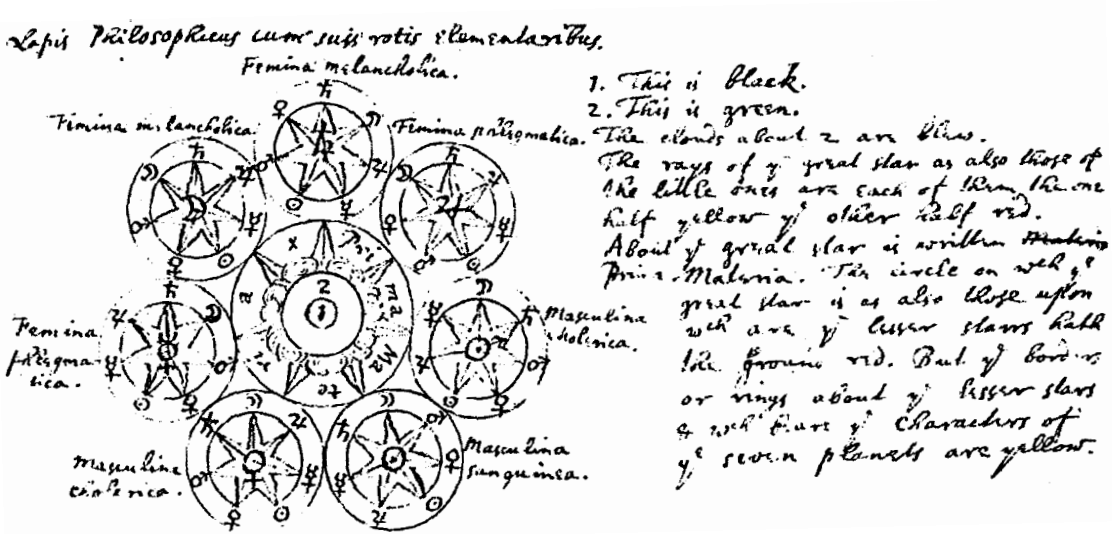
At y^e end of y^e Microcosm.

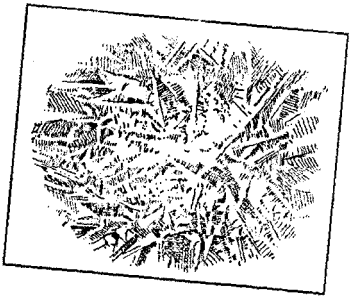

Venus a hunting her you now do see
But if a Roman should catch a Hare then she
Nere will much older grow affirm I dare
Wherof Don Mercury is well aware
For Venus once begining to grow proud
Makes many Lads grow unstrous fierce & wood
Wherefore o Mars draw out thy Rilling sword
That thy much loved Venus be not whoord.

Newton'un not defterindeki Simya formüllerinden biri

Newton'un not defterindeki Simya sırları.

Newton'un Simya notları ve formülleri.

Newton'un eğlenmek için yazdığı metinlerdir. Bunları bizdeki fizik ve matematik külliyatının eki olarak arşivimize almak Bilimin Tanrısı Sir Isaac Newton'a hakaret olur," diyerek ellerinin tersiyle itmişlerdir.

1936'da aynı Newton Külliyatı bu kez Sotheby's müzayede şirketi tarafından satışa çıkarıldı. Üniversiteler bu külliyatla yine ilgilenmediler. Öyle ya, Newton sadece Bilim ve Akıl'dan oluşmuş bir dahiydi, onun böyle *Hokus-Pokus* işleriyle uğraşmış olması düşünülemezdi ve düşünülmesi *teklif* bile edilemezdi. Ama çok ilginç iki bilim adamı böyle düşünmüyorlardı. Bunlardan birincisi Newton'a ait olan dev külliyatın Simya ve Hermetizm ile doğrudan bağlantılı bölümünü, diğeri de 800 büyük dosyadan (folio) oluşan İncil ve Eski Ahit araştırmalarını kapsayan bölümleri satın aldılar.

Newton'un Alşimi alanında yaptığı çalışmaları altı yıl süreyle inceleyen alıcı, kapitalist iktisat anlayışının ünlü kuramcısı ve matematik dehası John Maynard Keynes'ti. Keynes altı yıl süreyle Newton'un külliyatı üzerinde çalıştı. 1942'de, II. Dünya Savaşı'nın en yoğun yaşandığı günlerde ünlü Royal Society Club'da *Newton'un Gizli Hayatı Alşimi* başlıklı bir konferans verdi. Üniversite yöneticileri Keynes'in böyle bir konferans vereceğini duyunca çok şaşırdılar ama onu cezalandıramadılar. Keynes konferansında mealen şöyle konuştu:

"18. yüzyılda Newton, çağdaş bilim adamlarının en büyüğü ve öncüsü bir dahi olarak tanıtılmış, sadece Bilim ve Akıl'dan oluşmuş bir Buz *kalıbı gibi lanse edilmiştir. Ben Newton'u bu ışık altında görmedim. Bu külliyatı okuyan başkaları da eminim benim gibi düşüneceklerdir. 1696'da bu yazılarını sandıklara doldurup Cambridge'den ayrıldığı günden bu yana hiç okunmamış olan bu yazıları şimdi okuyan biri, Newton'un gerçekte Akıl-Çağı'nın ilk Tanrısı ve Öncüsü değil, tam tersine Babil ve Sümerlerden beri yaklaşık 10.000 yıldır var olan*

gizli entelektüel dünyanın SON TEMSİLCİSİ BİR MAJİSYEN olduğunu anlayacaktır. Magi, Newton'a saygın ve samimi bir ziyarette (homage) bulunabilir."[35]

Keynes, aynı konferansında Newton'un gerçekte Bilim adamı olmaktan çok bir *Beyaz Majisyen* (White Magician) olduğunu ve tüm Evreni, Baş Alşimist olarak gördüğü Tanrı'nın belirli bir *şifreleme* (chyrptography) yöntemiyle yarattığına inandığını da hiç çekinmeden anlatmıştı. Anlatmıştı da ne olmuş diyeceksiniz. Üniversite yönetimleri Newton'un bu yönünün genç bilim adamlarına ulaşmasını, onlar tarafından bilinmesini ve Newton'un bu gizli çalışmalarının onun Bilimsel çalışmalarını nasıl etkilendiğini öğrenmelerini engellemişlerdi. Keynes, bu durumu öğrenince Newton Külliyatını kendi miras listesinden çıkardı ve belki de inat olsun diye onun adına kurulmuş olan Cambridge Kings College'daki arşive bağışladı. Halen de oradalar.

Newton'un İncil ve Kadim Kutsal Metinlerle ilgili çalışmalarını satın alan kişi ise bu külliyatı 1948'de İngiltere'den yeni kurulan *İsrael Siyonist Devleti*'ne kaçırdı ve MS15 kod adıyla kayıtlı olan bu 800 dosyalık külliyat geçen yıla (2009) kadar sadece İsraelli Tanrıbilimcilerin ve araştırmacıların denetiminde kaldı. 2009'da İsrael, Newton'un bu külliyatını bir yıl süreyle sergileyeceğini duyurdu ve öyle de yaptı. Newton'un *ikinci* yaşamında yaptığı gizli Din araştırmalarının bir kısmı da böylece ortaya çıkmış oldu.

Üniversitelerin Newton'u kendi çizdikleri *sanal portrenin* dışında başka açılardan bilinmesini ve tanınmasını engellemeleri çok etkili olmuştu. Keynes'in ünlü konferansından yaklaşık kırk yıl sonra bir akademisyen, Sylvie Girard, Newton'un Alşimi ile

---

[35] *Magi*, İsa Mesih doğduğu zaman onu ziyarete gelen üç Kâhin'den birincisi, Baş-Kâhin veya sihirbaz (İncil'e göre).

olan bağlantısını dile getiren bir tez yazdı. 1981'de *Les fondements de l'Alchimie de Newton / La Chasse au lion vert* adlı bu tez de, tahmin edebileceğiniz gibi, sadece çok dar bir çevreye mensup akademisyenler tarafından okundu ve geleneksel *"Duymadım, Görmedim, Söylemedim"* (Üç Maymun) sahnelendi. Sadece Mason Localarında Üstadlar bu tezi kendi aralarında tartıştılar ama okuyan ve duyan başka hiç kimse olmadı.

Girard'ın okunmamış çalışmasından dört yıl sonra hiç beklenmedik bir yayın yapıldı. 1985'te, Newton'un İncil'in şifrelerini çözmek amacıyla yazdığı notlardan oluşan, *Prophecies of Daniel and the Apocalypse of St John* adlı kitabı, ilk baskısından tam 212 yıl sonra *Faksimile* lüks bir baskıyla yayınlandı.[36]

Tarafımdan yönetilen ve Zurich'de faaliyet gösteren Modus Vivendi yayınevinin ilk kitabı olan Newton'un bu İncil analizleri, değişik bir şekilde yayına sokulduğu ve Üniversite izinlerine takılmadığı için çok ilgi gördü. Dünya basınında yer aldı. İngiliz *Times* gazetesinden tutun *NZZ*'ne[37] kadar birçok ciddi gazete ve dergide övgüler yayınlandı. Böylece Newton'un bu hiç bilinmeyen yönü, yaklaşık 220 yıl sonra entelektüel dünyanın dikkatine sunulmuş oldu. Bu yayınlarda ilginç bir övgü yer almıştı: *"Newton'un hiç bilinmeyen bu yönünü bize Aytun Altindal tanıttı. Bize kendi kültür-tarihimizi tanıttığı için ona teşekkür borçluyuz."*[38]

Newton'un fizikçi ve matematikçi olduğundan daha fazla Simyacı olduğunu söylediğim için Türkiye'de 1980'lerden baş-

[36] İlk baskısı 1733 tarihliydi ve sadece 100 adet basılmıştı. Kitap, Mason Locaları için hazırlanmıştı. Newton sağlığında bu kitabını yayınlamak istememişti. Ölümünden altı yıl sonra bir akrabası tarafından *Limited Edition* olarak bastırıldı. Aynı dönemde tahrifli iki baskısı daha yapıldı.

[37] *Neue Züercher Zeitung* gazetesi.

[38] Bu satırları niçin yazdım? Amaç kendime çiçek atmak değil. 1980'li yıllarda Türkiye nerelerdeydi ve Aydın-Akademisyen geçinen çevreler nelerle meşguldürler bir düşünün, lütfen!

layarak hakkımda yapılmadık tezvirat kalmadı. Nevzuhur delikanlıların ellerine kalem tutuşturup *"Yaz oğlum, Altındal'ın kitaplarıyla ilgili bir fantezi de basalım,"* diyen yayın yönetmenlerinden tutun da, Turfanda Çengelköy Liberalleri'ne kadar Mason-Fason çetesine mensup akademisyenler tarafından adım neredeyse *komplo teorisyenine* çıkartıldı. *Uçuk-kaçık* kitaplar yazan, sansasyon meraklısı bir adammışım gibi tanıtıldım! Oysa tarafımdan yayınlanan bu kitap Newton üzerindeki *Akademik Ambargoyu* yıkmıştı; Avrupa'da bu kitaptan sonra son 25 yıl içinde Newton'un Gizli İlimlerle olan bağını inceleyen 144 kitap ve inceleme yayınlandı -ABD ve diğer ülkeler hariçtir. Merleau Ponty'den Stephen Hawking'e kadar pek çok felsefeci ve fizikçi, Newton'un Simyacılığı ile ilgili eserler verdiler. Bu bölümün sonuna 1985 sonrasından on kitaplık bir liste ekledim (dileyen bakar).

1989'da Oxford Üniversitesi, John Fauve, Raymond Flood, Michael Shortland ve Robin Wilson yönetiminde 13 felsefeci ve fizikçiden Newton'un Gizli İlimlerle olan bağlantısını inceleyen çalışmalar yapmalarını istedi ve bu makaleler *Let Newton Be* adlı bir kitap halinde yayınlandı. Bu kitapta yer alan Piyo Rattansi yazısında, *"Newton'un Alşimi ile olan derin bağlantısından söz etmek Üniversiteler için yüz kızartıcı sayılıyordu, şimdi durum değişti. Newton'un Antik Gizli Hikmet (Wisdom) bilgileriyle olan bağlantısı şaşırtıcı bir şekilde aydınlığa çıktı,"* diye durumu özetledi.

Sir Isaac Newton'un kütüphanesinde 1752 kitap kayıtlıydı. Bunlardan 170'i doğrudan doğruya Okült, Simya ve Hermetizm'le bağlantılıydı. Kadim Kutsal Metinler ve bunlarla ilgili kitaplar da bir o kadardı. Newton'un kütüphanesindeki sadece 369 kitap Bilim kategorisindeydi.

Newton, Kadim Mısır ve Mezopotamya Metinlerine aşırı derecede düşkün bir bilim adamıydı. Ünlü İskenderiye

Kütüphanesi'nden kaçırılarak yok edilmekten kurtarılmış olan bazı Hermetik metinleri okumuştu. Kendi dönemine kadar gelmiş geçmiş tüm Antik literatüre vakıftı. Aristo'nun ve Ptoleme'nin *Geocentrik* kuramlarının karşısında adı Kilise tarafından unutturulmuş yeraltı Aristarchus'un *Heliocentric* (Güneş Merkezli) Kozmogonisini özgün metinlerden izlenmişti. Aristarchus'un Dünya'nın Güneş'in etrafında döndüğünü iddia ettiği görüşleri, tabii ki, Aristo'nun *"Dünya Merkezde, Güneş Döngüde"* tezini savunan Kilise'nin hiç işine gelmemişti, onun için de Aristarchus'un adı tam 1.800 yıl duyurulmamıştı. Aristarchus'un tezini doğrulayan üç bilim adamı, Kepler, Kopernik ve Newton'dur. Günümüzde Ay'daki bir kratere Aristarchus'u ölümsüzleştirmek için adı verilmiştir. Onun adını sildirenleri ise bugün kimse tanımıyor ve anmıyor.

Benzer şekilde Newton, çağının en ünlü filozofları arasında adını Agora'ya yazdırmış olan kadın filozof Hypathia'nin yerçekimi konusunda bilinen ilk (basit) deneyleri anlatan tezlerini de okumuştu. Gerçekte *Yerçekimi* konusu Aristarchus tarafından dile getirilmiş bir olguydu ama YASASI bulunamamıştı. *Kafasına Elma Düşen Adam* Isaac Newton, bu Kadim Bilgi'yi Yasalaştırdı. Bunu da Simyacıların kullandıkları yöntemleri Bilim'e uygulayarak yaptı.[39]

Isaac Newton tüm yaşamı boyunca, garip bir şekilde, sanki

[39] Pagan Tapınak Rahibesi Hypatia, çok zengin bir ailenin kızıydı. Babası Theon da filozoftu. Agora'da felsefe ve fizik dersleri veriyordu. İsa'dan sonra 359 yılında doğmuş olan Hypatia, İskenderiye'deki Koptik Kilisesi'nin öfke ve nefretini çekmişti. Piskopos Cyril, Aziz Paul'un bir mektubunu okuyarak Hıristiyanları galeyana getirdi ve onlardan İskenderiye kütüphanesini yakmalarını ve rahibeleri öldürmelerini istedi. Tarihçi Gibbon'a göre İS 391'de Hıristiyanlar kütüphaneyi ve yaklaşık 600.000 elyazması eseri yaktılar. Agora'da tek başına onlara direnen Pagan Filozofu Hypatia'yi önce çırılçıplak soydular, sonra da taşlayarak *recm* ettiler. Bedenini parçalara ayırıp, tıpkı Eski Ahit'te kötü kadın Jezebel'e yapıldığı gibi, köpeklere yedirttiler. İlginçtir ki, Cyril'in Hıristiyanları galeyana

bu yeryüzüne ait olmaktan çok kendisinin belirli bir misyonla buraya gönderilmiş biri olduğunu düşünmüş ve öyle davranmıştı. Çevresiyle bir türlü iletişim kuramamış, kendisini beğenip onunla birlikte olmak isteyen kadınlardan (ve cinsel ilişkilerden) kaçarcasına uzaklaşmıştı. Zaman zaman hırçın, hatta saldırgan sayılabilecek tavırlar sergilemiş, bazen paraya hiç değer vermemiş bazen de tefecilik sayılabilecek para ilişkilerine girmişti. Ancak tüm yaşamı boyunca kendisinin insanları aydınlatmakta görevlendirilerek yeryüzüne gönderilmiş bir *mucize çocuk* olduğunu varsaymıştı, tıpkı İsa Mesih gibi.

Newton'un ilginçtir ki, kendisini İsa Mesih ile karşılaştırması çok da temelsiz bir olgu değildi. Newton 1642 yılının Aralık ayının 24. gecesini 25.'ye bağlayan gece sabaha karşı iki sularında dünyaya gelmişti. Bu doğum İsa Mesih'in doğumuyla aynı gün ve saatte gerçekleşmişti. Newton doğduğu sırada yerel Kilise'de İsa'nın doğumunu kutlamak için düzenlenen ayin yapılıyordu, Newton'un doğumu bu sırada Kilise'de bulunanlar için bir *mucize* olarak görülmüştü.

Newton, prematüre bir bebek olarak dünyaya gelmişti. Öyle ki, köylülerin yıllar sonra anlattıklarına göre o kadar zayıf, çelimsiz ve küçüktü ki neredeyse bir tabağın içine sığacak kadardı. Hiç kimse yaşayabileceğini düşünmemişti, ama bir mucize oldu ve Newton yaşadı.

Newton da tıpkı İsa Mesih gibi *Babasız* bir çocuk olarak doğmuştu. Babası Isaac Newton, güçlü kuvvetli sağlıklı bir adam olmasına rağmen henüz 36 yaşındayken birdenbire yığılıp kalmış ve oğlunun doğumunu göremeden ölmüştü. Newton'un doğum

---

getirdiği mektupta, kadınların SAÇLARINI ÖRTMEDEN dolaşmamaları ve AÇIK GİYSİLER giymemeleri emredilmişti. Hypatia, açık saçları ve dekolteli rahibe giysisiyle herhalde çoğu pedofil olan Kilise yöneticilerini çok kızdırmıştı.

yeri olan Woolsthorpe köylüleri bu olayı doğaüstü güçlere bağlamışlardı.

Newton'un ailesi ile ilgili gerçek olup olmadığı kuşkulu bir de söylenti vardır. Buna göre Newton bu ailenin gerçek çocuğu değildir. Saray'a mensup fakat Kral'a karşı bir çiftin, ileride Saray yönetiminde yer alması kararlaştırılmış evladıdır. Bu çift, Taht'a geçme sırasında en üst üçüncü sıradadır ve İç Savaş sırasında Kral'ın gazabına uğrayıp yok olmamak için yeni doğan çocuklarını çok güvendikleri ve *Eşraf* (Gentry) sınıfına mensup bir aileye emanet etmişlerdir. İlginçtir ki, Newton da anne ve babası sayılan bu kişileri daima nefretle anmıştır. Baba Newton, okuma yazma bilmediği halde sınıf atlayacak kadar becerikli bir adamdır ve oğlu sayılan Newton, böylesi cahil bir köylünün oğlu olmaktan hep utanç duymuştur. Annesi ise kocasından kalan evi ve tarlaları çok becerikli bir şekilde değerlendirmiş ve edindiği sınıfsal konumu korumak için başka bir Eşraf ile evlenmiştir. Newton bu

Newton dönemindeki bir simya laboratuarı.

nedenle annesini de hiç affetmemiş ve onu babasına ihanet etmiş adi bir kadın olarak görmüştür. Buna rağmen, yaşlılığında annesi Anna'ya yardımcı olmuştur. Newton'un Kraliyet Hanedanı'na mensup olması ihtimalini güçlendiren kanıtlar da vardır. Örneğin Newton, ihtilalci Cammisardlarla bağlantılı olduğu halde Kral tarafından affedilmiştir. İkincisi, Newton Matematik Profesörü olarak atanabilmesi için gereken ve Katolik Tarikatları da kapsayan *Yemin'i* etmeyeceğini yazılı olarak bildirmesine rağmen bizzat Kral'ın emriyle bu yemini etmeden profesör yapılmıştır. Böyle bir uygulama o güne kadar işitilmiş değildi.

Üçüncüsü, Newton'un Simyacılarla ve Gizli İlimler ile yakın ilişkileri olduğu Kral'a ihbar edilmiş ama Kral, 1504'te çıkartılan ve Simyacıların *İdamla* cezalandırmalarını öngören yasayı görmezlikten gelerek onu idam ettireceğine kendi Darphanesi'nin başına geçirterek çok yüklü bir maaşa bağlamıştır. Nedir ki, bu terfide 1540'larda VIII. Henry döneminde bizzat Kral Henry'nin ve sonra da kızı Kraliçe I. Elizabeth'in Alşimistleri koruma politikası rol oynamış olabilir. Tarihçilere göre, VIII. Henry Hazine'de altın kalmayınca -ve borç batağına batınca- kendi zamanının ünlü Alşimistlerini kendi koyduğu yasağı çiğneyerek gizlice Saray'a sokmuş ve onlardan *Yeşil Aslanı* (Altın) üretmelerini istemişti. Bu işleri o dönemde Ripley adlı Alşimist yönetmişti. Onun kızı I. Elizabeth de gelmiş geçmiş en ünlü Alşimistler'den sayılan John Dee'yi kendisine başdanışman yapmıştı. Newton'u en çok etkilenmiş olan Okült ustalarından biri de John Dee olmuştu.[40]

Belirtmek gerekir ki, Newton Darphane'nin başına atandığında İngiltere Hazinesi'nde altın kalmamıştı ve onun döneminde İngiltere Hazinesi nasıl olduysa birdenbire hem borçları ödedi hem de altın stoklarıyla ünlendi. Newton, eldeki belgelere

[40] Diğerleri Robert Fludd, Michael Maier, Paracelsus ve Tyanalı Apollonius.

göre, ikinci yüzyıldan kalma bir Simya elyazmasında anlatılan ve Simyacılar tarafından *Kleopatra* kod adıyla bilinen formülün şifrelerini çözmüştü ve arsenik kullanarak baz metalleri altına dönüştürebiliyordu. Bu dönemde Kral gibi Newton da olağanüstü bir zenginlik elde etmişti ki, bu da çok manidardır.

Newton'un doğumu sırasında İngiltere'de İç Savaş vardı ve hangi taraf kazanırsa yenilenin tüm taraftarlarını kadın, çocuk, yaşlı dinlemeden öldürüyordu. Newton'un ailesi İngiltere'de Katolikliği yeniden yerleştirmek isteyen Kral Charles'a karşı Parlamentarizmi savunan taraftaydılar. Bereket Newton'un doğum yerinin yakınındaki Edgehill'de Kral Charles durduruldu ve Newton'un köyü de katliamdan kurtuldu.[41] Bu nedenle Newton tüm yaşamı boyunca Katolik Kilisesi'ne şiddetle karşı çıkmıştı ve bu Kilise'nin en Kutsal Dogması olan *Teslis*'i asla kabul etmemişti. Bu Dogma'yı Kilise'nin insanları aldatıp, sömürmek amacıyla koyduğunu her fırsatta söylemiş ve yazmıştı.

Newton başta İmparator Konstantin olmak üzere İS. 325'te İznik'te toplanan I. Ekümenik Konsil'de alınan kararların özgün Hıristiyanlığı ortadan kaldırdığı yerine Kilise'nin vahşi siyasetini koyduğu bir gelişme olarak görmüştü. Bu Konsil sırasında mahkûm edilen Arianus'u övmüş ve Newton'un çok ayrıntılı bir biyografisini yazan Michael White'in 1997'de yayınlanan kitabı, *The Last Sorcerer*'da yazdığına göre, ömrü boyunca da bir Arianist olarak yaşamıştı. Arian, söz konusu Konsil'de İsa'nın Tanrı tarafından üstün erdemlerle ve bilgilerle donatılarak yeryüzünde insanları aydınlatması amacıyla gönderdiği bir *Üstün İnsan* (Theios Aner) olarak tanımlamıştı. Arianus'a göre İsa, Tanrı'nın Oğlu değildi, Tanrı'nın oğlu olsa zaten Tanrı olamazdı. Oğlu olan bir Tanrı varsa bir de Tanrı'nın Gelini olması gerekiyordu. İsa,

[41] İncil'e göre İsa da benzer bir ölüm tehdidinin gölgesinde dünyaya gelmişti.

Arianus'a göre TAM bir insandı, acı çekmiş ve öldürülmüştü.[42] Newton'un kendi inanç dünyasında Arianus'un çizdiği bu İsa portresi, kendi karakterine de çok uyduğu için daima ön planda olmuştu.

İlginçtir ki, Newton da İsa Mesih de kendi misyonlarına -insanları aydınlatma- otuzlu yaşlarında başlamışlardı. Buna göre Newton'un ünlü tezleri ilk kez 33 yaşındayken 1675'te yayınlanmış ve dar ama etkili Cambridge çevresinde çok tartışılmıştı. İsa da o yaşlarda ilk vaazlarını vermeye başlamıştı; Newton da ilk ciddi akademik tartışmalarını aynı yaşta başlatmıştı ve tıpkı İsa gibi o da bu yıllarda ilk *Hayranlarını* ve *Taraftarlarını* edinmişti. Newton'un bu dönemi *Anni Mirabilis* diye bilinir.

Yukarıda saydığım ve saymadığım gerekçelerle Newton kendisini, tıpkı İsa Mesih gibi, Astral bir güç tarafından yeryüzüne gönderildiği inancıyla yaşamıştı. Hatta 23 yaşındayken çıktığı geziler sırasında tanıştığı kişilerden öğrendiği Alşimi çalışmalarını gözlerden gizlemek için tüm Simyacılar gibi o da kendisine bir *Anagram*[43] yapmıştı. Newton'un seçtiği anagram *Jeova Sanctus Unus* idi. Bunun açılımı ise Latince, *Isaacus Newtonuus* idi ve *One Holy God* (Bir Kutsal Tanrı) anlamına geliyordu. Bu denli iddialı bir Anagram yazmak o güne kadar hiçbir Alşimist tarafından yapılmamıştı.

Newton tüm yaşamı boyunca gizliliğe çok düşkün olmuştu. Bu nedenle hiçbir zaman dost ve sırdaş edinmemişti fakat yine de onun sırdaşı sayılabilecek iki unsurdan söz edilebilir. Bunlardan birincisi *Clavis* adını verdiği bir anı defteriydi. Newton aynı

---

42 Bugünkü Ortodoks ve Katolik İman maddesine göre *Meryem*, Tanrı'nın annesi ve Baba Tanrı'nın Eşi *Theotokos*'tur. Protestanlar içinse sıradan bir kadın, hatta fahişedir.

43 *Anagram*, harflerdeki sayısal değerler ve sıralamalar dikkate alınarak hazırlanır ve çok karmaşık hesaplarla oluşturabilir.

anda dokuz defter tutuyordu. Kimisine gözlem ve deneylerini, kimisine harcamaların -ki kuruşu kuruşuna yazmıştı- kimisine de Simya formüllerini yazıyordu. İşte *Clavis* de onun bu Sır defterlerinden biriydi. Newton'un niçin bu adı seçtiği belki de onun Simyacılık yanını en iyi gösteren delildir. Çünkü *Clavis,* Latince *Anahtar* demekti ama sadece Simyacıların kullandıkları özel bir deyimdi. 16. yüzyılda Müslüman Simyacılar İbn Hayyam ve Cabir'in eserleri Latinceye çevrilmişti ve bu eserlerden Arapça *İlm-i-Miftah* (Anahtar/Şifreler İlmi) diye söz edilmişti. Bu ilim gizliydi ve sayılar ve harflerle bağlantılı şifreleri çözmekte kullanılıyordu.

Newton da sayıların ve harflerin sırlarıyla çok uğraşmıştı. Hatta İncil'de yer alan sayıların ve harflerin şifrelerini çözerek

1677 senesinde Newton'un laboratuarında çıkan bir yangın, alşimik konuları da içeren bir sürü belgenin tahrip olmasına neden oldu.

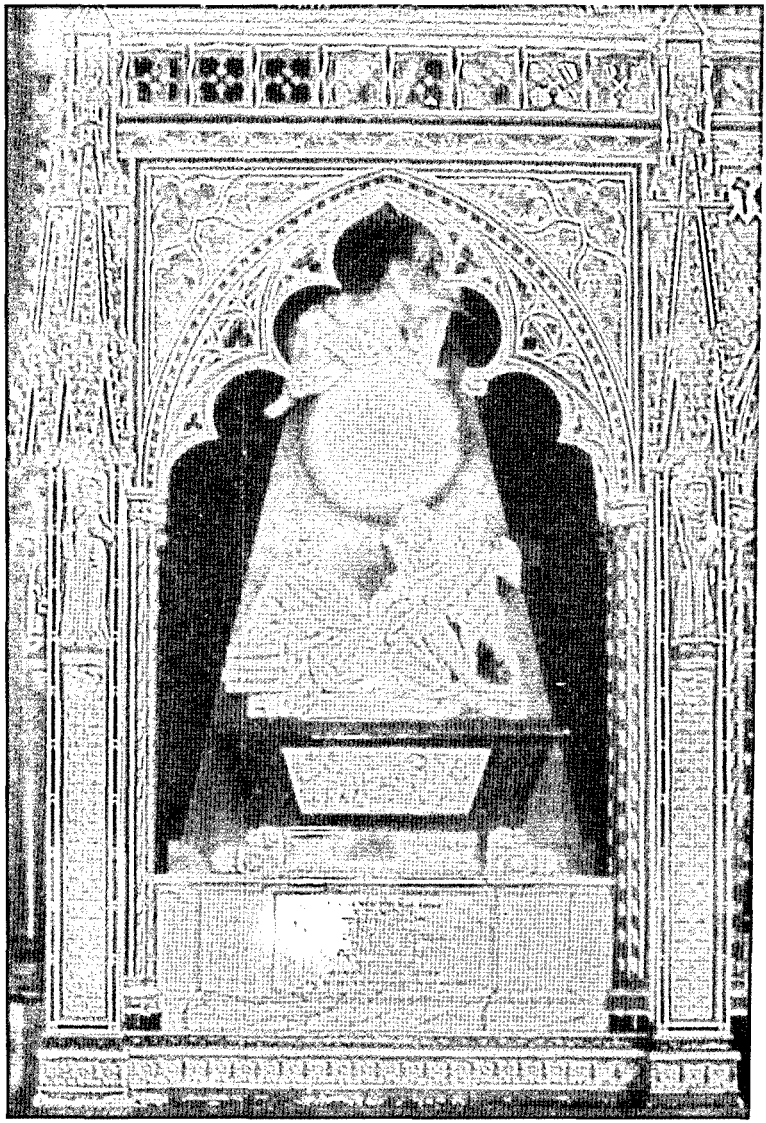
Newton, mitolojik Pan tanrısına çok ilgi duymuştu.
Bu gravür onun çalışmalarından biridir.

dünyayı bekleyen olayların bir kronolojisini çıkartmıştı. Buna göre 1889'da Yahudilere, Filistin topraklarına *"Geri Dönün"* çağrısı yapılacaktı. Newton'un bu hesabı doğru çıktı. Siyonistler 1889'da dünya Yahudilerinin Filistin'e geri dönmeleri gerektiği çağrısını yaptılar. Yine Newton'a göre 1948'de İsa *Yeniden* doğacaktı. Sembolik anlamda bu da gerçekleşti, yaklaşık 2000 yıldır ölü olan İsrael Devleti yeniden canlandırıldı/kuruldu (Yahudi olan İsa böylece yeniden doğdu). Newton, 2370 yılına kadar da Hıristiyanlığın tamamen ortadan kalkacağını ve yerine bir *Barış Dininin* kurulacağını öngörmüştü! Newton tarafından yazılan *Danyal*'ın kehanetlerini yorumladığı kitabında da 666 ve 1453 gibi sayıların çok ilginç şekilde şifreler olduklarını öne sürmüştü.

Newton'un sırdaşı sayılabilecek bir kişi vardı: Bu adam John Wickins'dir. Tam 30 yıl boyunca Newton'un gizli Simya laboratuarını o düzenlemiş ve korumuştu. 1677'de bu laboratuar yandığında Wickins orada değildi.

Newton'un biyografisini yazan tüm araştırmacılara göre Wickins çok esrarengiz bir adamdı. Belki de gizli bir örgütün üyesiydi ve Newton'u hem koruyordu hem de ona sadakatle hizmet ediyordu. Newton'un karşılaştığı tüm zorlukları hep bu adam çözümlemişti. Newton'un ölümünden kısa bir süre önce Wickins kayboldu. Daha sonra da hiç bulunamadı. Wickins'in oğlu babasının *çok büyük sırlarla* ortadan kaybolduğunu ve ellerinde Newton'la ilgili hiçbir belge bulunmadığını söyledi.

Newton takıntıları ve belki de Batıl diye nitelendirilebilecek inançları olan bir adamdı. Newton'da *kırmızı* rengine yönelik bir takıntı vardı. Eski bir Alşimist'in Boya ve Renk üretimi için yazdığı gizli formülleri çözerek elliye yakın değişik tonlarda Kırmızı, daha doğrusu *Al* (Crimson) boya üretmişti. Newton bu Alşimist'ten öğrendiği renkler ayrımını 1704'te yayınlanan ünlü

Newton'un Anıt-Mezarı'nda onun Hıristiyan olduğunu gösteren hiçbir işaret yoktur. Mezar taşı Simya formülleriyle süslenmiştir.

kitabı *Opticks*'te bolca kullanmıştı.[44] Batıl'a olan takıntısı ise mitolojik PAN ile bağlantılıdır. Newton bu insan başlı at benzeri mitolojik Tanrı'nın gerçekte Simyacıların PİRİ olduğuna inanıyordu.

Ölümünden sonra yapılan anıt mezarının üstüne kendi seçtiği birçok şifre ile birlikte PAN'ın da konmasını istemişti. İlginçtir ki, bu anıt-mezarda Newton'un Hıristiyan olduğunu sembolik olarak gösteren hiçbir işaret -örneğin haç gibi- yoktur ama sayısız Hermetik/Alşimik Şifre ve heykel vardır.

Newton, *Opticks*'te PAN'ın Tanrı'yı *Harmony* olarak nitelendirildiğini ve Madde ile birlikte mutlu olabildiğini yazmıştı. Bir Okült deyimi olan *Harmoni* (Uyum) ve *Madde*, Newton'a göre PAN'da cisim bulmuştu.

Newton ünlü Yerçekimi Yasası'nı da Simyacılardan öğrendiği bir yöntemden yararlanarak bulmuştu. Bu Simya yöntemi *Separate and Unite* (Ayrıştır ve Birleştir) diye bilinir. Buna göre, Doğa'da ve Evren'de bir *Denge* (Equilibruim) vardır. Bu denge sayesinde var olan her şeyin bir *Tözü* (Substance), bir de *Varlığı* (Existance) vardır. Bunlar özdeş değillerdir ama biri olmadan diğeri var olamaz. Newton bu prensibi uygulayarak *Kütle* (Mass) ile *Güç* (Poids) ayrımını yapabilmişti. O güne değin bilinmeyen bu yöntemi kullanarak Equilibruim'u yasalaştırdı ve daha sonra bu formül *Yerçekimi Yasası* olarak bilindi. Dünya'yı *Kütle* (Mass), onun Güneş ile olan çekimini de *Güç* (Poid) olarak önce *ayrıştırdı* sonra *birleştirdi*.

Newton'un Tanrı'yı kavrayışı ve algılayışı nasıldı? Bu soru çok sorulmuş ve değişik yanıtlar verilmiştir. Ama tüm bu yanıtlar-

[44] Günümüzdeki boya ve kozmetik sanayisinin ilk öncüleri de Simyacılardır, geçerken belirtmiş olayım.

da ortak bir taraf vardır: Newton'un Tanrı'yı kavrayışı Kilise Öğretilerine ve Dogmalarına tamamen karşıt, *nevi şahsına münhasır* (sui generis) bir algılayıştı. Newton'un Tanrısı, Baron d'Holbach'a göre (deklare bir Ateist) şöyleydi: *"Newton'un Tanrısı, Hıristiyan Tanrıbiliminin vaaz ettiği Tanrı'dan çok farklıdır. Yahudilik ve Hıristiyanlıkta Tanrı, Güçlü ve Egemen bir erkeğin yansıması olarak sunulmuştur. Oysa Newton Tanrı'yı fenomenler dünyasında Mutlak Mekân'ın kendisi olarak görüyordu."* Gerçekten de Newton'un Tanrısı, Zaman'ın (Time) dışında, ona hükmeden Mutlak Mekân'dı.[45] Newton Doğa'ya ve Evren'e egemen olan Zorunlu Yasalar'ın varlığına inanıyordu. Bu Zorunlu Yasalar'ın mutlaka bir *Yaratıcısı/Koyucusu* olmalıydı. Kaldı ki, bu Yaratıcı kendi koyduğu bu Yasalar'ın insan aklı tarafından algılayabilmesini de sağlamıştı. Ama bu algılama her insan için olamazdı, sadece seçkin kişiler tarafından, belirli dönemlerde geçerli olabilirdi. Newton'un bu İnanç-Sistematiği Deist ve Monist Felsefi Tanrı anlayışıyla büyük ölçüde örtüşmektedir. Bu nedenle Newton'u Ateist saymak ve öyle göstermek mümkün değildir. Newton son tahlilde Deist ve Monist'ti, tüm Simyacılar gibi, Ateist veya Agnostik değildi.

Kilise'nin İznik Konsili'nden sonra uyguladığı vahşete karşı tam 1.500 yıl SADECE HERMETİST VE ALSİMİSTLER direnmişti. Bu uzun dönemde Kilise Karşıtı -Tanrı değil- tek direniş Okültistler tarafından gerçekleştirilmişti. Bunların çoğu da idam edilmiş veya yakılmıştır, ama İnançlarından dönmemişlerdir.

Alşimist ve Hermetistler siyasetçi değillerdi, siyasi partiler kurmamışlardı ve zorunlu olarak *Gizli* kalmak ihtiyacını duymuşlardı. Hiç kuşkusuz ki *Gizlilik* onları *Gözegörünmeyen* örgütler kurmaya da sevk etmişti. Bu örgütlerin başında da *Gül ve Haç*

[45] Felsefi *Mutlak Mekân* kavramı pozitif anlamda *Yokluk* (Nothing) demektir.

Kardeşliği gelir. Newton, Camisardlar ve İsviçreli dostu ihtilalci Fatio de Duillier aracılığıyla bu gizli örgütün *FAMA* diye bilinen ve el altından dağıtılan yasaklanmış bildirilerini okumuş ve çok etkilenmişti -tıpkı Descartes ve Boyle gibi. Onu Alşimizm'le tanıştıran ilk Üstadlar Babington ve Barrow'du ve ikisi de bu örgütün üyeleriydiler. Newton da gerçek anlamda *Gözegörünmeyen* bu örgüte bağlıydı ama daha sonraki yıllarda Masonlar onun Mason Üstadı olduğunu öne sürdüler ve bunu kanıtlamak için de Cambridge'deki en güçlü Loca'nın onun adına kurulmuş olan Loca olduğunu gösterdiler. Oysa bu Loca, Newton'un ölümünden çok sonra kurulmuştu. Newton isteseydi kendi sağlığında kurulan (1717) Büyük Loca'ya girer hatta Üstad-ı Azam da olabilirdi ama yapmadı. O bunu yapmadı ama Masonlar onun temsil ettiği *Gül ve Haç*'ı Masonluğa kattılar, böylece ölümünden sonra Newton'u Mason yaptılar.

Yeraltı örgütleri (Underground) başlıca iki gruba ayrılırlar. Bunlar da, *Gözegörünmeyen* (Invisible) yeraltı örgütleri ve Yasal Statüde Gizli Faaliyet yürüten yeraltı örgütleridir. Birincisine örnek *Gül ve Haç*, ikincisine örnek *Masonluk* ve *İstihbarat* örgütleridir. Newton gerçek anlamda *Gözegörünmeyen* bir örgüte üyeydi, Mason olmasına gerek yoktu. Masonik örgütlenme zaten Newton'un aşırı derecede tutkun olduğu *Gizlilik* takıntısına da aykırıydı. Bunu bir örnekle açıklamak gerekiyor: Simyacılar laboratuarlarında çok zor koşullar altında çalışmak zorundaydılar. Yürüttükleri araştırmalardan hiç kimse kuşkulanmasın diye havalandırma pencereleri veya bacaları açamıyorlardı. Bu nedenle de çıkan gazları teneffüs etmek zorundaydılar. Çeşitli gazlara muhatap oldukları için Simyacılarda sinir ve akıl hastalıkları oluşabiliyordu. Çok ağır depresyonlara sürüklenip intihar edenler de vardı. Newton da bu tür gazlar teneffüs etmişti ve

1696'da çok ağır bir bunalıma sürüklendi. Onu intihar etmekten son anda kurtardılar. Newton bu şiddetli depresyona neyin sebep olduğunu bildiği halde tek kelime dahi etmedi. Ama 1978'de Newton'un saç tellerinin laboratuar tahlilleri yapıldı ve bunlarda yoğun miktarda kurşun ve cıva bulundu (Spargo and Pounds Reports). Newton'un aşırı gizlilik takıntısı onu neredeyse ölüme götürecekti.

Newton'un Tanrı'yı, İncil'in metinlerini ve şifrelerini araştırdığı *Danyal'ın Kitabı* onun bu konularda ne denli uğraştığını gösterir. Newton'un bu kitabı onu bize daha yakından tanıtacaktır.

İncil'in Eski Ahit bölümünde yer alan 39 kitap arasından Newton *Danyal'ın Kehanetleri*'ni seçmişti. Niçin bu kitabı inceleme gereksinimini duyduğunu da şöyle açıklamıştı. *"Bu kitaplar arasından Danyal'ın Kehanetleri'ni seçtim çünkü bu kişi Yahudiler tarafından çok değer verilmiş bir adamdır. İkincisi, Kehanetler'de anlatılanlar gerçekte tek bir kehanettir ama birçok kehaneti içinde barındırır."* Newton'un dediği gibi Danyal gerçekten de Yahudiler için çok önemli bir *Devlet adamıydı*, Peygamber değildi. Hatta kendisine Peygamberlik önerilince reddetmesi Yahudilerin onu *korkak* olarak görmelerine yol açmıştı ve Hahamlar onun kitabını İbrani İncili'nin Peygamberler için ayrılmış olan ikinci bölümüne değil, Kutsal Metinler sayılan yazılar arasına katarak üçüncü bölüme koymuşlardı.

Newton, *Danyal'ın Kehanetleri*'ni incelerken söze şöyle başlamıştı: *"İncil'de anlatılanların öncellikle Figüratif bir dille yazılmış olduklarını bilmek gerekir."* Newton'a göre açıkça bellidir ki, İncil'de Peygamberler ve/veya diğer kişiler tarafından anlatılmış olan olaylar *Vahiy* (Tanrı aracılığıyla söyletilmiş sözler) değildir, insanların yaptıkları değerlendirmelerdir. İkincisi Newton Danyal'ın Kehanetleri'ni ve Aziz John'un *Apocalypse* (Kıyamet) senaryosu KUTSİYET önkabulüyle değil, Simyacılardan edindiği SEKÜ-

LER bakış açısıyla değerlendirmiştir. Buna göre, Hermetik bir *dictum* olan "*As Above, So Below*" formülünü uygulamıştır. Kehanetleri ve Kıyameti, çok ilginçtir ki, Tarih ve Toplum (Sosyolojik) bağlamında değerlendirmiştir. Newton bu değerlendirmeyi şöyle yapmıştı: *"Kehanetleri anlamak için ilkin burada kullanılmış olan* 'Analojiyi' *anlamak gerekir. Bu analoji Doğal Dünyanın yapılanması ile var olan, kurulmuş Krallıklar ve Egemenlikler arasındaki doğrudan ilişkide ortaya çıkar. Doğal yapılanma, Kehanetlerde, Alemler ve Dünya (Heavens and Earth) olarak geçer ve gerçekte o dönemin SİYASAL yapılanışını sembolize eder. Buna göre Gökyüzünde Tanrısal Krallık (*As above*), yeryüzünde de Krallar'dan ve İmparatorlar'dan oluşan Yeryüzü Egemenlikleri (*So below*) vardır. Tahtlarında oturan bu Egemenler Yeryüzü'nün tüm nimetlerini kendi aralarında paylaşmışlardır ve Saltanatlar kurmuşlardır. Bunların buyruğu altında yaşayan insanlar ise açlık, yoksulluk, sefalet çekerek varlıklarını sürdürmeye çalışırlar ki, Alttaki bu dünyaya da Hades veya Cehennem denilir."* Görüldüğü gibi *Cehennem* (Hell) Newton'a göre, ölümden sonra başlayan bir süreç değildir ve yeryüzünde yaşarken çekilen ıstırapların, acıların, sefaletin vb. adıdır. Ayrıca, Tahtlar ve Egemenler Saltanatlarını sürdürebilmek ve bunu yasal (meşru) hale sokabilmek için kendilerine Kutsiyet atfettirmişlerdir. Açıkça görüleceği üzere Newton'un Kutsal sayılan metinleri okuyuşu *İlahiyat*'a göre ve ÖNKABULLERLE değil tamamen TARİH ve TOPLUM bağlamındadır. Benzer şekilde, yaptığı matematiksel hesaplarla Kehanetler'deki şifrelerin gerçekte anlatılan ve insanlara Kutsalmış gibi sunulan olaylar ile hiçbir şekilde bağdaşmadıklarını ve Tarihsel gerçeklerle örtüşmediklerini de göstermiştir. (Bu bağlamda 1453 senesini ve Fatih Sultan Mehmet'i anlatır). Newton Kutsal kabul edilen metinleri onlara hiçbir KUTSİYET atfetmeden Tarihsel ve Toplumsal bağlamında değerlendirerek okuyan ilk Bi-

lim adamıdır. Seküler bakış açısıyla yaptığı değerlendirmelerinde de Simya'nın ve Hermetik Felsefe'nin Diktumlarından (Kaziye) yararlanmıştır. Bu 17. yüzyılda İLK KEZ denenmiş bir yöntemdi. Newton'dan sonra özellikle de 18. yüzyılda onun başlattığı bu okuma yöntemi momentum kazandı ve sayısız eser yayınlandı. Bu açıdan bakıldığında Newton'un *Mekaniği* hem Modern Fiziğin gelişmesine hem de Dinsel Dogmaların Sekülerize edilerek Tarih, Toplum, Siyaset ve Ekonomi temelinde değerlendirilmelerine yol açmıştır diyebiliriz.

Sözü toparlarsak; Katolik Kilisesi'ne ve onun yöneticilerine karşı özgür düşünceyi son 1.500 yıllık tarih içinde en çok ve en ısrarlı bir şekilde *Okült Çatı Kavramı* altında toplanmış olan Ezoteristler, Alşimistler ve Hermetistler savunmuşlardır. Gerçekte baskı, işkence, şiddet (Terror) ve zulüm uygulamış olan Batılı Örgütlü Din, ÖZGÜR düşünceyi her zaman engellemeye çalışmıştır. Simyacılar ve diğerleri ise bu Baskıcı Dinsel Rejimlere karşı SEKÜLER düşüncenin savunucuları olmuşlardır. Günümüzde BİLİM VE TEKNOLOJİDE yaşanmış olan tüm gelişmelerin ilk basit formları onlar tarafından gerçekleştirilmiştir. Newton ölümünden kısa bir süre önce yazdığı bir yazıda kendisinin bir ömür boyu çalışarak Pisagor'un bildiği Sırların sadece birkaçına vakıf olabildiğini ve bunlarla Fizik ve Matematikte Devrim yapabildiğini söylemişti. Pisagor, sayılar ve harfler arasındaki Equilibruim'u tarihte sistematize etmiş olan ilk Majisyen'dir. Günümüzün en ünlü fizikçileri ve matematikçileri Majisyen Pisagor'un öğretilerini öğrenmeden bir sayıdan ötekine, bir formülden diğerine geçemezler. İlginçtir ki, Newton TÜM YAŞAMI BOYUNCA Simyacı olmaktan hiç utanmamıştı ve gurur duymuştu ama onu koruduklarını öne sürenler, Newton'un Simyacılığından söz etmekten hem UTANMIŞ hem de KORKMUŞLARDIR.

* * *

Bu bölümde anlatılanları daha iyi kavrayabilmek için, 1985 sonrasında yayınlanmış ve doğrudan doğruya Newton'un Alşimi, Hermetizm ve Ezoterizm'le olan bağlarını çeşitli açılardan inceleyen kitaplardan onunun adını yazıyorum:

- *From Hermes Trismegistus to Isaac Newton*, ed: Stanton J. Linden, Cambridge Uni., 2003.
- *Newton on le Triomphe de l'Alchimie*, Jean Paul Auffrey, 2000.
- *Ecrits sur la religion: Isaac Newton*, Jean Françoise Bailon, 1986.
- *Judaism in the theology of Newton*, Matt Goldfish, 1998.
- *Let Newton Be*, Oxford, 1988.
- *Isaac Newton, The Last Sorcerer*, Michael White, 1997.
- *Newton*, Peter Ackroyd, London, 2006.
- *De philosophie naturalis*, Stephen Hawking, 1985.
- *Aux origines de la Franc-Maçonnerie: Isaac Newton et les Newtonians*, Alain Bauer, 2003.
- *From Paracelsus to Newton: Magic and Making of Modern Science*, Cambridge, 1987.

"Do men make their own gods?
Yes, but they are not gods."
(İnsanlar kendi tanrılarını yaparlar mı?
Evet, ama onlar tanrılar değildir.)

Yeremya 16:20

2.2. Baruch Spinoza ve Gizli İlimler

1666 yılına gelindiğinde tüm Kıta Avrupası'nda, özellikle de Katolik ülkelerde dünyanın beklenen sonunun geleceğine ve İsa Mesih'in geri döneceğine dair çok güçlü kehanetler yayılmıştı. Katolik Hıristiyanlar Kıyametin kopacağını düşünerek korkarken Yahudiler de İzmir'de ortaya çıkan ve kendisinin *beklenen* Mesih olduğunu öne sürerek tüm Yahudileri bulutlara bindirerek *Vaadedilmiş Topraklara* (Filistin) geri götüreceğini vaad eden Sabbatai Zvi'nin yarattığı büyük bunalımı çözmeye çalışıyorlardı. Zvi, büyük sürgün sırasında (1492) Portekiz'den kovularak Osmanlı Devleti'ne sığınmış olan bir ailenin çocuğuydu. Zvi, örgütlü dine karşı bir mücadele başlatmış ve ilk iş olarak da İzmir'deki Portekiz Sinagogu'nun kapısını baltayla kırarak içeri girip Yahudilerce Kutsal sayılan bazı emanetleri tahrip etmişti. Bilimsel adıyla Auto-Theism (kendini Tanrı, Melek, Peygamber sanmak) akıl ve ruh sağlığı bozuk kişilerde görülebilen bir patolojiydi ve Zvi, 1666 yılının bunalımlı ortamında kendisini

Yahudilerin yaklaşık 3.000 yıldır bekledikleri *Mesih* (Christ) olduğunu açıklamaktan çekinmemişti.

Aynı yılın Aralık ayının buz gibi soğuk bir gece yarısında siyah saçlı, garip giyimli, esmer tenli bir adam Helvetius adıyla tanınmış olan İsviçreli Filozof Johann-Friedrich Schweitzer'in (1625-1709) Hollanda'nın Hague kentindeki evinin kapısını çaldı. Helvetius o dönemde Simyacılığı en ağır ve sert dille eleştiren, çok dindar ve bilgili bir adamdı. İngiliz Simyacı Kenelm Digby ile ilgili çok eleştirel ve suçlayıcı bir kitap yazmıştı ve Simyacılığın yeniden yasaklanmasını istemişti.[46]

Helvetius gece yarısı kapısında beliren bu garip giysili esrarengiz adamı içeri almazlık edemedi. Adam içeri girince cebinden fildişi küçük bir kutu çıkardı ve içindeki üç küçük taşı Helvetius'a gösterdi. Adamın iddiasına göre bunlar ünlü *Felsefe Taşları* idi. Adam sözlerini şöyle tamamladı: *"Bu üç taşla en az yirmi ton saf altın elde edilebilir."* Helvetius, doğal olarak adamı kapı dışarı etti. Adam gitmeden önce üç hafta sonra yine geleceğini ve kendisine bir taş bırakacağını ve bunu kullanarak küçük bir servet edinebileceğini söyledi.

Adam dediği gibi üç hafta sonra yine bir gece yarısı Helvetius'un kapısını çaldı ve kendisine küçük bir taş verdi. Adamın dediğine göre Helvetius, en az beş adet bakır kuruşu demir bir potada eritecek ve eriyik işba (doygunluk) haline gelince de bu taşı içine atacaktı. Sonra soğumaya bırakacak ve demir kabın içinde oluşan saf altını görecekti. Esrarengiz adam başka bir istekte de bulundu: *"Eğer Helvetius bu yolla altını bulursa bir daha Simyacıların aleyhinde yalan yanlış yazılar ve kitaplar yazmayacaktı."* Adam bunları söyleyip gitti ve Helvetius merak saikiyle olacak hemen işe koyuldu. Karısının da yardımıyla çok yüksek sıcaklık-

[46] Simya zaten yasaktı ama bazı koşullarda cezası idamdan hapse çevrilmişti.

ta bir ateş oluşturdu ve eriyiğin kıvamına ulaştığını düşündüğü sırada da minik taşı içine attı. Sonra da soğumasının saatler süreceğini düşünerek gidip yattı. Sabah ilk işi demir kaba bakmak oldu ve şaşkınlıktan ne diyeceğini şaşırdı. Kabın dibinde oldukça iri bir altın kütlesi duruyordu. Helvetius ve karısı hemen tanıdıkları bir sarrafa gittiler ve ellerindeki altın parçasını gösterdiler. Sarraf bunun saf ve çok yüksek değerde altın olduğunu ve kendilerine, o dönemin koşullarına göre küçük bir servet sayılan 150 Florin verebileceğini bildirdi. Helvetius parayı aldı ve başka hiçbir şey söylemeden eşiyle birlikte oradan ayrıldı.

Helvetius başına gelen bu garip olaydan en yakın üç arkadaşı dışında hiç kimseye söz etmemeye karar verdi. Arkadaşlarından biri o dönemde Avrupa'da Rasyonalizm'in en Radikal savunucularından biri olan bir filozoftu. Helvetius soğuk ve karlı havaya aldırmadan başka bir şehirde yaşayan bu arkadaşını ziyarete gitti ve başından geçenleri ona anlattı, inanmazsa gidip sarrafla konuşmasını ve altını da gözleriyle görmesini söyledi. Arkadaşı Helvetius'a inanmazlık etmedi ama dostunun ısrarı üzerlerine sarrafı ziyarete gitti. Sarraf kendisinin gerçekte Hollanda Kraliyet Hanedanı'nın Darphanesi'nden sorumlu kişi olduğunu ve ömrü boyunca bu kadar saf, katışıksız ve yüksek ayarlı bir altın görmediğini, onun için yüksek bir değer ödediğini anlattı ve altın çubuğunu gösterdi konuğuna. Helvetius'un dostu olan bu Filozof Simyacıların çok gizli formüller kullandıklarını ve bunları *Felsefe Taşı* adıyla andıklarını ve bu taşlar aracılığıyla altın üretebildiklerini yakından biliyordu ama bu yoldan üretilmiş altını ilk kez görmüştü. Bu olaydan sonra kanaati daha da güçlendi ve ömrü boyunca Alşimist ve Ezoteristlerle temasta kaldı. Helvetius'un başvurduğu bu filozof *Akılcılık* (Rasyonalizm) akımının belki de en önemli kurucularından olan Baruch Spinoza idi.

Batı'da felsefenin gelişmesinde Descartes'tan sonra en yoğun çabayı göstermiş kişilerin arasında Spinoza belki de en üst sıradadır ama tamamen sıra dışı bir yaşamı sürdürmek pahasına! Spinoza, örgütlü bir dinin -Musevilik- Din ve Vicdan Özgürlüğünü kabul edemeyişine en güzel örnektir. Spinoza Yahudi olmasına rağmen felsefe ve ahlâk anlayışı itibarıyla Museviliği Sekülarize edebilmiş olan ikinci Yahudidir. İlki, özellikle de Apokirif (kutsal metin-dışı) metinlere göre İsa'dır.[47]

Baruch Spinoza, 24 Kasım 1632'de Hollanda'da doğmuştur. Aslen Marrano diye bilinen ve 1492'den sonra Hollanda'ya göç etmek zorunda kalmış Portekizli bir Yahudi ailesinin çocuğudur. Gerçek adı Bento de Espinosa'dır, Hıristiyanlar ise ona *Benedikt* adını takmışlardır ve bu anlamıyla *Kutlu Kılınmış Kişi* demektir. Spinoza'nın ailesi cam ve hassas mercekler üreten bir işletmenin sahibiydi ve oldukça varlıklıydı. Spinoza da mesleği itibarıyla mercek ustasıydı. İlk öğretim yıllarında Spinoza ders aldığı Rabbiler tarafından geleceğin Baş Rabbisi (Hahamı) olarak görülmüştü.[48]

Kendisine bu denli umut bağlanmış olan Spinoza, henüz 17 yaşındayken Yeshiva öğrenimini sürdürmeyi reddetmiş ve baba mesleği olan mercek ustalığına geçmiştir. Bu geçişten sonra kendi kendini eğitmeye başlamış ve giderek de görüşleri ve fikirleri itibarıyla Yahudi cemaatinden ve geleneğinden uzaklaşmaya ve kopmaya başlamıştır. Bunun üzerine kendisine uyarılar yapılmış, başına hak etmese de felaketler gelebileceği anlatılmış ama

[47] Bu konuda dileyenler benim *"Jesus, The Secular Jew"* (1992) adlı tebliğimi okuyabilir.

[48] *Hahambaşı* ve *Baş Haham* iki farklı konumdur. Birincisi sadece Türkiye'de kullanılan bir tanımdır ve Türkiye'deki belirli bir Yahudi cemaatinin dini önderliğini temsil eder, o kadar. Baş Rabbilik ise İsrail'dedir ve tüm dünya Yahudilerinin dini temsilcisidir.

genç Spinoza bunları hiç dikkate almadan yazılarını yazmaya ve başta Musevilik olmak üzere Katolisizm'i çok ciddi biçimde sarsabilecek fikirler ve eleştiriler öne sürmeye devam etmiştir. Bu uğraşları mevcut Yahudi ve Kilise yetkililerince hiçbir şekilde onaylanmadığı için 23 yaşına geldiğinde o günlere değin dünyadaki hiçbir Yahudi'ye uygulanmamış olan ağır, haksız ve acımasız bir cezalandırmaya uğramıştır. Katolik Kilisesi'nin Yahudi Cemaati'ne yaptığı baskı ve şantajlar sonucunda Spinoza *Cherem* diye bilinen bir ceza fermanıyla Musevilikten atılmış, adının anılması, elinin tutulması ve sesinin işitilmesi tüm Yahudiler için sonsuza değin yasaklanmıştır. İlginç olan bu denli ağır bir cezaya çarptırılıp *Aforoz* edilen Spinoza'nın hangi sözlerinin veya davranışlarının bu Cherem'in yazılmasına neden olduğunun belirtilmemiş olmasıdır. Spinoza ne ile suçlandığını bilemeden ve kendisini savunamadan Musevilikten atılmıştır. Söz konusu Cherem'de sadece söz konusu kişinin *Canavarca İşler* yaptığı ve tüm Yahudileri felaketlere sürüklemek istediği yazılmıştır, o kadar. Bu *Canavarca İşler*'in neler olduğu ve 23 yaşındaki bir gencin nasıl olup da tüm Yahudileri felakete sürükleyebildiği yazılmamıştır. Daha da ilginç olan, Cherem'de Spinoza'nın sadece Musevilikten aforoz edilmesiyle yetinilmemiş olmasıdır. Spinoza ayrıca bir de en ağır biçimde *LANETLENMİŞTİR*. Böyle bir girişim bir Yahudi Cemaati tarafından suçunun ne olduğu bilinmeyen bir Yahudi'ye uygulanmış ilk cezadır. Spinoza'nın hayatını yazmış olan tüm araştırmacılar bu denli ağır suçlamalara ve cezalara Spinoza'nın hangi davranışlarının veya sözlerinin neden olduğunu bilemediklerini açıkça beyan etmişlerdir. Onun hayatını araştıranlar konu bu aforoz olayına dayanınca bu esrarengiz olayın ardında ne gibi sebepler var bilinemiyor diyerek konuyu atlamak zorunda kalmışlardır.

Onların bıraktıkları yerden devam ederek alternatif görüşler geliştirilebilir kanısındayım.[49]

Pek bilinmez ama *Baruch* adı Yahudilikte çok belirleyici önem taşıyan bir addır. Eski Ahit'te Baruch, kısaca, Büyük Nebi Jeramiah'ın kendisine kâtip ve yardımcı olarak seçtiği kişinin adıdır. Kutsal Kitap'ta Baruch kendi başına bir bölüm oluşturmaz ama *Baruch'un Kehanetleri* diye tanımlanmış olan *Saklı* (Gizli, Apokirif) bir elyazması vardır. Bu kitap genel Musevilik öğretileri içinde özgün haliyle yer almaz, sadece belirli cemaatler ve Katolik kökenli bazı tarikatlar bu kitabın tamamını kabullenerek kendi okuma metinleri içine katmışlardır. Eski Ahit'in metinlerine bağlı olan Yahudiler için Baruch dürüst bir adamdır ve Büyük Nebi'nin emirlerini yerine getirmiştir fakat aynı zamanda da bu kutsal adamı yanlış bilgilerle yolundan saptırmaya ve onun peygamberliğe sığmayan işler ve düşünceler edinmesine aracı olmuştur. Bu nedenle de Yahudiler o dönemde Baruch'u saptığı yanlış yoldan döndürebilmek için ona karşı çıkmışlar ve onu lanetlemişlerdir. Nedir bu Museviliğe aykırı düşen yollar? Çok ilginçtir ki, bunlar İran'ın ünlü *Ateşgede* (günümüzde Mecusilik) Peygamberi Zoraaster'in (Zerdüşt) yaydığı Naturalist Dualismi yaygınlaştıran görüşlerdir. Onlara göre Baruch, bilerek bilmeyerek bu Sahte Peygamber'in etkisinde kalmıştır. Dahası Baruch sadece etkisinde kalmakla yetinmemiş ve onun kimliğine bürünerek Büyük Nebi'yi İsrael'in Tanrısı JHWH'in yolundan saptırmaya uğraşmıştır. Diğer bir anlatımla Baruch, bu yorumculara göre, gerçekte Yahudileri felakete sürüklemek için onların arasına karışan Zerdüşt'ten başkası değildir.[50]

Spinoza ailesi tarafından kendisine konulan bu adın ne tür-

[49] Bu bilgiler internette yok, şimdiden belirteyim.

[50] Bu uzun ve karmaşık bir konudur. Dileyenler İtalyan Gherardo Gnoli'nin

den sakıncalar taşıdığını çok iyi biliyordu. Spinoza genç yaşında, Katolik Kilisesi'nin kendi varlığını sürdürebilmek amacıyla uydurduğu katı dogmaları korumak uğruna kanlı savaşlar çıkarttığı yıllarda o dönemin Virtiousi'sinin[51] arasına girebilen ilk Yahudi olmuştu. Diğer Yahudiler Spinoza'nın Hıristiyan Aydınları'nın arasına kabul edilmesini kabul etmekte zorlanmışlardı çünkü bu olağan bir katılım değildi. O dönemde Avrupa'da Yahudilerin toplumsal hiyerarşideki yerleri yasalarla belirlenmişti ve bu yasalara göre de Yahudiler tıpkı bir *Kast* gibiydiler ve toplumsal hiyerarşideki yerleri kadın ve erkek fahişelerin de altında en son sıradaydı. Bu nedenle de Spinoza'nın Virtiousi içine alınmasında bir *Lanet* bulunduğu kuşkusuna kapıldılar. Çünkü Spinoza artık İsrael'in Tanrısı JHWH'a değil Descartes'le başlayan Akıl Tanrısı'na hatta doğrudan doğruya Tabiat'a inanç beslediğini açıklamış ve çok tehlikeli kabul edilen yarı gizli ve Rafizî (sapma) bir tarikat olan Collegiants ile bağlar kurmuştu. O dönemde *Tanrı ve Doğa* adlı bir yazısı anonim olarak basılmış ve bu incelemesinde Spinoza, *"Deus sive natura"* (Tanrı Tabiat demektir) diye yazmıştı. Bu, Abraham (İbrahim Peygamber), Isaac ve Jacob'un bağlı kalmaya yemin ettikleri İsrael'in Tanrısı JHWH'in Spinoza tarafından kabul edilmediği anlamına geliyordu. Spinoza bu temayı hiç korkmadan daha sonra *Ethics* adıyla bilinen kitabında felsefi bağlamda enine boyuna eleştirmişti.

Collegiants tarikatının merkezi Spinoza'nın yaşadığı Rijnburg kentindeydi. 1640'ta Anababtist Kilisesi'nden ayrılan 400 kişilik bir cemaat tarafından başlatılan bu dinsel hareket, o güne kadar duyulmadık bir tezi savunuyorlardı. Bu tez, Kilisesiz Hı-

1980'de basılan profesörlük tezine bakabilirler.

[51] Türkçede *Virtüöz* denilen bu kelime 17. yüzyılda *Aydın Sınıfı* anlamına geliyordu. O dönemde Avrupa dillerinde *Entelektüel Sınıfı* diye bir kavramlaştırma henüz yoktu.

ristiyanlıktı. Onlara göre bugüne dek kurulmuş olan kiliselerin hepsi İsa'yı kendi uydurdukları yalanlara göre portrelendirip insanları aldatmak ve sömürmek amacıyla kullanmışlardı. Bu nedenle de Collegiants (Kolejliler demektir) tüm kiliselere karşı olabilecek en radikal yollarla ve araçlarla karşı çıkıyorlardı. Kendi inançlarını serbestçe yaşayabilmek için Kilise değil özel evler açmışlardı. Burada müzik eşliğinde ilahiler okuyorlardı. Dahası Collegiants Din adamları sınıfına da (Clergy) karşıydılar. Onlara göre Kilise yoksa din adamı da olamazdı ve yoktu. Her katılımcı gerekirse bir din adamı olabilirdi. Hiçbir Kolejli kendisini diğerlerinin dışında veya üstünde bir yerlere koyup Kolejin üyeleriyle Tanrı arasında aracılık rolü oynayamazdı.

Collegiants'ın daha da ilginç bir kuralı vardı: Bir tür Cemevlerini andıran bu Kolej evlerindeki müziği ve ilahileri dinleyebilmek için mutlaka Hıristiyan olunması gerekmiyordu. Dinlemek isteyen Yahudi, Müslüman, Budist veya Ateist de olabilirdi. Eve katıldığı andan itibaren oradaki herkesle eşit statüde olurdu. Böylesi bir davet o günlerde Avrupa'da duyulmuş bir *Tolerans* örneği değildi. Otuz Yıl Savaşları'nın sürdüğü, milyonlarca insanın Katolik Kilisesi'nin abuk sabuk ve Martin Luther'e göre Büyü ve Sihir'den başka bir şey olmayan uyduruk Dogmaları'nın korunması uğruna topluca kıyıma uğratıldıkları ve yakıldıkları bir dönemde bu görüşleri savunabilmek takdir edilecektir ki, çok büyük *Medeni Cesaret* gerektiren bir olaydı. Collegiants'ın günümüzdeki uzantıları ise Tanrısız (İsa Mesih) Hıristiyanlığı savunan cemaatlerdir ama bunlar konumuzun dışındalar.

Collegiants'ın işbirliği halinde olduğu başka bir Tarikat vardı. Bunlar da Menonit diye bilinen başka bir Anababtist kökenli gruptu. Frizyalı din adamı Menno Simon (1496-1561) tarafından kurulmuştu. Günümüzde ABD'de Pensilvanya'da yaşayan ve

oldukça değişik yaşam tarzlarıyla birçok filme ve romana konu olan Amişler de aslen İsviçre ve Hollanda Menonitleri'ne bağlı bir cemaattir. Bir de Rus Menonitleri vardır ki, bunlar tarihte en acımasızca ezilmiş ve baskı görmüş olan cemaatlerden biridir. 1917 Ekim İhtilali sırasında ve öncesinde binlerce Rus Menoniti ya kılıçtan geçirilmiş ya da Sibirya'ya sürülerek orada ölmeleri sağlanmıştı. Bolşevik İhtilali'nde ve sonrasında da Stalin'den kaçan Rus Menonitleri'nden küçük bir topluluk Türkiye'ye sığınmıştı. Bunlar Kars'ta, Manyas'ta ve İstanbul'da (Moda ve Salacak) yerleşmişlerdi. Gelmiş geçmiş en pasifist dini guruplardan biri olan bu topluluk özellikle peynircilik ve marangozluk alanlarında birçok insanımıza eğitim vermişlerdir. Ne yazık ki 27 Mayıs İhtilali'nden sonra bazı üzücü olaylar yaşadılar ve ABD'den gönderilen uçaklarla Pensilvanya'ya göç ettiler. Halen Türkiye'de yaşayan Rus Menoniti olarak bilinen küçük bir topluluk vardır, o kadar.

Spinoza'nın bağlantı kurduğu Collegiants, İngiltere'de ortaya çıkan ve Newton'un bağlantılı olduğu Fransa kökenli İhtilalci Camisardlar'la benzer fikirleri savunuyorlardı. İki cemaat de Akılcılığı en radikal şekilde dile getirmişlerdi. Aralarında sadece yöntem farkı vardı: Camisardlar İhtilalciydiler ve Kilise'yi zor kullanmak da dâhil her türlü yola başvurarak ortadan kaldırmayı düşünüyorlardı; Collegiants ise aynı hedefe İkna yöntemiyle ve zora başvurmadan ulaşabileceklerini hesaplamışlardı. Sonra ne mi oldu? Sanırım anlatmaya gerek yoktur artık. Katolik Kilisesi duruma müdahale etti ve İngiltere'de Camisardlar, Kıta Avrupası'nda da Collegiants ortadan kaldırıldılar, kılıç artıkları ise sürgüne gönderildiler.

Spinoza'nın Collegiants'la bağlantı kurmuş olması onun Cherem ile cezalandırılmasında önemli rol oynamıştır. Fakat ne-

den sadece bu değildir. Katolik Kilisesi'nin ve Dogmaların en ünlü savunucularından Malabranche da Spinoza'yı hedef gösteren yayınlar yapmıştı. Malabrancha'a göre Spinoza sadece Museviliği değil Katolik Hıristiyanlığı da yıkmayı hedeflemişti ve bunu yapabilmek için de *Neo-Konfüçyüsçü* görüşleri savunuyordu. Malabranche'a göre Spinoza aslında Neo-Konfüçyüsçü idi ama bunu ustalıkla gizlemekteydi. Çünkü Malabranche'a göre Spinoza *Tanrı* diye Konfüçyüs'ün ünlü *Lİ Prensibi*'ni vaaz ediyordu. 1313 yılında bugün de geçerli olan son şekline ulaşmış olan Neo-Konfüçyüsçü akım bir din değildi, felsefe de değildi, Tanrısı veya Peygamberi de yoktu sadece *Lİ* adı verilmiş bir Prensibi (Kural veya İlkesi) vardı. Bunun tam olarak ne anlama geldiği Avrupa dilleri tarafından tam bir çevirisi yapılarak anlaşılamıyordu çünkü Lİ'yi karşılayabilecek bir kavram yoktu. Lİ hem her şeyin yaratıcısıydı ama kendisi yoktu, hem her şeyin yok edicisiydi ama kendisi vardı. Hem düzen koyucu hem de kendi koyduğu düzeni bozandı, hayat da ölüm de Lİ idi ama Lİ bunların hiçbiri değildi. Nedir ki, var olan ve olmayan her şey Lİ'nin suretiydi. Lİ olduğu için tüm varlıklar, insanlar, düşünceler, dinler, tanrılar, peygamberler vardı. Lİ bir tür PANTEİZM idi. Spinoza da Tanrı ve Din konularında gerçekten de benzeri argümanları kullanmıştı. Ama Neo-Konfüçyüsçü olarak değil, Stoacı olarak. Spinoza özel eğitime alınmasından sonra ilkin Stoacıları okumuş ve öğrenmişti. Zeno'nun, Seneca'nın ve Epictetus'un eserlerini okumuştu. Konfüçyüs'ün Lİ dediği prensibe Stoacılar LOGOS diyorlardı. Benzer şekilde Lİ aynı zamanda onların epistemolojisinde Spirit (Ruh) anlamındaydı ve tüm Virtues (Erdemleri) ve en önemlisi Vicdani Yöneten Kuralları tanımlıyordu. Stoacılar bu dört kavramı insanlığa armağan eden felsefecilerdir. Onlar için aslolan Tabiat'tı. Onun dışında hiçbir olay, nesne veya ŞEY var-

değildi. Stoacıların en yaygın bilinen sloganı, HER ŞEY TABİATTADIR, TABİATIN İÇİNDEDİR, HER ŞEY ÖNÜNDE SONUNDA TABİATA DÖNER, şeklindeydi.

Spinoza bu felsefi akımdan çok etkilenmişti. Benzer şekilde sonraki yüzyıllarda Marks'da, Leibniz de, Lavosier de, Althuser de, Deluze da Stoacılardan çok etkilenmişlerdi. İlginçtir ki Spinoza bu Lİ çağrışımları yapan Panteist akımı kendi bilgilerine göre yorumlayarak ve eski ama Kutsal sayılmayan Kabbalist öğretilerle harmanlayarak bir adim ileriye taşımıştı. Bu Yeni akım Teolojide daha sonra PANENTEİZM olarak tanındı.[52] Buna göre, 13. yüzyılın ünlü İranlı Yahudi Kabbalisti Hamadani'nin ilk kez yorumladığı şekliyle Tanrı her şeyi, inanılanın tersine YOKTAN var etmemişti. Ya nasıl yaratılmıştı her şey? Hamadani'ye göre Tanrı her şeyi bizzat kendisinden çıkararak, kendinden vererek yaratmıştı ve bu nedenle de Tanrı HER ŞEY DEĞİL, HER ŞEY TANRININ İÇİNDEYDİ. İşte Spinoza'yı Panenteist görüşleri savunmaya yönlendiren asıl düşünce buydu, Spinoza ne Neo-Konfüçyüsçüydü ne de Malabranche'ın iddia ettiği gibi Ateistti.

Yahudi cemaatinin Laneti olan Cherem'de başka bir korku daha gizliydi. Buna göre İsrael'in Tanrısı JHWH her daim Yahudilerin arasındaydı ve antropomorfik bir tanrıydı, dolayısıyla insanlarla insan gibi konuşabiliyordu. (Tabii kuşlarla kuş dilinden, diğer hayvanlarla da onların dilinden konuşabiliyordu. Bu Tanrı her şeyi bildiği için bunları bilmesi de doğaldı.) Bu Tanrı (JHWH) Eski Ahit'teki metinlerden anlaşıldığı kadarıyla canı sıkıldığı zamanlarda karşısına aklı başında bir Yahudi oturtup onunla sohbet etmeye pek düşkündü. İşte yine böyle bir sohbeti sırasında Büyük Nebi Jeremiah'a İsrael'e duyduğu öfkeyi anlatmak için şöyle demişti: *"İsrael sağ elimdeki Şövalye Yüzük olsa*

[52] Kavramı ilk kullanan Martial Gueroult'dır.

bile bana ihanet ederse onu Lanetleyip çıkartıp atarım" (Jer: 22:24). Hollanda'daki Yahudi Cemaati de kendilerine ihanet ettiğini düşündükleri Spinoza'yı tıpkı Tanrı'nın söylediği gibi sağ elin parmağındaki Şövalye Yüzük gibi çıkartıp atmışlardı. Spinoza da her Yahudi'de olan ve göze görünmeyen bu yüzüğü (İsrael'i) çıkartıp atmış, yerine de başka bir yüzük takmıştı.

Cherem'de yer alan Beddua'da, Elisha'nın çocukları lanetlediği gibi biz de onu -adı anılmamıştı- lanetliyoruz, denmişti. Bu korkunç bir lanetti. Peygamber yardımcısı Elisha dolaşırken 42 genç onunla alay etmişler ve onu küçük düşürücü sözler etmişlerdi. O da bu sözler yüzünden gençlere beddua etmiş ve onların İsrael'in Tanrısı tarafından cezalandırılacaklarını söylemişti. Elisha Bedduasını bitirir bitirmez ormandan biri dişi diğeri erkek iki dev ayı çıkmış ve 42 genci parçalayarak yemişlerdi (Kings: 2:23). Elisha'nın bu korkunç bedduasının genç bir Yahudi'ye yapılması Cemaati'nin Spinoza'ya ne denli öfke ve hınç duyduğunun göstergesidir.

Spinoza'nın Cemaatini neden bu kadar kızdırdığı yine Eski Ahit'te anlatılan başka bir Beddua ve Lanetle de bağlantılıdır (Jer: 11:3). Büyük Nebi Jeremiah Tanrı'yla yaptığı özel görüşmeleri halka anlatmaya başlayınca Yahudi Tapınağı'nın Baş Bekçisi Pashur'u kızdırmıştı. Pashur hemen emrindeki askerleri göndermiş ve Jeremiah'ı hem de Tanrı'yla sohbetinin en koyu anında derdest ettirip Tapınağa getirtmiş ve adet olduğu üzere bir temiz dövdürmüştü. İsrael'in Tanrısı niçin müdahale edip biricik dostunun dayak yemesini engellememiş, Kutsal Kitap'ta bu yazılı değildir. İmancılar Tanrı'nın mutlaka bir bildiği vardı ki yaşlı dostuna sopa attırmıştı derler, biz bilemeyiz. Her neyse, dayağı yiyen Büyük Nebi yine de Tanrı ile yaptığı söyleşiyi sürdürmüştür. Bunu duyan Pashur, bu kez bizzat Jeremiah'a gidip *"Böyle abuk*

sabuk laflar etme, sonra başına başka dertler açarım," demiştir ama Büyük Nebi herhalde yediği dayağın da etkisiyle Pashur'a dönüp, *"Tanrı senin adını değiştirdi, bundan sonra senin adın MAGOR MİSSABİB*[53] *oldu,"* demişti. Jeremiah sözlerine devam etmiş ve eklemişti: *"Tanrı senin yüzünden bütün düşman ordularını İsrael'in üstüne yönlendirecek ve tüm İsrael halkı senin getirdiğin bu Lanet'ten dolayı ölümle tanışacaktır,"* (Jer: 20).

İşte Spinoza'nın lanetlenmesindeki gerçek belirleyici unsur Kutsal Kitap'taki bu eski Beddua ve Lanet'tir. Hollandalı Yahudiler 1618-1648 yılları arasında yaşanan 30 Yıl Savaşları'nın sonrasında aralarından birinin Dini'ne ve Tanrısı'na ihanet etmesi sonucunda lanetleneceklerini ve tüm Hıristiyan ordularının üstlerine gelerek onları kılıçtan geçireceklerinden korkmuşlardı.[54] Onların gözünde Spinoza Museviliğin değerlerini ve temel Şeriatı'nı eleştirerek tüm Yahudileri terörize etmişti. Ama bu kadarla da kalmamış Yahudiliğin en güçlü ve eski düşmanı Katolik Kilisesi'ni de yaptığı eleştirilerle aşağılamış ve öfkelendirmişti. Böyle öfke nöbetleri sırasında Katolik Kilisesi bir Yahudi'yi seçip cezalandırmaz, doğrudan doğruya bir Yahudi'nin hatasından dolayı bütün Yahudileri cezalandırırdı. Bu nedenle Yahudiler Spinoza'nın yüzünden Katolikler tüm Yahudileri kesmeden biz öncelik alalım ve başımıza bu dertleri açan Spinoza'yı tıpkı Tanrı'nın *Şövalye Yüzüğü*'nü çıkartıp atması gibi parmağımızdan çıkartıp atalım, diyerek aforoz etmişlerdi. (Baruch da bu olayda Jeremiah'la birlikte yer almıştı ama onu koruyamamıştı.)

Spinoza, köklü ve varlıklı bir Yahudi ailesinin çocuğu olmasına ve çok sağlam bir dini eğitim görmesine rağmen Museviliği

---

53 Bu sıfat *Her Yere Terör Getiren Kişi* demektir.

54 Bu savaşlar sırasında Katolik orduları kadın, çocuk, yaşlı demeden yaklaşık yirmi milyon Protestanı kılıçtan geçirmişlerdi.

çok ciddi ve asli eleştirilerle sarsmıştı. Şöyle ki, Spinoza Yahudiler için hayati önemi haiz en kutsal sayılan Şeriat Yasaları'nı bir bir ele almış ve bunların Akıl ve Realite ile hiçbir ilgisinin olmadığını ve olamayacağını göstermişti. Örneğin Yahudiler kendilerinin Tanrı tarafından *seçilmiş* çok üstün ve özel bir cemaat olduklarına inanıyorlardı. Spinoza bu seçkinlik masalını yerle bir etmişti. Yahudilerin sıradan insanlar olduklarını, diğer dinlere mensup insanlardan hiçbir üstünlüklerinin olmadığını hatta zavallı durumda olduklarını örtebilmek ve uğradıkları yenilgilerin verdiği aşağılık duygusundan kurtulabilmek için uydurduklarını açıklamıştı.

Spinoza, Musa efsanesini de yıkmıştı. Ona göre Tevrat adıyla bilinen beş kitabın yazarı Musa olamazdı, bu tarihsel gerçekliklerle bağdaşmıyordu. Çünkü Musa'nın yaşadığı varsayılan dönemde anlatılan olaylar, kişiler ve toplumlar tarihsel olarak yoktular. Bunlar Musa'dan yaklaşık bin yıl kadar sonra bazı hahamlar tarafından uydurulmuş masallardı.

En vahimi Spinoza'nın, İsrael'in Tanrısı JHWH'i de hedef tahtasına koymuş olmasıydı. Ona göre bu Tanrı sadece insanlar tarafından yaratılmış *antropomorfik* bir Tanrı idi, gerçek değildi. Çünkü gerçek Tanrı, *Tabiat*'tı. Yahudiler farkında olmadan hahamlar tarafından belirli amaçlarla çizilmiş gerçekliği olmayan bir Portre'yi Tanrı sanıyorlardı. Oysa Tabiat dışında Tanrı aramak, Spinoza'ya göre akıldışıydı. Kısacası Spinoza, Yahudilerin kendileri ve dinleri hakkında ezbere bildikleri her türlü İMAN İLKESİNİ yerle bir etmişti.

Sözün burasında Musevilikte İMAN meselesi üzerinde kısaca durmam gerekiyor. Ünlü Yahudi düşünürü Avusturyalı Martin Buber'in (1878-1965) yazdığına göre, Musevilikte ve Hıristiyanlıkta iki ayrı ve uzlaşmaz İman anlayışı vardı. Musevilikte İman,

EMUNAH kavramıyla karşılanmıştı ve Kolektif İmanı öngörmekteydi. Hıristiyanlıkta ise İman, *PİSTİS* kavramıyla karşılanmıştı ve kesinlikle Bireyselliği (Individual) esas almıştı. Buber'in bu tespiti gerçekten de çok önemli bir göstergedir. Kolektif (Cemaatsel, Dar-ül İslam gibi) olmadan İman (Emunah) sahibi olamayan Yahudi ile Kolektif olduğu takdirde İman (Pistis) sahibi olamayan Hıristiyan'ın ortak bir İman'da buluşabilmesi olanaksızdır. Ya Yahudi İmanını bırakıp Pistis'e sıçrama yapacak -ki buna *Leap of Faith* denilir- ya da Hıristiyan kendi İman anlayışını Bireysellikten Kolektifliğe indirgeyerek Tanrısı'nı (İsa Mesih) değiştirecektir, üçüncü bir yol yoktur. Spinoza bu sorunu bir tür Realizm/Rasyonalizm çatışması olarak ele almıştı. Ona göre dinlerin öne sürdükleri Realizm anlayışı doğru (Akılcı) ve erdemli bir önerme değildi çünkü Akılcılıkla çelişiyordu. Akıl ile çelişen bir Realizm de olamazdı. Örneğin *Mucize* olarak tanımlanan olayların tümü gerçekte Tabiat tarafından düzenlenmiş girişimlerdi, bunların kutsanacak hiçbir yönü yoktu. Tabiat için (determinizm anlamında) olması gerekenlerdi, o kadar. Öyleyse gerçeklikte *Mucize* diye tanımlanabilecek hiçbir olay yoktu ve bu da Din'in öne sürdüğü Realizm anlayışının özü itibarıyla doğru olmadığını gösteriyordu. Yahudiler kendilerine Kutsallık tanımı altında böylesine Kolektif bir Emunah öğretildiği için mucize denilen olayları gerçekte olmuş olaylar gibi algılamışlardı ve tartışılmaz *Gerçekler* olarak değerlendiriyorlardı. Fakat Bireysel düzlemde ele alındığı takdirde bunlara İman etmeyecek Yahudiler çıkabilirdi. Böylesi bir akıl yürütme Spinoza'yı Musevilikten ıskat (Aforoz) ettirmeye yeter de artardı bile ama onu Hıristiyan da yapmıyordu çünkü Hıristiyanlık BİZATİHİ mucize üzerine inşa edilmişti. Kaldı ki, Musevilikte yerleşik olan Emunah'a göre Kolektif İman'ın ortağı sayılan Yahudi istese de Hıristiyan

İmanı'na sıçrama yapamazdı çünkü İman'ına göre İsrael'in Tanrısı JHWH tarafından İman'ın TA KENDİSİ olması için Seçkin-Cemaat olarak seçilmişti. Bu nedenle Yahudi'nin kendinden çıkıp (Musevilik) yine KENDİSİNE SIÇRAMA yapabilmesi mümkün değildi.

Spinoza, *Din ve Kutsal Metinler* başlıklı tezinde İman sorunsalı ile işte yukarda kısaca özetlediğim bu bakış açısıyla uğraşmıştı. Ona göre İman ve Felsefe bağdaşmazdı. Felsefecinin kaynağı Akıl'dı. Örgütlü Dinin emirleri (Şeriat) altında yaşamayı seçmiş olan kişinin İman kaynağı ise çoğunluğu cahil olan[55] hahamlar tarafından uydurulmuş olan Hurafelerdi. Dini tekellerinde tutan kişiler Devlet-Dinleri oluşturarak hiçbir Akılcı temeli olmayan Hurafeleri insanlara cebir ve şiddet uygulayarak zorla kabul ettirmişlerdi. Dolayısıyla da insanlar gerçekte Batıl olanı Tanrı'nın İsteği sanmaya ve bunları kutsamaya alışmışlardı.

Spinoza bu bağlamda Vahiy kavramını ele almıştı. Bu konuda da çok radikal fikirler öne sürmüştü. Spinoza'ya göre gerçek Tanrı, Kutsal diye ezberlettirilen metinlerde yer alan sözleri etmiş olamazdı çünkü Tanrı böyle Akıldışı zırvaları söyleyemezdi, Tanrı en yüksek Akıl'dı. Benzer şekilde Spinoza, Peygamber diye tanıtılan kişilerin de gerçekte tanıtıldıkları gibi olmadıklarını, en iyimser varsayımla *dürüst* ama *cahil* (ümmi) kişiler olduklarını bu nedenle de şahsiyetlerine değil ama sözlerine güvenilemeyeceğini vurgulamıştı.

Spinoza, özelde Museviliği ve genelde de tüm örgütlü dinleri eleştirmişti ama bir konuda nedense diğer konularda davrandığı kadar sert ve radikal olmamış hatta yararlı bulduğunu ima etmişti. Bu da Kehanetler meselesiydi. Kehanetler ve bunların Matematik-Mantık ile olan bağları (Pisagorculuk) üzerinde dur-

[55] *Bkz.* Rabbi Ignaz Maybaum, *Triolog* adlı eseri.

muştu. Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın Bezalel adlı kişiye Alşimi aracılığıyla altın üretmeyi öğrettiği biliniyordu. Demek böyle gizli bilgilerin iletildiği kişiler vardı. Bunların yaptıkları Kehanetler de gerçeklikle uyumlu olmuştu. Öyleyse Tabiat bazı özel kişilere Kehanet yapabilmeleri için başkaları tarafından anlaşılamayacak gizli yollardan bilgiler aktarıyordu. Bu özel kişiler de Tabiat'tan aldıkları maharetlerle Tabiat'ın gizli şifrelerini çözerek bunları *akılcı* bir üslupla insanlara aktarıyorlardı. Spinoza için, ilginçtir ki, Mucizeler gerçek değildi ama bazı Kehanetler üzerlerinde durulması gereken olaylardı ve bunlar kendi içlerinde belirli bir matematiksel bütünlük taşıyorlardı.

Spinoza gerçekten de çok ciddi ve kalıcı eleştiriler getirmiş bir filozoftu. Doğrudur, örgütlü dinin (Musevilik) öngördüğü Emunah'a sahip değildi ama Natüralist İnanca sonuna kadar sahipti. İnançlı bir insandı ve kesinlikle Ateist değildi. Onu Ateistmiş gibi tanıtan Katolik Kilisesi olmuştur. Şu ünlü Cherem'de bile Spinoza için *"O bir Ateisttir,"* denilmemişti. Spinoza Tabiat'a ve onda cisimlendirdiği Akıl'a İnanç beslemişti, Kolektif Yahudi Emunahı'nı reddetmişti. Zaten Spinoza Kolektif (Toplumsal) hayatı da reddetmişti. Aforoz edildiği tarihten ölümüne kadar geçen yıllarda daima yalnız yaşamış ve tıpkı Newton gibi o da kadınlardan ve seksten uzak durmuştu.

Spinoza'nın toplumsal konularda 1648'de imzalanan ünlü Vestfalya Antlaşması'ndan çok etkilendiği de açıktır. Batı'da ilk kez bu antlaşma ile SEKÜLER kelimesi resmiyet kazanmış ve bağlayıcı bir yasa olarak devletler hukukunda yer almıştı. Günümüzde *Din ve Vicdan Özgürlüğü* diye tanımlanan gelişme ilk şeklini işte bu yasa ile almaya başlamıştır. Spinoza kendi döneminde ortaya çıkan SEKÜLERLEŞME çabalarını destekleyen bir filozoftu. Bu konuda yalnız da değildi. Avrupa'da 12. yüzyıldan iti-

baren süren Kilise ve Papalık Karşıtı gizli direniş hareketleri vardı ve bunların çoğu Okült, Ezoterizm, Hermetizm ve Alşimi ile bağlantılı idi. Bu hareketlere katılanlar bazen topluca bazen de ulus çapında (Almanlara yapıldığı gibi) kılıçtan geçirilmişlerdi. Onlar da Kilise ve Papalık Karşıtlığı hareketlerini Yeraltı örgütlenmeleri yaparak sürdürmüşlerdi. Bunların arasında en örgütlü ve en gizli olanı *Gül ve Haç Kardeşliği* diye bilinen örgüttü. Bu örgüt zaman zaman Paris'te, Brüksel'de veya başka bir başkentte FAMA adlı gizli bildirilerini el altından dağıtıyor hatta bazen de duvarlara asıyordu. Descartes da bu bildirileri okumuş ve bu gözegörünmeyen örgüte üye olmak istemişti. Newton da, Spinoza da bu gizli FAMA bildirilerini okumuşlardı. Okudukları başka gizli Kilise ve Papalık Karşıtı bildiriler de vardı. Bunların başında da *BİR TÜRK CASUSUNUN MEKTUPLARI* diye bilinen Kilise ve Papalık karşıtı bildiriler gelmekteydi.

Aforoz edilmesiyle başlayan zorlu döneminde Spinoza'ya bazı kişiler kol kanat germişlerdi. Yahudiler ve Katolikler tarafından lanetlenen birisinin o dönemde -hatta bugün bile- tek başına yaşamını sürdürebilmesi olası değildi. Spinoza'ya iş (mercek siparişi) vermek yasaklanmıştı. Onunla konuşmak veya onun konuşmalarını dinlemek bile yasaktı. Adının anılması, evine gidip gelinmesi de öyle. Bu durumda bir anlamda intihara zorlanan Spinoza'ya bazı kişiler onun gururunu zedelemeden maddi ve manevi destekler sağladılar. Onların sağladıkları bu desteklerle direnebildi ve yazılarını ve araştırmalarını tamamlayabildi. Günümüzde her yıl Spinoza'yı anma törenleri düzenleniyor ve çok ilginçtir ki, Spinoza'dan önce ona bu destekleri sağlamış olan ailelere teşekkür ediliyor ve toplumda yüceltilmeleri sağlanıyor. Bu kişiler günümüzde *Filantropizm* diye bilinen akımın başlatıcıları olarak kabul ediliyorlar. Spinoza'yla birlikte tarihe geçen bu

kişilerin aile adları ve unvanları Spinoza'nın tüm biyografilerinde yer almaktadır.

Spinoza'nın kitapları ve yazıları tahmin edebileceğiniz gibi Vatikan'ın ünlü sansür ve yasak kitaplar listesindedir (*Index Librorum Prohibitorum*). Katolik Kilisesi de Hahamlar da henüz resmen Spinoza'dan özür dilemiş değillerdir ve halen Lanetlilik statüsünde tutulmaktadır. İnanılır gibi değil ama Hahamlar ve ortakları Katolik Kilisesi için yeryüzünde Spinoza diye birisi yaşamamış kabul edilmektedir. Şu ünlü Cherem hâlâ Spinoza'nın mezarının üstünde sallanmaktadır.[56]

Spinoza bir filozof için henüz gençlik dönemi denebilecek bir yaşta, 44 yaşındayken hayata gözlerini yumdu. Akciğer hastalığı ile bir süre pençelesen Spinoza sonunda hastalığa yenildi. Mercek üretimi sırasında çıkan tozların akciğerlerini paramparça ettiği sanılıyor. Son derece meşakkatli ve dramatik bir yaşamın kahramanı olan Spinoza, hiçbir zaman içinde bulunduğu ağır şartlardan yakınmamıştı. Gündelik harcamaları bazen birkaç kuruştan öteye geçmemişti. Dostları tarafından yapılan yardımları da kendisinden daha kötü durumda olan kişilerle paylaşmıştı ve bundan duyduğu sevinci ve mutluluğu başka hiçbir mutlulukla kıyaslayamayacağını söylemişti.

Spinoza ölüm döşeğinde yatarken yanı başında sadece üç dostu vardı. Ailesinden hiç kimse -ne erkek kardeşi ne de tüm servetini 20 yaşındayken kendisine bağışladığı kız kardeşi- yanına ve yardımına gelmemişti. Ölmeden birkaç dakika önce tek serveti olan sağ elindeki *Şövalye Yüzüğü*'nü (Signet Ring) çıkar-

[56] Spinoza öldüğü zaman nereye gömülebileceği tartışma konusu yapılmıştı. Yahudiler onun cenazesine dini tören yapmayacaklarını bildirdiler, Katolik Kilisesi de onun Katolik Mezarlığı'na gömdürülmeyeceğini açıkladı. Sonunda Spinoza Yeni Kilise diye bilinen ve eski Collegiants ve Menonitlerden kalma bir mezarlığa defnedilebildi. Mezarı hâlâ oradadır.

tıp başucunda duran yardımsever dostuna uzattı. *"Bu bir emanettir,"* dedi. Spinoza'nın yüzüğünün üstünde şifreli bir yazı vardı ve açılımında Latince bir kelime çıkmıştı: *CAUTE*. Bu kelime Alşimistler tarafından kullanılan bir şifreydi ve *İKAZ ET, UYAR VE DİKKATLİ OL* demekti. Caute yazısının çevrelediği alanın içinde HAÇ şeklinde stilize edilmiş sembolik bir GÜL vardı.

Spinoza'yı kısacık ömrüne sığdırdığı o büyük, tehlikeli ve zorlu entelektüel serüveninde korumuş, kollamış ve desteklemiş olan göze görünmeyen dostları Gül ve Haç Örgütü'ndeki Alşimist Kardeşleri olmuştu.

"La République n'a pas besoin de savants ni de chemistes."
(Cumhuriyet'in âlimlere de kimyacılara da ihtiyacı yoktur.)

—Jean-Baptiste Coffinhal, 1793

2.3. Daniel Defoe ve Türk Casusu

Türkiye'deki kavram kargaşası, sanıyorum, dünyada hiçbir ülkede yoktur. Türkiye'de hemen her konuda, her kavram üzerinde aklına gelen konuşur, tartışır. Dünyanın en kalabalık ve çok-dilli ülkelerinden Hindistan ve Çin'de bile bizde olduğu kadar kavram kargaşası yoktur. Türkiye'de birbirlerine karıştırılarak kullanılan kavramlardan ikisi *Yobaz* ve *Cahil*'dir. Bu iki kelime çokça bir ve aynı sayılarak kullanılır Türkiye'de.

Öncelikle belirtilmesi gerekir ki her *Cahil* (kişi) mutlaka *Yobaz* olmak zorunda değildir. Yobaz eğitimli de olabilir. Cahil eğitilebilir ama Yobaz eğitilemez. Yobaz eğitimli olduğu halde bilgisiz ama keskin kanaatlere (opinions) sahiptir. Hemen her konuda bu kanaatlerini dışa vurmak ihtiyacını duyar ve kendi bilgisizliğini çoğunlukla yanlış kullandığı kelimelerle açıkladığını sanır. Ünlü Shelley'i anarak söylersek; Yobaz, Malapropizm (kavramları bozma) yaparak görüşlerini haklı çıkartmaya çalışır. Cahil böyle değildir. Bilim ve Bilgi'ye ulaşmak ister, başarır veya başaramaz bu ayrıdır ama içinde öğrenmek ve kendisini geliştirmek arzusu ve hevesi vardır. Yobaz, Cahillerdeki bu isteği ve hevesi bildiği

için bunu kullanmanın yollarını arar ve çoğunlukla da bulur ve Cahil'i kullanır.

Yobaz Radikal'dir. Hiçbir karşı-görüşü, anlatımı ve veriyi dikkate almaz, kendi ezberini tekrarlar durur. Yobaz demagog ve mitomandır. Söylediği yalanları gerçek sanır. Eleştirileri dinlemez ve eleştirenleri eline geçirdiği ilk fırsatta en gaddar yollardan cezalandırarak kendisinin ne denli büyük olduğunu göstermeye çalışır. Başarılı olabilirse kendi bilgisizliğini yaygınlaştırabilir ve her tarihsel, toplumsal, ekonomik, siyasal, kültürel ve dinsel gerçeği çarpıtmaya başlar. Sonra ne mi olur? Yobaz eğer devletin tepesine sıçrayabilmiş birisiyse vatanın parçalanmasına ve ulusun dağılmasına neden olur. Düşman ülkeler daima böyle Yobazların rakip devletin başına gelmesini sağlarlar. Böylelikle de rakip sayılan ve güçlü olan bir ülke kısa bir süre içinde paramparça edilebilir. Tüm gücünü yitirir. Yobaz ise derhal kulvar değiştirir ve ülkesini yıkan ve insanlarını köleleştirenlerin emrinde olduğunu beyan eder ve bu kez de onların adına onlardan fazla Yobazlık etmeye başlar.

Ne var ki Yobazlık, sanıldığı gibi sadece Dinciliğe mahsus bir olgu değildir. Din adamı olup da Yobazlıkla mücadele etmiş pek çok âlim vardır. Yobazlığın Dincilikle paralel giden bir boyutu vardır bu da İdeolojik Yobazlıktır. Her İdeolojinin kendisine özgü bir terminolojisi vardır. İdeolojik Yobaz bu terminolojiyi bilmez ama yerli yersiz kullanır, bunun sayesinde kendisine yer açmaya çalışır. Bu anlamda Hitler, Stalin, Mao, Enver Hoxa ve Kim İl Sung örnek İdeolojik Yobazlardır.[57] İdeolojik Yobaz *İndirgemeci*'dir (Reductionist). Her olayı aynı veri tabanına göre değerlendirir ve açıklar. Dogmatik ve saplantılıdır, kendine göre

[57] Şimdi Maocu gençler kızacaklar ama *Kültür Devrimi* yapıyorum diye beyin cerrahlarını maden ocaklarına, pirinç köylüsünü de Bilim Akademileri'nin başına geçiren Mao, düpedüz İdeolojik Yobaz'dır.

Gerçeklik olarak kabul ettiği şablonları her konuya uygular. Örneğin borular patlayıp da kentin suları kesilmişse bunu mutlaka Emperyalistler yapmıştır çünkü Kuzey Kore'de üretilen boru patlamaz. Veya üçkâğıtçı borsacılar bir araya gelerek New York Borsası'nı batırmışlarsa bu mutlaka Komünist ajanların işidir, çünkü Kapitalistler üçkâğıtçılık yapmazlar.

Yobaz'ın bir toplumda gelebileceği en üst düzey Psikopatik Diktatörlük'tür. Hiçbir Cahil diktatör olamaz. Yobazlığın bir alt ve üst sınırı yoktur ama Cahil için her konu sınırdır. Yobaz her fırsatta yalanı ve kurnazlığı Aklın önüne koyar ve inandırabildiği herkesten kesin itaat bekler. Cahil'in birilerini kitlesel olarak ikna edebilmesi çok zordur çünkü ağzı laf yapamaz. Dinci Yobaz'ın panzehiri sanıldığı gibi Bilimsellik değil, İdeolojik Yobazlık'tır. Hitler de Stalin de Enver Hoxa da İdeolojik Yobazlardı ve bunların ilk işi de rakip olarak gördükleri Dinsel Kurumları kısıtlamak ve ortadan kaldırmak olmuştu. Örneğin Stalin, Sovyetler Birliği'nde yaklaşık 59.000 kiliseyi kapatıp papazları ya Sibirya'ya sürgüne yollamış ya da topluca öldürmüştü. Yobazlıkta alt ve üst sınır olmadığı için Arnavut Enver de tüm camileri ve Bektaşi dergâhlarını kapattı ve Anayasa'ya *'Bu Devlet Ateisttir,'* diye bir madde koydurdu. Stalin bile bunu yapmamıştı. Sovyet Anayasası'nda *'Bu Devlet Ateisttir,'* diye bir madde yoktu, *'Devlet Ateizm'e olanak sağlar,'* diye yuvarlak bir ibare vardı.

Cahil ve Yobaz arasındaki sayılan ve sayılmayan bunca farklılığa rağmen Yobaz ve Cahil daima aynı kulvarlarda koşarlar ve çok ilginçtir ki, birbirlerinden çok etkilenirler. Yobaz, Cahil'in kısıtlı folklorik dilinde kerametler arar, Cahil ise ağzı çok laf yapan bu adamın beklediği Kurtarıcı -Mesih- olduğunu sanır (örnek, Hitler). Yobaz daima Cahiller'in sırtına binerek yükselir (örnek,

Şeyh, Şıh, Hocaefendi, Ağa vs). Cahil ise ilginçtir ki, sırtındaki Yobaz'ı taşıdıkça kendisinin de önemli olduğunu sanır.

Şimdi Dinci Yobazlık ile İdeolojik Yobazlığın Bilim üzerindeki baskılarını gösteren az bilinen iki örnek olayı aktaracağım: Örgütlü Dinin (Katolik Kilisesi), Bilimsel Düşünce ve Vicdan Özgürlüğü'ne ne denli tahammülsüz olduğunu gösteren bir örnekle, İdeolojik Yobazlığın Bilim'e karşı beslediği kin ve nefreti gösteren bir örnek. Hiç kuşkusuz bu örnekleri yüzlerce çoğaltmak mümkündür ama bu iki örnek konuyla ilgili yeterli bilgilendirmeyi yapacaklardır kanısındayım.

Johannes Kepler, fiziği bir bilim olarak Tanrı'nın Âlemlerine uygulayan bilim adamı olarak tanınmıştır. Onun geliştirdiği yöntemlerle o günlere değin hareketsiz ve sabit oldukları varsayılan gezegenlerin ve yıldızların gerçekte daimi bir hareket halinde olduklarını insanlık onun sayesinde öğrenmiştir. Katolik Kilisesi ise Dünya'nın tüm Evren'in merkezinde, hareketsiz ve sabit olarak durduğunu ve güneşin ve yıldızların dünyaya bağlı olarak oldukları yerde çakılı bulunduklarını öne sürüyordu (Çünkü Tanrı İsa Mesih dünyaya inmişti vs). Kilise'nin bu Dogması'na karşı çıkanları bekleyen akıbet yakılmaktı. Ama önce Danimarkalı Tycho Brahe, Kilise'nin bu görüşünü sarsacak bazı dolaylı açıklamalar yaptı sonra Galile ve Kepler sonra da Spinoza ve Newton yavaş yavaş bu yanlış bilgiyi silmeye başladılar.

Kepler, tıpkı Newton gibi 24-25 Aralık tarihinde doğmuştu (1571). Yine tıpkı Newton gibi prematüre doğmuştu ve o denli zayıf ve güçsüz bir bebekti ki ölmesi için bir kenara bırakılmıştı. Kepler'in annesi çevresinde tanınmış bir Okültist idi. Homeopati ve Numeroloji dallarında çok usta bir kadındı. Babası ise Kilise'nin moral değerlerine inanmayan ve Kepler'in deyişiyle *kaba saba* bir askerdi. Kepler'in anne ve baba tarafından dedeleri

belediye başkanlıkları yapmış eşraftı. Kepler ailesinin değil, büyükannesinin yanında büyüdü. İyi bir eğitim aldı. Kepler'in ailesi İnançlı bir Lutheran (Protestan) cemaatinin üyesiydi; Kepler de Lutheran'dı. O dönemde Katolik Avusturya ve Almanya ile sınırdaş olan Swabi bölgesinde Lutheran Mezhebi'nden olmak Katolik Kilisesi'ne karşı çıkmak anlamına geliyordu. Kepler'in ilk kitabı 1597'de *Âlemlerin Esrarı* (Cosmographic Mystery) adıyla yayınlandı. Kitap, Numeroloji ve matematiğin birlikte kullanıldıkları bir çalışmaydı ve çok ilgi çekti. Nedir ki Katolik Kilisesi bu kitabı çok zararlı bir yayın olarak değerlendirdi ve 1604 yılında Graz kentinde öğretmenlik yapan Kepler'den acilen mezhebini değiştirerek Katolik olmasını, aksi takdirde başına gelebilecek kötülükleri düşünmesini istedi. Kepler, Katolik Kör İman Dogmaları'nın kendi bilimsel eğitimine uymayacağını düşünerek bir gece yarısı Graz'ı gizlice terk ederek, çok daha liberal bir ortamı olan Prag'a sığındı. Burada yine Numeroloji ve matematiği kullanarak yeni bir Takvim yayınladı. Kepler'in 1614'te yayınlanan bu kitabında önceki kitabında da olduğu gibi annesinden öğrendiği ve Katolik Kilisesi'nin yasakladığı Okült bilgileri vardı. Kilise bunun üzerine harekete geçti ve Kepler'in annesini Büyücülük suçlamasıyla tutukladı. 1615'te tutuklanan annesini Engizisyon Mahkemesi'nin vereceği idam cezasından kurtarabilmek için Kepler tam beş yıl süreyle uğraştı ve sonunda annesini hapishaneden çıkardı. Katolik Kilisesi'ni bu denli kızdıran Takvim'de ne mi vardı diyorsunuz? Kepler kadim metinlerden yola çıkarak Numerolojik şifreleri matematik aracılığıyla çözmüş ve İsa'nın Kilise'nin resmi doğum tarihi olarak gösterdiği tarihten tam dört yıl önce doğmuş olduğunu kanıtlamıştı. Bu hesaba göre İsa, kendinden dört yıl önce doğmuş bir Tanrı'ydı. Günümüzde Kepler'in verdiği doğum tarihi esas alınır, Kilise'nin

verdiği tarihin bilimsel olarak (teolojik anlamda) hiçbir değeri ve geçerliliği yoktur.

İlginçtir ki, Newton da, Spinoza da, Brahe de, Kepler de (ve başkaları) dinsel eleştirilerine giden yolda hep OPTİK dalıyla ilgilenmişlerdir. Renkler, ışıklar ve bunları oluşturan Gizil, Gözegörünmeyen yasaları anlamaya çalışmışlardır. Kepler Din'e değil Metafiziğe İnanç beslemişti. Ateist değildi ve Katolik Kilisesi'ni Kör İman Dogmalarına da hiç itibar etmemişti. Bu nedenle de günümüzde en çok tartışılan bir dinsel kuramı ortaya atmıştı. Kepler'e göre Hermetik metinlerde yer aldığı gibi Tanrı'nın *algılanabilir* bir *tasarımı* vardı. Her şey bu *Akıllı Tasarım*'ın var olması nedeniyle oluşmuştu. Kepler'e göre Tanrı, bu Akıllı Tasarım'ın ta kendisiydi. Akıllı Tasarım tezi günümüzde en çok tartışılan dinsel argümandır ve ilk kez Alşimist ve Okültist bir annenin eğittiği metafizikçi oğlu tarafından 1618'de dile getirilmiştir.[58]

Kepler, Otuz Yıl Savaşları'nın başladığı 1618 yılında Avusturya'nın Linz kentinde oturuyordu. (Hitler de bu kentte yaşamıştı). Bir gece yarısı -tıpkı Türkiye'de olduğu gibi- evi askerler tarafından basıldı ve tüm malvarlığını onlara bırakarak (Katolik olmadığı için) kenti terk etmesi istendi. Kepler bundan sonra 12 yıl boyunca açlık ve sefaletle boğuştu. Bulabildiği zaman ilkokul öğrencilerine aritmetik dersleri verdi ve yaşamını sürdürebilmeye gayret etti. Nedir ki, Katolik Kilisesi'nin kendisine uyguladığı ambargoyu kıramadı ve 59 yaşında öldü (1630). Bilim tarihinin temel taşlarından sayılan Kepler'in dramatik öy-

[58] O dönemde Kepler'in annesi Engizisyon tarafından hemen yakılarak idam edilebilirdi. Kepler bu korkunç cezayı değiştirebilmek için birçok fedakârlık yaptı. Karısı ve çocukları kendisini terk ettiler vs. Büyücülük suçlaması en ağır suçtu ve Kepler'in annesinden yaklaşık kırk yıl sonra *Ünlü Cadı* diye bilinen Michee Chauderon 1652'de canlı canlı yakılarak öldürüldü. Üstelik de bugün Dünya Barış Örgütü'nün merkezi olan o zamanki Calvinist Cenevre'de.

küsü Örgütlü Din'in Düşünce ve Vicdan Özgürlüğü'ne karşı ne denli Yobazca saldırganlaşabileceğine iyi bir örnektir. Yine garip ve hazindir ki, özellikle de Katolik Kilisesi'nin perde arkasından yürüttüğü kara propagandanın etkisiyle Johannes Kepler çok kısa bir dönem hariç hiçbir zaman Profesör olarak anılamadı ama sadece *Bay* (Herr) *Kepler* olarak anılabildi.

Şimdi de İdeolojik Yobazlığın gadrine uğramış parlak bir bilim adamının hazin öyküsüne bakalım:

Antoine Laurent Lavoisier, 1743'te çok zengin Parisli bir aristokrat ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Ailesi Saray'ın en saygın dostları arasındaydı. Lavoisier köklü bir hukuk eğitimi aldı ama ailesinin Alşimizm'e olan ilgisi onu bu Okült ilmiyle uğraşmaya itti. Lavoisier, Alşimiyi (Simyayı) Bilimsel Kimya'ya dönüştüren bilim adamı olarak tarihe adını yazdırmıştır. Lavoisier'in ilk sistematik Kimya kitabı 1789'da yayınlandı. Bu kitapta ilk kez havanın iki birleşik gazdan (oksijen ve azot [nitrojen]) oluştuğu tezi ortaya atılmıştı. Lavoisier tezini geliştirirken tüm Simya literatürünü okumuş ve Hermetik ilimlerin yöntemlerini kullanmıştı. Özellikle İbn Hayyan ve Cabir ile Rabbi Abulafia'nın eserlerinden yararlanmıştı. Nedir ki aynı yıl Fransız İhtilali patlak vermiş ve bilimsel çalışmalar durmuştu. Halk her gün bir yenisi kurulan İhtilal Mahkemeleri'nin kimleri giyotine göndereceğini izlemekten başka bir iş yapmıyordu. Geçerken belirtmekte yarar vardır ki, *Terör* kelimesi işte ilk kez Fransa'da bu dönemde üretilmiş ve İhtilal Mahkemeleri'nin yargısız infazlarını işaretleyen bir kavram olarak kullanılmıştı.

İhtilale rağmen Lavoisier laboratuar çalışmalarını sürdürmüş ve çok önemli bazı gelişmeler kaydetmişti. 1794'te İhtilal Mahkemesi'nin başına Jean-Baptiste Coffinhal adında bir adam geçirilmişti. Taşralı ve kaba-saba bir adam olan Coffinhal, An-

ti-Monarşist İdeoloji'nin en ateşli savunucusuydu (Stalin gibi). İhtilal sırasında başını giyotine sokmamış soylu kaldı mı diye araştırırken laboratuarındaki Lavoisier'in de doğuştan soylu biri olduğunu keşfetti. Ününü öğrendi ve derhal Lavoisier'i Karşı-Devrimci olarak suçlayıp İhtilal Mahkemesi'ne çekti. Coffinhal gençliğinde bir dönem bir hukuk bürosunda yamak olarak çalışmıştı ama bu onun kendisini dünyanın bir numaralı hukukçusu olarak görmesini sağlamıştı. Mahkemede karşısına aldığı Lavoisier'in gerçekte hukukçu olduğunu ve kendisini aklayacak kadar sağlam hukuki bilgilerle donanmış olduğunu görünce Coffinhal pes etti ve bu bölümün başında okuduğunuz sözleri sarf ederek tarihe eşi az bulunur bir İdeolojik Yobazlık örneğiyle geçti: *"Cumhuriyet'in Âlimlere de Kimyacılara da ihtiyacı yoktur. Onun için sizi idama mahkûm ettim,"* dedi. Tarihe Simyayı Kimyaya dönüştüren bilim adamı olarak geçen Lavoisier, Yobaz bir taşralının yere göğe sığmayan EGOSUNUN kurbanı olarak giyotinle idam edildi. Lavoisier idam edildiğinde sadece 45 yaşındaydı ve idamdan sonra bu yobazın emriyle laboratuarı yerle bir edildi. Lavoisier'in hazin sonu İdeolojik bir Yobaz'ın dünya bilim tarihini nasıl engelleyebileceğini, bilimin gelişmesini nasıl baltalayabileceğini gösteren dramatik ama gerçek bir örnektir.

Bu Yobaz'a ne oldu diye sorulabilir. Olması gerekenler oldu. O Yobazsa, ondan daha Yobaz olanlar da vardı. (Tıpkı Stalin ve Enver Hoxa örneğinde olduğu gibi). Lavoisier'in idamından bir yıl sonra İhtilal Mahkemesi'nin başına bu kez Coffinhal'dan daha Yobaz biri geçti ve ilk işi Coffinhal'i evrakta sahtecilik yaparak İhtilal'e ve Cumhuriyet'e ihanet etmekle suçlamak oldu. Lavoisier karşısında elinde güç varken esip savuran Coffinhal mahkemede ağzını bile açamadı ve ağlayarak yalvarmaya başladı. İhtilal askerleri onu sürükleyerek darağacına çıkarttılar ve giyotin boynuna indi.

"Cahil eğitilebilir ama Yobaz eğitilemez," demiştim. Engizisyonun yöneticileri veya Spinoza'yı aforoz ettiren kişiler Cahil değillerdi ama sapına kadar Yobazdılar. Bunların kendilerince BİR ve TEK MUTLAK saydıkları İmanları vardı. Bu ilkelere uymayan herkes onların gözünde ve indinde potansiyel suçlu, Ateist veya Sapkın Tanrı-Düşmanlarıydı. Yine yukarıda *"Cahil bir kişinin mutlaka Yobaz olamayacağını çünkü olanak bulursa eğitim alarak kendini geliştirmek isteyebileceğini,"* söyledim. Şimdi 16. yüzyılda yaşamış ve kendini eğittiği için de Engizisyon'un Yobazları tarafından yakılarak idam edilmiş bir Cahil'in öyküsünü aktarayım.

Kısaca *Menocchio* adıyla tanınan Domenico Scandelli, İtalya'nın -hani Tanrı'nın bile unuttuğu- küçük bir kasabası olan Friuli'de 1532'de dünyaya gelmişti. Evli ve on bir çocuk babası Katolik bir değirmenciydi. 1584 yılının 7 Şubat günü Engizisyon tarafından tutuklanmış olan Menocchio, ilk duruşmasına çıkarıldı. Engizisyon bazen bir gecede bazen de yıllar sonra idam kararı verirdi. Menocchio olayı o denli ilginç bir Kilise düşmanlığı idi ki papazlar daha fazla bilgi alabilmek ve bu zavallı yoksul köylüyü kimlerin kullanmakta olduklarını anlayabilmek için davayı tam 15 yıl sürdürdüler sonra da ellerini yıkayarak Menocchio'yu canlı canlı yaktırdılar (1599). Menocchio'nun tüm Engizisyon tutanaklarını ve kendisini geliştirme sürecini Bologna Üniversitesi'nden Profesör Carlo Ginsburg araştırmış ve 1980'de *Peynir ve Kurtçuklar* adlı bir kitapta yayınlamıştı. Ama Menocchio'yu daha yakından tanıyabilmek için 16. yüzyılın İtalya'sını ve buradaki Kilise-Karşıtlığını bilmek gerekir. Bu nedenle Prof Ginsburg'un bu masalsı araştırmasını biraz sonra ele almak kaydıyla kenara koyup Menocchio'nun yaşadığı dönemdeki İtalya'nın entelektüel dünyasına kısaca bir göz atmak gerekiyor.

16. yüzyılda baskı makinesinin de gelişmesi ve yaygınlaşma-

sıyla İtalya'da okuma yazma öğrenmek isteyen kişilerin sayısında bir artış başlamıştı. Aynı zamanda da aydın grupların arasında Kilise'ye ve onun BİR ve TEK MUTLAK doğru diye sunduğu verilerden kuşku duyulma eğilimleri hız kazandı. Nicholas Davidson'un verdiği bilgilere göre 16. yüzyılda İtalya'yı ziyaret etmiş ünlü kişilerin yazdıkları mektuplar ve risalelere göre o dönemde İtalya'da aydınların arasında Ateizm çok yayılmıştı. Aydınlar gizli bildiriler yayınlıyorlar ve Papalığa, Katolik Kilisesi'ne ve onun Tanrı olarak sunduğu İsa Mesih'e karşı ağır hakaretler ve eleştiriler yağdırıyorlardı. Bu ziyaretçiler o dönemin İtalya'sında ünlenmiş Ateist yazar ve düşünürlerin bir listesini de çıkartmışlardı. Ortak gayretlerle hazırlanmış olan bu listelerde yer alan bazı İtalyan Ateistleri şunlardı: Aretino, Ochino, Poggio, Clement VII, Alexander VI, Pomponazzi, Cremonini, Vanini, Galileo, Ermaloa Barbaro, Ficino ve daha birçok yazar ve düşünür... 16. yüzyıl İtalya'sında Kilise ahlâkı da çok bozulmuştu. Davidson'un yayınladığı belgelere göre, Verona'daki St Fermo Manastırı'nın kesişleri Katolik ahlâkını bırakıp tam bir Epiküryen ve Lutheran gibi yaşamaya başlamışlar ve gecelerini ibadet ederek değil yakındaki Magdalene (Mecdeli Meryem) Manastırı'ndaki rahibelerle geçirmeye başlamışlardı. Bu durumu fark eden Venedik Din Meclisi, 1633'te yayınladığı bir emirle bu kesişlerin yargılanmaları gerektiğini duyurmuştu. Hemen belirtmek gerekir ki Kilise'nin o dönemki terminolojisinde Epiküryen olmak Ateist olmakla eşanlamlı olarak kullanılıyordu. Lutheran olmak ise, çok ilginçtir ki, Türk gibi olmakla eşdeğerliydi. 16. yüzyılda Avrupa'da, özellikle de İtalya'da Protestan (Lutheran) hareketler Osmanlı Devleti tarafından desteklenmişti ve 1547'de Kur'an'ın ilk çevirisi yapılmıştı ama Papalığın zulmüne uğramamak için kitabın üstüne *Kendini Peygamber İlan Eden Sahtekâr Muhammed'in*

Hezeyanları diye bir başlık atılmıştı. İşte Friuli köyünden Menocchio adlı değirmenci böylesi bir ortamda, hem de ulu orta ve herkese duyuracak şekilde, İsa'nın Tanrı olmadığını, Yusuf ve Meryem'in oğlu olduğunu ama Kilise'nin kendisi gibi cahilleri ezmek için bu yalanları uydurduğunu söylemeye başlamıştı. Bununla da kalmamış İsa'nın okuldayken arkadaşlarından dayak yediğini ve çarmıha gerilerek ölmediğini çünkü Tanrı'nın ne dayak yiyebileceğini ne de insanlar tarafından öldürülebileceğini önüne çıkan herkese anlatmıştı. Tabii birileri de onu hemen gammazlamıştı ama Menocchio bundan hiç gocunmamış ve *"Benim bütün istediğim Engizisyona çıkıp bu sahtekâr papazlara hadlerini bildirmek olacak,"* demişti. Öyle de olmuştu. Menocchio tam 15 yıl süreyle hem kendisini savunmuş hem de Hıristiyanlık ve Kilise hakkında demediğini bırakmamıştı. Engizisyon Yargıçları ise böylesine cahil bir kişinin bu bilgileri nereden edindiğini öğrenmek için ona kitap okuyup okumadığını sormuşlar o da toplam 9 kitap okuduğunu ve bunlardan edindiği bilgileri kafasında yorumlayıp bu fikirleri edindiğini söylemiştir. İlginçtir ki, Menocchio'nun okuduğunu söylediği kitapların arasında yukarda sözünü ettiğim Kur'an çevirisi de vardır. Burada bir hususu açıklamak gerekiyor. Avrupa'da o dönemde Kilise baskısı ve Engizisyon'un teröründen korkan yayıncılar bastıkları kitaplarda sakıncalı gördükleri bölümleri ya çıkartıyorlar ya tahrif ediyorlar ya da tam tersi anlamlar katarak yayınlayabiliyorlardı. Engizisyon'dan kurtulabilmek için yayıncıların başvurdukları başka bir yol da ülke dışındaki bir kentin adıyla ve basım tarihi en az elli yıl geriye alınarak yapılan baskılardı. Buna göre örneğin Venedik'te basılan bir kitabı Frankfurt'ta basılmış gibi gösteriyorlar ve tarihi de değiştirerek örneğin 1650'de basılmış bir kitabı 1600 yılında basılmış gibi gösteriyorlardı. Tabiidir ki, yayıncının ve yazarının adları

da ya anonim diye veriliyordu ya da Simyacıların yaptıkları gibi anagramla belirtiliyordu.

Menocchio'nun köyünde değil ama Engizisyon Mahkemesi'nde dile getirdiği eleştiriler öylesine şaşırtıcı ve radikaldi ki onu yargılayan papazlar, karşısında çaresiz kalmışlardı. Onlara ilginç gelen Menocchio'nun zindandayken bu fikirleri nasıl edindiği idi. Engizisyon Menocchio'nun deli mi, ermiş mi, gerçek bir Ateist mi olduğuna bir türlü karar verememiş ve tam on beş yıl uzun aralıklarla süren davasının sonunda papazlar sıkıldıkları için onun yakılarak cezalandırılmasına karar vermişlerdi. Gerçekte Menocchio Kilise'nin onu suçladığı gibi Ateist biri değildi. Teknik terimlerle yazarsam *Autoctonus Mekanik-Ateizm*'e yakındı. Yani köylü veya folklorik değerlerden ve mitlerden yola çıkarak teolojik ve bilimsel olmak kaygısı gütmeden Anti-Hıristiyanlık yapmak konumundaydı.

Menocchio'nun Engizisyon Mahkemesi'nde yaptığı savunmalardan birinden kısa bir örnek vererek onun öyküsünü tamamlayayım. Menocchio bir duruşma sırasında kendisine *"Tanrı nedir?"* diye sorulduğunda hiç duraksamadan *"HAVA'dır,"* demişti. *"Peki, Kutsal Ruh nedir?"* diye sorulduğunda da *"SU'dur,"* demişti. Menocchio bu görüşleriyle Stoacıların görüşlerini tekrarlar gibiydi ve sözlerini şöyle tamamlamıştı: *"Tanrı canı ne isterse o olabilir."*

"Öyleyse Tanrı'nın bir bedeni var mıdır?" diye sorulduğunda da çok ilginç bir yanıt vermişti: *"Onun bedeni var mı bilmiyorum ama İsa'nın tam bir insan bedeni olduğuna inanıyorum."*

O dönemin Avrupa'sında İtalya, Fransa ve İngiltere'de İncil'in basılı hale gelmesiyle birlikte eleştiriler de başlamıştı. İngiltere'de gizli bir örgüt ilk kez Ateist, Deist ve Özgür Düşünce taraftarlarını bir araya getirmiş ve bugünün deyimleriyle söylersek çok

güçlü bir Kilise karşıtı Lobi oluşturmuştu. Bu örgütün adı The *Lantern* (Lamba) idi.

Örgütlü Din'in Tek-Dogmayı empoze eden siyasetine karşı mücadele tarih boyunca sürmüştür.Ama yakın çağlarda Örgütlü-Din'in baskıcı siyasetine karşı Örgütlü Bilimsel mücadele 17. yüzyılın ortalarına doğru başlamıştır. Kilise siyasetinin (Ecclesia) bir ideoloji olarak (Christianism) Bilim'e uyguladığı kısıtlamaların mücadele edilerek yıkılması çok ağır bedeller ödenerek sağlayabilmiştir. Bruno yakılmış, Paracelsus cinayete kurban gitmiş, on binlerce karşı görüş taraftarı ya yakılmış ya da açlık ve sefalete mahkûm edilmiştir. İşte Lantern böylesi zor bir dönemde ortaya çıkmıştı. Ama Lantern tek örgütlenme değildi. Bir de *Invisible College* vardı. Bu *Gözegörünmeyen Kolej* Oxford Üniversitesi'nin başı John Wilkins'in Wadlam College'deki rezidansında 1648'de kurulmuştu. Bu örgüte adını koyan ise Natüralist Felsefe'yi savunan bilim adamlarından Robert Boyle olmuştu. Kurucular arasında Henry Oldenburg ve Seth Ward da vardı. 1659'da Invisible College birçok üye kaydetmişti. Deist, Agnostik ve Seküler düşünceyi savunan bilim adamları bu yarı-resmi yapılanmaya katılmışlardı. Örgütün merkezi Bishopsgate'deki Gresham College'a (Londra) taşınmıştı. 1662'de bu *Gözegörünmeyen Kolej*, Kral II. Charles tarafından resmi bir devlet kuruluşu haline getirilebildi ve bugünlerde sürdürdüğü unvanıyla tanındı: *Royal Society*.

Royal Society'nin mottosu *"Nulluis in Verba"* olarak seçilmişti (Türkçesi mealen: *Kimsenin Sözünü, Sözdür Diye Kabullenme*). Bu grubun üyelerinin tamamı üst sınıflara mensup akademisyenler ve öğretmenlerdi. Oxford ve Cambridge üniversiteleri özellikle 1662'den sonra Örgütlü Din'e karşı Örgütlü Bilimsel (Scienticism) mücadelenin yürütüldüğü merkez oldu ve kısaca *Oxbridge Muhalefeti* adıyla bilindi. Hiç kuşkusuz Örgütlü Bi-

limsel mücadele Invisible College'den önce de vardı. Örneğin Galile, Padua'da *Pinelli Circle* diye bilinen Kilise-Karşıtı bir Virtiousi topluluğuna üyeydi ve onu Engizisyon'dan kurtaranlar da bu topluluğun kurucuları olmuştu. Ama Pinelli olsun Lantern olsun bunlar *Front* örgütlerdi, perde arkasındaki gerçek anlamda *Gözegörünmeyen örgüt*, Gül ve Haç'tı. Isaac Newton, 11 Ocak 1672'de Royal Society'ye üye kabul edildi. Spinoza ise yazıştı ve birkaç kez de üyeler tarafından ziyaret edildi. Günümüzde Royal Society her yıl 14 yabancı üye alır ve bu üyeler Kraliçe tarafından verilen bir özel yemek davetinde ağırlanırlar. Üyeleri arasında Darwin'den günümüzün moda Ateist'i Richard Dawkins'e kadar pek çok ünlü bilim adamı ve felsefeci vardır. İngiltere'de Royal Society'nin kurulmasından sonra Fransa'da da 1699'da *Academie Royale des Sciences* kurulmuştu. Bu örgüt de, günümüzde Laisizm diye bilinen akımın öncüsü olmuştur.

İşte Örgütlü-Din'e (Katolik Kilisesi) karşı örgütlü mücadelenin yürütülmeye başladığı bu çalkantılı dönemde İtalya'da el altından dağıtılan ve Kilise'yi yerden yere vuran gizli bildiriler dolaşmaya başladı. Bildirilerin altında imza olarak *"Bir Türk Casusu"* ibaresi vardı. Bildiriler çok ağır ve öylesine tutarlı eleştiriler içeriyordu ki Kilise yöneticileri bu denli bilgili bir Türk (Müslüman) olabileceğinden kuşkuya kapıldılar. Kilise'ye ulaşan otuz kadar gizli bildiride hem Katolisizm hem de Papazların ahlâksızlığı -tıpkı günümüzde de olduğu gibi- en yalın ve çıplak bir dille eleştiriyordu. Bildirileri inceleyen Engizisyon -ki günümüzün Papası XVI. Benedikt de varlığını hâlâ sürdüren Engizisyon'un 1980'lerdeki başıydı- bunların iddia edildiği gibi *Bir Türk Casusu* tarafından değil, fakat çok iyi eğitimli, İtalyancayı çok iyi kullanabilen, Fransızca bilen bir İtalyan tarafından yazıldığından kuşkulandı. Yüzlerce kişi hemen işkenceye ve sorguya

alındı ama hiç kimse *Türk Casusu*'nun gerçek kimliğini bilmiyordu. Günümüzde *Bir Türk Casusu* imzasıyla bu bildirileri yazmış olan kişinin Cenevizli soylu bir ailenin varisi olan Giovanni Paolo Marana (1642-1693) olduğu kanıtlanmıştır.

Marana, çok iyi eğitimli, karizmatik ve Avrupa'nın hemen her şehrini ve Osmanlı'yı dolaşmış biriydi. Çok geniş bir çevresi vardı. *Bir Türk Casusu* imzasıyla bildirileri kaleme alan oydu. Marana, Kilise tarafından izlenmeye alındığını fark edince gizlice İtalya'dan (Genova) ayrıldı ve Paris'e yerleşti. Burada 1684-1686 yılları arasında tam 7 cilt tutan 102 adet *Türk Casusunun Mektupları*'nı İtalyanca ve Fransızca olarak yayınladı. Marana, kitabın önsözünde mektupları kendisinin yazmadığını bunları Genova'daki bir evin çatısında bulduğunu ve Arapçadan (Osmanlıca) çevirdiğini, bu nedenle de sorumlu olmadığını açıkça belirtmişti. Mektuplar 1687'de önce tek cilt, sonra da 1691-1694'te 7 cilt halinde İngilizce olarak yayınladı. Bu kez çeviriyi William Bradshaw yapmıştı ve o da bu mektupları İtalyanca bir elyazmasından çevirdiğini söylemişti. İlginçtir ki her geçen yılla mektupların sayısı artmıştı. İlkin 30 mektup varken yirmi yıl içinde mektup sayısı 644'e yükselmişti. Bunların hepsini aynı kişi yazmış olamazdı. Nitekim öyle de olmuştu. Mektuplar aynı anlatım tarzıyla ama değişen Türk adları ve makamlarıyla kaleme alınıyorlardı. Örneğin ilk mektuplarda adı Mahmut olarak geçen Türk Casusu daha sonra Muhammed/Mehmet ve sonra da Karaselim olmuştu.

Marana, yukarıda da belirttiğim gibi Cenevizli idi ve Osmanlı'nın Balkanlara geçmesiyle birlikte başlayan Hıristiyan casusluk faaliyetlerinin tarihini de çok iyi biliyordu. Tapınak Şövalyeleri'nin ve Haçlıların Türklerle (Selçuklu) yaşadıkları serüvenleri incelemişti. Selçuklu/Osmanlı/Memluk topraklarında

Hıristiyan prensler, özellikle 14. yüzyılın başlarından itibaren çok güçlü bir casusluk ağı kurmuşlardı. Krallar tarafından Türklerin arasına yerleştirilmiş olan bu ajanlara o dönemde -çok iyi dil bildikleri ve Kur'an okuyabildikleri için- *Türk Casusları* deniliyordu. Bunlar ülkelerine döndüklerinde gizli raporlar yazmışlar ve o dönemin soylularına iletmişlerdi. Birkaçının adını sayayım: Jean Le Jaune, 1323'te Kıbrıs Krallığı ve Hospitalye Şövalye Tarikatı adına Osmanlı bölgesinde casusluk yapmıştı. Guillaume Badin, 1332-1334 yılları arasında Burbon Dukalığı için Anadolu'da ve Mısır'da ajanlık yapmıştı. Ghillebert de Lannoy, İngiltere Kralı IV. Henry ve ünlü Burbon Dükü Filip (Phillipe Le Bon) adına 1432-1433 yılları arasında Hıristiyan hacı kisvesi altında Kutsal Topraklar'da bilgi toplamıştı. En ilginç Türk Casuslarından biri Papalık adına, Müslüman gibi Kur'an okuyup, namaz kılan, sofu Katolik (aslen Yahudi) İspanyol asıllı Pero Tafur adlı kişiydi. 1435-1439 yılları arasında Mısır'da ve Anadolu'da Müslüman gibi yaşamış ve çok başarılı olmuş bir ajandı. Bir yüzyıl sonrasının en ünlü ajanı ise Nicolas de Nicolay olmuştu ve Fransa Kralı II. Henri'nin *çok özel* casusu olarak Osmanlı topraklarında bilgi toplamıştı.

Marana işte bu *Türk Casusları*'nın yazdıkları belgeleri ve gizli raporların çoğunu okumuştu. Osmanlı'nın Devlet düzenini adetlerini ve yaşam tarzını bu raporlar aracılığıyla öğrenmişti. Dolayısıyla konusunun iki tarafına da hâkimdi. Hem İslamiyeti ve Osmanlı'yı, hem de Katolikliği ve İtalya-Fransa'yı derinlemesine biliyordu ve tanıyordu. *Bir Türk Casusunun Mektupları* bu nedenle birinci elden edinilmiş gerçek bilgilerden yola çıkılarak yazılmıştı. Bu nedenle de çok başarılı oldu. Tüm Avrupalı aydınlar bu kitabı okudular. Kitaptaki Seküler-Deist bakış açısı çok beğenildi ve kitaptan esinlenerek sayısız kitap yazıldı. Bunlar-

dan en ilginci Montesquieu'nun *İran Mektupları*'dır. Newton da, Spinoza da, Lavoisier de bu mektupları okumuşlardı. 1739-1746 yılları arasında kitabın Fransızcası 7 cilt halinde Erasme Kinkius tarafından yeniden yayınladı. 1801'e gelindiğinde 7 ciltlik kitabın tamamı 15. baskısına ulaşmıştı.

Türk Casusunun Mektupları sadece Avrupa'da değil çok ilginçtir ki, yeni bir devlet olan Amerika'da da ilgiyle okunmuştu. Özellikle de Osmanlı'nın sağladığı özel izinle Amerika'ya göç etmiş olan Menonit ve Yahudiler -o dönemde Yahudilere Avrupa'ya baskı yaparak seyahat hakkı verdiren Osmanlı'dır, bu bilinmez- Pensilvanya'ya ve New York'a yerleşmişlerdi. Özellikle bugün New York denilen (Gotan) kente o kadar çok Yahudi gitmişti ki, Hıristiyanlar New York'a *Jew York* demeye başlamışlardı.

Menonit ve diğer Hıristiyan Rafizî cemaatleri, başta da Hugenotlar hep Osmanlı'nın desteğini almışlardı. Hugenotlar'ın bir kısmı Türkiye'de kalmış ve belki tam Müslümanlaşmasalar da Türkleşmişlerdir. Eski Hugenot, yeni Türk ve 'tırnak içinde Müslüman' bin kadar aile halen İstanbul, İzmir ve Ankara'da yaşamaktadır. Osmanlı bağlantısıyla Pensilvanya'ya giden Hugenotlar'ın önde gelenlerinden Peter Markoe, okuduğu Türk Casusu'ndan etkilenerek 1784'te *Amerika Birleşik Devleti İçindeki Cezayirli Bir Casusun Mektupları* adıyla 29 mektuptan oluşan bir kitap yayınladı. Kitapta Casus Mehmet, Cezayirli dini lider Süleyman'a yeni kurulmuş olan bu devletin dinini, kültürünü, değişik yaşam tarzını, yasalarını ve zaaflarını, eleştirel bir bakış açısıyla anlatmaktadır. Ayrıca bu kitaptan bir süre sonra yine Türk Casusu'nun etkisiyle James Fenimore Cooper, 1821'de Amerika'daki ilk casus romanını (*The Spy*) yayınladı. Bunu Olivier Goldsmith'in *Çin Mektupları* adlı casus romanı izledi.

Bir Türk Casusunun Mektupları, Avrupa'da Sekülerleşme hareketine çok büyük katkı yapmıştır. Osmanlı istihbaratı da bu

kitapları yayınlandıkları tarihte edinmiş ve Askeri Arşive almıştı. Şimdi Devlet Kütüphanesi'ndedir ve sınıflama: I856MARI-VIII ile Demirbaş BEL (YD) K 939/I-8 kayıt numaralarıyla 8 cilt olarak saklanmıştır.[59]

Bunların yanı sıra *Bir Türk Casusunun Mektupları* adı altında birçok da sahte basım yapılmıştır. Günümüzde *korsan baskı* denilen kaçak/izinsiz, eksik ve eklemli baskılar yapılıyor ya, işte bunun ilk örneklerinden biri 18. yüzyılda *Bir Türk Casusu* için yapılmıştı. Bilindiği kadarıyla Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde korsan baskısı yapılmış en az 12 tane *Türk Casusu* kitabı vardır. Bunların içine özellikle de Osmanlı'nın uydurma *seks âlemleri* de katılmış ve böylelikle satış artışı sağlanmıştır. Avrupa'da Türkleri seks düşkünü, yalancı kaba-saba, cahil ama ilginçtir ki, *Soylu Yaban* (Noble Savage) olarak tanıtan kitapların hepsinin esin kaynağı *Türk Casusu*'nun işte tahrif edilmiş bu korsan baskıları olmuştur.

Dikkatli okur bu bölümde anlatılan *Türk Casusu* kitabı'nın 7 ve 8 cilt olarak yayınlandığına dikkat etmiştir. Kitabın özgün hali 7 cilttir ama buna bir de 8. cilt eklenmiştir. Bu 8. cilt ise İngiltere'de yazılmıştır ve bu da özgün mektuplar kapsamına alınmıştır. Bu son veya *devam* niteliğindeki *Türk Casusunun Mektupları*'nın yazarı ise ünlü *Robinson Crusoe*'nun yaratıcısı Daniel Defoe'dur.

Bir Türk Casusunun Mektupları özellikle de 18. yüzyılda Örgütlü Din'in baskılarına da karşı Düşünce ve Vicdan Özgürlüğü savunucuları tarafından yoğun olarak kullanılmıştı. Mektuplara karşı Kilise de kendini savunacak yayınlara ağırlık verdirmiş ve bol para ve destek sağlayarak kiralık kalemlere *mektupları* alay konusu yaptırmak ve böylece insanların gözünden düşürtmek -kendisini yüceltmek- için *Kara Propaganda* ağı kurmuştu. Bunların arasında en ciddisi Marana'ya yönelik eleştirileri içeren

[59] Bu demirbaşlar kopyalanamaz nitelikteki envanter içindedir.

Memoire contre la religion adlı bir kitaptı. Bunu Rahip Meslier yazmıştı ve kitapta daha çok Marana'ya *Karakter Katli* yapılmış *Mektuplar* da böylelikle değersizleştirilmek istenmişti.

Benzer şekilde Rahip Miguel Molinas da (1628-1696) kuşku duyulan sakıncalı din adamları arasına alınmıştır. Peder Molinas, Katolik Kilisesi'ndeki en bilgili ve en önemli Tanrıbilimcilerden biriydi. Nedir ki, yazılarında ve vaazlarında Ana Kilise'nin uyduruk Dogmalarına ters düşen görüşlere yer vermiş ve birçok Katolik Tanrıbilimci tarafından da övgüyle anılmaya başlamıştı. Engizisyon Molinas'ın başlattığı *Quiteism* akımını çok tehlikeli gördü; Papalığın ve onun Dogmaları'nın tehdit altında olduğuna karar verdi. Molinas'ın adlarından söz ettiğim Camisardlar ile, Collegiants ve Jan Hus taraftarlarının kurdukları Moravia Kilisesi -ki, bunlar yakılarak yok edilmek istenmişti- ile ve mektuplarla bağlantısının olup olmadığına bakıldı. Sonuç elde edilemedi. Bunun üzerine Molinas'ın soyu araştırıldı ve İspanyol asıllı olduğu görüldü. Bu nedenle Kilise ve Engizisyon Molinas'ın İspanyol olmasını suç saydı. Şöyle ki, İspanyol asıllı olduğuna göre muhtemelen Yahudi-Dönmesi (Converso) veya gizli Müslümandı Molinas. Öyleyse zindana atılmalıydı. Cizvit ve Dominikenler Peder Molinas'ın çok tehlikeli bir *Heretik* (Sapkın) olduğuna hükmettiler. Molinas 1684'te Engizisyon'un zindanına atıldı. Yıllarca yargılandı. Delil bulunamayınca serbest bırakıldı. Ama Molinas eleştirilerini sürdürdü. Bu kez sıradan insanlar da onu anlamaya başladılar. Benediktin Kesişleri Molinas'ı yeniden Engizisyon'a çıkardılar. Bu kez serbest kalamadı. Onu açıkta yaktıramadılar ama zindanda ölmesini sağladılar.

Daniel Defoe, işte iki örnekle özetlediğim bu olayları çok iyi izlemişti. Kendisi de Presbiteryen (Protestan) Kilisesi'ne bağlıydı *Türk Casusunun Mektupları*'nın devamını yazmaya bu olaylar (ve

benzerleri) nedeniyle karar verdi. Tabii, kitabın üzerinde eskiden olduğu gibi onun adı sanı yoktu; kitap İtalyancadan çeviri idi. İtalyancası da aslen Arapça (Osmanlıca) elyazmasından çevrilmişti(!) *Türk Casusu*'nun İngiltere'de yeni serüvenleri böylelikle başladı. Yine ana eleştiri konusu Hıristiyanlığa ambargo koymuş olan Katolik Kilisesi ve onun destekçisi Anglikan Kilisesi'ydi.[60]

Daniel Defoe'nun doğum tarihi ya 1659 ya da 1661'dir, kesin olarak bilinememektedir. Doğum kaydına göre soyadı *Foe*'dur. Bu İngilizceye yabancı bir sözcüktür ve Orta Çağ İngilizcesine muhtemelen İskoçça veya Fransızcadan geçmiştir. Asıl şekli *Fah*'tır ve *Düşman/Nefret Edilen* anlamındadır. Benzer şekilde o dönemde *İmansız Kişiler* (Zındık) için Osmanlı coğrafyasında *Def-i Husumet* kavramı karşılığında kullanılıyordu. Ailesinin İngiltere'ye nereden göç ettiği belli değildir. Ailesi kuvvetle muhtemelen Çek-Romanya sınırında -o dönemde Osmanlı egemenliğindeyaşayan eski bir halka -Rutenia(?)- mensuptu. Adını biraz daha anlaşılır ve soylu kılabilmek için Defoe'ya çevirdi ve bunun da eski Fransızca *De Beau Faux* olduğunu öne sürdü ama bunların hiçbiri doğru değildi, çünkü Fransızcada böyle bir aile adı yoktu ve olamazdı (*Defoe* en geniş anlamıyla *İblisvari* demektir).

Daniel Defoe'nun ailesi Presbiteryen Kilisesi'ne bağlıydı, o da ölünceye kadar bu kiliseye bağlı kaldı ama kiliseye giden (practising) bir Hıristiyan değildi. Presbiteryen Kilisesi (*Yaşlılar* demektir), yaşlı kişilerin yönettiği bir Meclise sahiptir. Papalara ve Katolik Kilisesi'ne karşıdırlar. Onları tanımlayan tek bir söz vardır: *"Egemenlik Kayıtsız, Şartsız Tanrı-İsa Mesihindir."* Bunun dışında

[60] Anglikan Kilisesi, ünlü VIII. Henry tarafından kurulmuştu. Katolik ve Lutheran iman anlayışının eklektik bir bütünüydü. Dolayısıyla içinde Katolik ve Calvinist iki ana kolu barındırıyordu. Geçtiğimiz yıl eski İngiltere Başbakanı Tony Blair, Anglikan Kilisesi'nin Calvinist kökenli Protestan kanadına olan bağlılığına son verdi ve doğrudan Roma Kilisesi'ne bağlılık yemini etti, Katolik oldu.

Hıristiyanlık'ta Egemen Güç tanımazlar ve sadece *Scripture* diye bilinen Kutsal Metinler'e itibar ederler. Bunlarda *Bishop* (Piskopos) yoktur, Katolik Kilisesi'nde olduğu gibi bir din adamları Hegemonyası (Sacerdotalizm) yoktur. Halen özellikle ABD'de çok etkili bir Kilise'dir ve yaklaşık üç milyon üyesi ve 11.500 Cemaati (Congregation) vardır.[61] Bu Kilise ilk kez İskoçya'da ortaya çıktı ve zamanla yayıldı. II. Dünya Savaşı'nın ünlü komutanı (sonra da ABD Başkanı olan) Eisenhower, tüm yaşamı boyunca Yahova Şahidi olarak yaşamıştı ama 1953'te başkanlığı sırasında Presbiteryen Kilisesi'ne kaydını yaptırarak yeniden Hıristiyanlığı seçti.

Defoe'nun tüm yaşamını burada anlatacak değilim ama gerçekten de ilginç bir yazardır. Hem İngiliz Romanı'nın kurucularındandır hem de İngiliz İstihbarat Servisi'nin en önemli ajanlarındandır. Hem ihtilalcidir ve Kral II. Charles'a karşı isyana katılmıştır hem de sürekli borç ve dolandırıcılık suçlamalarıyla karşılaşmıştır. Hem tam bir serüvenci hem de tam bir centilmendir. Hem inanılmayacak kadar bilgili hem de başarısız bir tüccardır.

Ama Defoe'nun en ilginç özelliği o dönemde henüz yeni tanınan Spiritualist akımın öncülerinden olmasıdır. Defoe, Ezoterizm, Hermetizm ve Spiritualizm gibi Okült ilimlerine çok ilgi duymuş bu konularda pek çok yazı yazmış bir aydındır. Bazı kaynaklara göre 623 imzalı-imzasız yazısı ve kitabı vardır. İmzalı yazı ve kitaplarının sayısı 229'dur.

Defoe, casusluk hayatında hiç yakalanmadan yıllarca görev yapmıştır. İngiltere'den İskoçya'ya gizli görevle gönderildiğinde hiç kimse onun -kavgacı karakterine bakarak- başarılı olabile-

[61] Türkiye'nin Lozan Antlaşması'nın ABD Senatosu'nda onaylamasını bu Kilise engellemiştir. ABD bu nedenle Lozan'ı kabul etmemiştir.

ceğini düşünmemişti. Daha sonra, aralarına karışarak istihbarat topladığı İskoç soylularından birisi onun için, *"O zaman en kuşkulanmadığımız kişi Defoe'ydu. Kuşkulansaydık İngiltere'ye tek bir parmağı bile geri dönemezdi ama anlamadık,"* diye yazmıştı.

Defoe, casusluk olayına Alşimi ve Okült'e olan ilgisi sırasında yazılarını okuyarak etkilendiği ünlü Alşimist John Dee'ye özenerek başlamıştı. John Dee (1527-1609) İngiltere'de ilk istihbarat örgütünü kuran kişidir. Kraliçe I. Elizabeth'in baş danışmanı olan Dee, Azteklerden kalma bir Obsidian taşıyla Lithomancy seansları düzenlemişti. Dee, halen Yale'de Beineke Kütüphanesi'nde saklanan ve ondan başka kimsenin şifrelerini kıramadığı *Voynich Elyazması*'nı kullanarak hem zamanının hem de geleceğin birçok olayını önceden bilebilmişti. Dee, İngiltere'de Gül ve Haç Kardeşliği'ni kuran kişidir.

Defoe'nun Türkiye'de en çok bilinen kitabı 1719'da basılan *Robinson Crusoe*'dur. Defoe, bu kitabını Ezoterist ve yazar Astronom İbn Tufeyli'den (1105-1185) esinlenerek yazmıştı. Endülüslü bir Müslüman olan İbn Tufeyli, Batı'da *Abu Bacer* diye tanınır ve ilk Müslüman romancıdır. Onun *İbn'i Yeksan* adlı kitabı Batı'da da çok okunmuştu.

Defoe, şu ünlü Kehanet yılı 1666'da, küçük bir çocukken büyük Londra Yangını'na tanık olmuştu. Bu yangında binlerce kişi ölmüş ve binlerce ev yanmıştı. İlginçtir ki, bu dev yangında Defoe'nun mahallesindeki tüm evler yerle bir olmuş, sadece onların oturduğu ev tek başına yanmaktan kurtulmuştu. Bu olay onda kendisinin farklı bir insan olduğu fikrini çocukluktan itibaren uyandırmıştı.

Defoe'nun kaleme aldığı ama üzerine gerçek adını yazamadığı *Bir Türk Casusunun Mektupları* iki bölümden oluşmaktadır: Bunlardan ilki, *The Conduct of Christians made the Sport of Infidels*

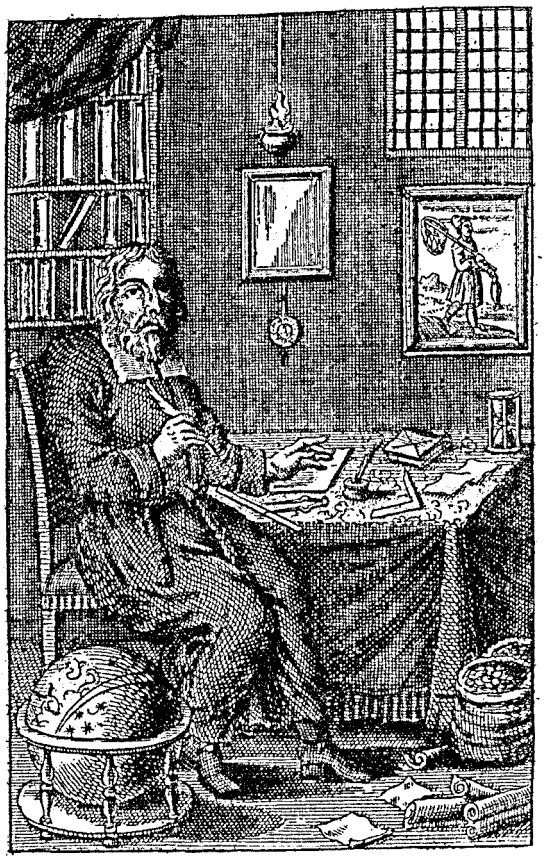
başlığını taşır ve 1717 tarihlidir. İkincisi ise dört kitaptan oluşan ve *A continuation of Letters written by a Turkish Spy at Paris* başlığıyla yayınlanan ciltlerdir. Bunlar da 1718'de basılmıştır.

Defoe'nun bu yazılarında ortaya koyduğu bilgiler, belgeler ve görüşler o kadar ilgi çekmiştir ki, *Bir Türk (Osmanlı) Casusu*'nun ağzından başta İngiliz Kraliyet Hanedanı'na, sonra Anglikan Kilisesi'ne sonra da Hıristiyan İmanı'na getirdiği eleştiriler, birçok kurumu birden öfkelendirmiştir. Mektuplara atıf yaptığı gerekçesiyle birkaç kez hapse atılmıştır. Defoe'nun kitapları ve yazıları ilk basımından yaklaşık üç yüz yıl sonra bir araya getirilmiş ve David Blewett, Philip Nicholas, W. R. Owens'ın editörlüğünde *Daniel Defoe'nun Toplu Eserleri/5-8 Ciltler* olarak 2005 yılında Pickering Chatto tarafından yayınlanmıştır. Alıntılar bu resmi yayındandır. Daniel Defoe, 1731'de ölmüştür.

Mektuplara geçmeden önce şunu da belirtmek gerekiyor. Defoe'nun da ele aldığı Türk (Osmanlı) Casusu sözüm ona tam 45 yıl Paris'te yaşamış ve Kralların Sarayı'nda da ağırlanmış bir bilge kişidir. Bir Türk Casusu'nun gerçekten var olduğuna okurları inandırmak için kitaba onun bir de yağlıboya portresi eklenmiştir. Bu portre de Türk Casusu Kara Selim Oğlan (Mahmut) nedense Ermeni papazların giydikleri Habit (özel giysi) ile resmedilmiş ve Okült ve Alşimi'nin gizli şifreleri de resme kenar süsü, testi, ayna vs. gibi nesneler kullanılarak eklenmiştir. Diğer bir deyişle, hem Marana'nın hem de Defoe'nun *Türk Casusu* bir Alşimist ve Okültist'tir.

Birinci ciltte Conduct ve 25 mektup vardır. Bunlar özellikle de Papalığın sahtekârlığını gösteren, İngiltere'deki ahlâki çöküşü anlatan, evli İngiliz kadınlarının zinaya nasıl düşkün olduklarını eleştiren mektuplardır. Örneğin, Hasan Mirza Zebir adlı kişiye gönderdiği söylenen mektupta Mahmut (bizim Casus Türk),

bir Papa'nın kendisine *"İsa Mesih olayı sadece bir masaldır* (Fable) *ve üçkâğıtçılıktır* (Cheat)," dediğini yazmıştı. Altıncı mektup NATOLIA Kazaskeri'ne yazılmıştır.[62] On ikinci mektup Yeniçeri Ağası'na, on üçüncü mektup Vahibi Efendi adlı bir kişiyedir. Bu

Türk casusu Muhammed (Mehmet). Sağ alt köşede Simya formülleri ve altın, masada gönye ve pergel ve diğer okült sembolleri görülüyor.

[62] Bugün *Anadolu* dediğimiz ülkemize geçmişte *NATOLIA* deniliyordu. Sonradan *ANATOLIA* yapıldı.

mektupta Mahmut, Hıristiyanların İsa'nın gerçek doğum tarihini bilmediklerini buna rağmen kendi uydurdukları bir tarihte onu doğmuş gösterdiklerini anlatmaktadır. Bu bilgi ilk kez Newton tarafından verildiğine göre Defoe, onun *Prophecy*'sini okumuş olmalıdır. On sekizinci mektup ise Kilise'nin hışmından kurtulmak için konulmuş gibidir. Bu mektup Selanik Kadıaskeri (Kazasker) Murat Ebucehl'e yollanmıştır ve burada Mahmut, *"Ne yazık ki, Müslümanların arasından bazıları da şarap içmeye başlamışlar diye duydum, bunu yasaklayın,"* diye dert yanmıştır. Yirmi beşinci mektup ise İsviçre'nin Vaud Kantonu'yla ilgilidir. O dönemde Savoy Krallığı'na bağlı olan bu kantonda yaşayanların (Lozan, Vevey, Montreux çevresi) bağımsızlıklarına kavuşmak için çok çetin bir mücadele vermiş oldukları övülerek anlatılmıştır.

İkinci kitabın birinci mektubu Mustafa Osman adlı Edirneli bir Derviş'e yazılmıştır. Bu kişi Mahmut'un yakın arkadaşı olduğu izlenimi verilerek tanıtılmıştır. Üçüncü mektup Murat Zahab adını alarak Müslüman olan bir Yahudi'yi kutlamak için yazılmıştır. Altıncı mektup Hüseyin Abdülömer adlı (?) İstanbul Kaymakamı'na gönderilmiş ve Fransız ordusu ile ilgili bilgiler verilmiştir. İkinci kitabın dokuzuncu mektubu Hocakin Zemel Altran adlı Arabistan'ın Zaabbachz(?) bölgesinde Antikite araştırmalarını yöneten bir öğrenciye yazılmış ve ondan Cahilliye döneminin Tanrıları hakkında araştırma yapması istenmiştir. On birinci mektup ise Trabzon'da din değiştirerek Müslüman olan eski Yahudi Murat Zahab'a yollanmıştır! Kara Selim Oğlan (Mahmut) ondan Talmud üzerine hahanılarla tartışmasını istemiştir.

Üçüncü kitap on altı mektuptan oluşmaktadır. Birinci mektup, Yeniçeri Ağası Yusuf Oğlan (Paşaya) yazılmış ve askeri bilgiler iletilmiştir. Yedinci mektup İbrahim İbn Elbosa Reis Efendi adlı

vezire yazılmış ve ondan kendisinin yerine Paris'e artık başka bir ajanın gönderilmesini istemiş çünkü buralarda yaşamaktan sıkıldığını belirtmiştir. On beşinci mektup Trabzon'daki Muhammet Elmekan adlı Enderun öğrencisine yazılmış ve ona hem Jamaika'da meydana gelen deprem ile ilgili bilgiler iletilmiş hem de, çok ilginçtir ki, kayıp ülke ATLANTİS ile ilgili hiç bilinmeyen bir masal nakledilmiştir. Buna göre ATLANTİS suya gömülürken beş yüz milyon insan da yok olmuştur. On altıncı mektup da yine bu kayıp ülkeyle ilgilidir ama bu kez Simon Ben Habakkuk(?) adlı Trabzonlu bir hahama yazılmıştır.

Dördüncü kitap Silahtar Ağa'ya yazılan bir mektupla başlamaktadır. İkinci mektup Şeyhülislama yazılmıştır. Mektupta Sicilya'daki bir depremi haber vermekte ve böylesi durumlarda Katoliklerin nasıl hemen Batıl yollara saptıkları anlatılmaktadır. Mahmut'un yazdığına göre bunları Hıristiyanlara söylese Engizisyon'un kendisini hemen ateşe attıracağından hiç kuşkusu yoktur. Üçüncü mektup Hasan El Ahmenze'ye yollanmıştır. Bu mektupta kendisinin isteği üzerine yerine yeni bir ajan gönderildiğini duyduğu zaman nasıl sevindiğini anlatmıştır. Ne var ki yeni ajan Paris'e ulaşamadan Chaalons denilen yerde ölmüştür. Dördüncü mektup kanımca çok önemlidir. Defoe İstanbul Baş Müftüsü'ne (Şeyhülislam demek istemiş) yazdığı bu mektupta bizim ajan Mahmut'a Peder Molinas olayını anlattırmıştır. Peder Molinas'a nasıl kötülük yapıldığını, onun ne denli âlim bir insan olduğunu ve Engizisyon'un onu nasıl öldürttüğünü ayrıntılı bir şekilde dile getirmiştir. Molinas'ı *"Onların arasındaki bir Derviş-ti,"* diye tanımlamıştır. Defoe'nun tüm mektupları ay, yıl ve gün belirtilerek tarihlidir. Örneğin Molinas mektubu 4 Şubat 1693 (Kameri) tarihlidir. Sekizinci mektup Muley Hamet Mahomozzi (Molla Hamid Muhammedi) adlı Medine'de yaşayan Mısırlı bir

Büyü Üstadına yazılmıştır. Bu mektupta Hıristiyan bir din adamının büyü aracılığıyla hırsızları, zinakârları ve katilleri ortaya çıkarabildiği anlatılmıştır.

Daniel Defoe'nun aile hayatı da siyasal yaşamı da edebi çalışmaları da hep bir çalkantı, sıkıntı ve bunalım içinde geçmiştir. On ya da on bir çocuğu olmuş, bunlardan en az dördü yoksulluk ve bakımsızlıktan küçük yaşta ölmüştür. Günümüzde ki soyu kayıptır ama Kanada'da yaşayan Martin soyadlı bir aile onun çocuklarından birinin devamı olduğu iddiasındadır ama henüz kanıtlayamamıştır.

Defoe'nun siyasi düşünceleri ise Whig ve Tory (aynı çatı altında) bakış açılarında odaklanmıştır. İlginçtir ki, *Whig* denilen ve daha çok yüksek soyluların görüşlerini yansıtan Mukaddesatçı kanat ile Muhafazakâr kanadı temsil eden *Tory* hizbi onun yaşadığı 18. yüzyılın başlarında aynı parti içindeydiler. Ama Muhafazakâr olan Toryler, garip gelecek ama Liberalizm'i, Mukaddesatçı Whigler ise Kral'ı ve Kilise'yi savunuyorlardı. Daha garip olanı ise, Toryler'in 19. yüzyılın ortalarından itibaren bugünkü Sendikalist ve Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin ilk kurucuları olmalarıdır. İngiltere'de ilk Sendikacılar ve Sosyalistler eskinin Liberal Toryler'i (Muhafazakârları) arasından çıkmışlardır.

Defoe işte bu kanadın sözcüsü gibiydi. Kendi yazdığı bildirileri sokaklarda elden dağıtarak veya satarak geçimini sağlamaya çalışmıştı. Whigler'i çok kızdırdığı için Kilise'nin (Anglikan) isteği üzerine düzmece mahkemelerde yargılanmış ve tabiidir ki düzmece cezalarla hapse atılmıştı.

Defoe, hiç kuşkusuz çok önemli ve etkili bir yazardı. Onun döneminde Osmanlı'nın özellikle Paris'te ve Londra'da bazı gayrimüslim istihbarat elemanları vardı. Defoe'nun bunlarla tanışmamış olduğunu varsaymak mümkün değildir. Çünkü bu gayri-

müslim ajanlar (çoğunlukla Ermeni ve Yahudi) Osmanlı'ya para karşılığında çok önemli istihbarat bilgileri iletmişlerdi. İlginçtir ki bu bilgilerin çoğu ilk kez Defoe tarafından dile getirilmiştir. Muhtemeldir ki, bu ajanlarla (Osmanlı Devleti ile doğrudan değilse bile) Defoe'nun arasında bilgi alış-verişi olmuştur.

THE Conduct of *Christians* Made the Sport of *Infidels.*

In a

LETTER

From a

Turkish Merchant at *Amsterdam*

To the

Grand *Mufti* at *Constantinople*:

On Occasion of some of our National Follies, but especially the late scandalous Quarrel among the CLERGY.

LONDON:

Printed for *S. Baker* at the *Black Boy* and *Anchor* in *Pater-Noster Row*. 1717.
[Price Six-Pence.]

Defoe'nun yazdığı ama adını koyamadığı "Conduct" (Şeyhülislama hitaben) Anglikan Kilisesi'ndeki en son skandalı anlatıyor. 1717'de broşür/bildiri formatında basılmış ve altı İngiliz kuruşuna (six-pence) sokaklarda satılmıştır. Türk Casusu, bu kez Amsterdam'da yaşayan bir tüccar kimliğindedir.

LETTER IV.

To the Mufti.

THESE *Nazarens* are the most addicted to Fiction and Forgery of any People that ever I met with; it is a received Custom among them, that whenever they have to do with any Sect or Opinion of People, differing from their own, the first thing they go about is, to represent them as monstrous and unnatural, either in Person or in Principle, or perhaps in both; dressing them up in ridiculous Shapes, and imposing a Thousand Stories about them upon the Credulity and Ignorance of the Vulgar, that they may entertain immoveable Prejudices and Aversions against the Persons and Principles they profess.

It would amaze thee, illustrious Prince of Wisdom, to hear what absurd romantick Tales, what imaginary Histories, and what innumerable forged Stories, they tell of our sublime Prophet *Mahomet*; in what Colours they represent him, and the sacred Institutions of our Law, which we are satisfied were handed from Heaven to us by his Ministration.

What fabulous Miracles they muster up to be pretended by him; how he used Sorcery and Witchcraft, and feigned the Inspiration of the Spirit of God by the Help of a Pidgeon;[9] how his Tomb,[10] in which is his Coffin, hangs suspended in the Air between Heaven and Earth; and what strange Inspiration and Agitations he was represented by to his Followers; all which the true Mussulmans disown, and take no Notice of.

We have a famous Instance of this just now among themselves in the Court of their horrible Inquisition, where they dress the People up whom they determine to the Flames, in Coats[11] painted all over with Devils and fermenting Spirits, to fill the Minds of the People with Horror and Detestation at the Poor Victims; determining them to be Enemies to God and his Church, hating and abhorring them as such, without enquiring into any thing of which they are accused.

There is another Example of their Injustice in the Story of Father *Molinos*,[12] a Dervice of great Fame among them, and who they call the Quietist;[13] because he placed the Sum of Religion in the secret Contemplations of the great One God, and declared against the Pageantry of Worship with which the *Nazarens* abound.

I cou'd not doubt but thou wouldst be pleased with some Account of this extraordinary Man, of his Principles, and of his End, which has been

in the Prisons of the Inquisition, where he was condemn'd to remain during Life; his Name was *Michael de Molinos*, a *Spaniard* by Birth, and of a very good Family and Fortune.

He betook himself to study from his Youth, wrote several Books before he commenc'd a Dervice or Priest. In the Year 1675.*[14] he publish'd one of these Books under the Title of the *Spiritual Guide*, which won him the Esteem of several Cardinals, or such as afterwards were made Cardinals; as the Cardinals *Coloredo*, *Attieri*, *Petrucii*, (the last of which *Molinos* call'd his *Tomotheus) Cassanata*, *Azolini*, and *Carpegna*,[15] together with Cardinal *d'Estrees*,[16] who, of all the rest, was he who most familiarly visited him, and shew'd him most Affection, and Tenderness; but at last betrayed him. This Book he wrote argues very strenuously against *Pennances*, *Mortifications*, *Visions*, *Extasies*, *vocal Prayers*, the Abuses of Confession, and the Insipidness of Catholick Sermons and Books; and, in a Word, against all their ecclesiastick Frippery, by which they carry on the Cheat of their Religion at *Rome* among the People, and from whence they spread the Fraud over the World.

The next Year Cardinal *Odeschalchi* being created Pope, under the Name of *Innocent* XI.[17] was no sooner install'd, but he gave apparent Marks of his Friendship to *Molinos*, by open Familiarity with him, lodging him in the *Vatican*, and conversing with him on Affairs of the greatest Consequence, which acquir'd him the Respect of all Men; and his Method was so applauded at *Rome*, that except the Jesuits, the most Part of the Confessors followed it, and caused their Penitents to quit their Rosaries, and betake themselves to mental Prayers, and a contemplative Life. Cardinal *d'Estrees* also, that he might contribute to the Propagation of this Doctrine, caused to be translated out of *French* into *Italian* a certain Book, entitul'd, *An easie way to raise a Soul to Contemplation*;[18] and at the same Time Father *Petrucii* publish'd several Letters, and some Treatises upon the same Subject. If ever there was any real Danger that the *Nazarens* should return to the first Principles of their Prophet Jesus, and worship God in the Spirit; if ever the Fraud of Popes and Cardinals, was in a way to be effectually overthrown; in a Word, if ever the Popes and popish Tribe were like to turn Hugonots, now was the Time; but the Jesuits, who were too cunning not to see the Danger, and to ward off the Blow, finding the new Doctrine of *Molinos* get Ground, and that all People forsook the *Confessionals*, thought it Time to lay about them; and therefore taking the Alarm, in behalf of Religion, they first branded *Molinos* for a Heretick, and accused him for denying the Trinity, so they call their Doctrine of three Persons or as we call it, of three Gods; maliciously inferring, that his

Bir Türk Casusunun Mektubu.

Peder Molinos olayı anlatılmıştır (ikinci sayfa).

Maxims tended to the destroying the Humanity of their Prophet Jesus; they likewise insinuated, that he was an Enemy to Prayer, because he affirmed, *that the Perfection of the Soul consisted not in speaking, nor in thinking of God, but in the loving him after an extraordinary Manner*:[19] They accused him that he made all Christians indifferent because he adds, *that Men ought not to disturb themselves, when they fall into any Transgression; but to make their Advantage of it*:[20] This was occasioned by a Prayer which he calls a Prayer of *Quietude*,[21] and the Maxim they called Heresie, is now called *Quietism.* These Accusations, and some others, made such a Noise, that the Inquisition took Cognizance of 'em; but the Office for that Time found nothing blame worthy in *Molinos*, or in his Doctrine; besides, the Pope gave a Bishoprick to Father *Petrucii*, who was one of *Molinos*'s most zealous disciples. This put the Jesuits almost out of their Wits; so that they caused a Report to be whisper'd about, that the Bishop being a *Spaniard*, he might as well be of the Race of the *Jews*; but this did not hinder the Number of the *Quietists* from encreasing every Day.

However, as I said above, the Cardinal *de Estrees* influenced, it seems, from hence, for the Jesuits have all the Power here in *France*, betrayed him, and from his greatest Friend, became his Accuser and Enemy, and left not till he got him into the Prisons of the Inquisition, where he ended his Days; for it is no easie thing for any Man to get out of such Hands, when he is once abandon'd of his Protectors, let his Quality be what it will, or his Innocence ever so clear.

I think this Man was brought to the Entrance of Truth, and had he been enlightened by the Beams of *Churuth*, and the blessed Vision of *Alluzared*, the Angel of Paradise; had he been guided so, as to come into the Society of the Faithful, he would have been a just and a wise Man, qualified for the immortal Contemplations of *Hadrimut*, and the Plains of Illumination; but as he was so near the Truth, it could not be expected that he should escape the Persecutions of the Sons of Error.

Enlightened Guide to immortal Truth, bless the Eyes of those, who, searching after sublime Contemplation, are raised above the Enjoyments of Life, and give themselves up to the Enquiry after exalted Wisdom.

Paris, 4th of the 2d Moon, of the Year 1693.

Bir Türk Casusunun Mektubu.
Peder Molinos olayı anlatılmıştır (üçüncü sayfa, son).

Sonuç

"Je n'admets rien qui ne soit nécessairement vrai."
("Zorunlu olarak doğru olmayan hiçbir şeyi kabul etmem.")

—Descartes

Batı'da Örgütlü-Din'in kurucusu ve savunucusu Katolik Kilisesi yüzyıllarca korkunç bir baskı, zulüm ve terör uygulayarak Bilimsel gelişmenin önünü tıkamıştı. Hıristiyanlığın tarih sahnesine çıkmasından yüzlerce yıl önce yaşamış ve ölmüş filozofları bile suçlu görebilecek ve gösterebilecek kadar bağnaz bir anakronizmi de göze almıştı. İnsanlığın kültürüne ve tarihine ışık tutan binlerce elyazmasını yaktırmış, binlerce kitabı yasaklamış ve kendi uyduruk Dogmaları'nı akıl almaz işkencelerle herkese kabul ettirmeye çalışmıştı. Bu zulüm ve işkenceyi yaparken de daima aynı suçlamada bulunmuştur: *Bunlar Ateist'tir.*

Michel Onfray'in de yazdığı gibi, Katolik Kilisesi tarafından yakılarak öldürülen Giordano Bruno, gerçekte bir Dominiken papazıydı, Tanrıtanımaz değildi. Katolik İmanı'nın Tanrı anlayışına hiçbir yazısında hiçbir şekilde hakaret etmemişti. Buna rağmen Kilise tarafından Ateist olarak gösterilip, yakılmıştı.[63] Benzer şekilde canlı olarak yakalayamadığı için sadece kitaplarını yakarak Kör İmanını tazelediği Leucippus, Diogenes, Tyanalı Appolonius, Epicures, Lucretius, Gadarali Philodemus dâhil yüzlerce pagan

[63] Onfray, deklare Ateisttir.

filozofu ve bilimcisi vardır. Hıristiyanlıktan önce yaşayıp ölmüş olsalar da onlar da Katolik Kilisesi'nin teröründen kurtulamamışlardır. Katolik Kilisesi'nin uyduruk ve akıldışı Dogmaları'ndan biri Newton'un şiddetle eleştirdiği *Teslis* ise, diğeri de *Eucharist* diye bilinen ayindir. Kilise'ye göre, Yeni Ahit'teki Synoptic'in (ilk üç İncil) ikincisi olan Matta'da (26: 26-28) yer alan *"Ekmek ve Şarap benim bedenim ve kanımdır,"* (Last Supper) sözünden yola çıkarak her Pazar Ayini'nde Kör İman sahibi kişilere yedirdiği ekmek ile içirdiği şarapta İsa'nın (Tanrı) onlarda canlandığını iddia etmesidir. Ne var ki, bu sembolik veya alegorik bir *Canlanma* değildir, tam anlamıyla GERÇEK CANLANMADIR. Katolik Kilisesi'nin İlmihali sayılabilecek olan *Catechism of the Catholic Church* adlı resmi belgede (bin sayfadan fazladır) 1373 sayılı maddede 21. yüzyılda Katoliklerin Pazar Ayini'nde yedikleri ekmekte ve içtikleri şarapta İsa'nın sembolik veya alegorik olarak değil, GERÇEKTEN CANLANDIĞINA KESİN OLARAK İMAN ETMELERİ GEREKMEKTEDİR diye yazılıdır. Şu sorulabilir: İnsan kendini YARATAN TANRISINI YİYEBİLİR Mİ? YERSE BU CANNIBALİSM (Yamyamlık) sayılmaz mi? Katolik Kilisesi bu soruyu soranı yakar, zaten yakmıştır da...

Örgütlü Din, Akıldışı (İrrasyonel) ve Mucizevî olana İmanı zorunlu kılar. Descartes'in karşı çıktığı *Zorunlu Hakikat* budur. Kilise ise kendi uydurduğu Dogma'nın TEK VE MUTLAK GERÇEKLİK olduğunun kabul edilmesini ister. İyi de İncil'de, Büyü, Sihir, Alşimi, Okült hepsi var. Musa da, İsa da Büyü yapıyorlar derseniz onlarınki Büyü değil, Mucize'dir. Ama Epikür, Apollonius, Democritus, bunlar Ateist Büyücülerdir. *"Aziz dediğiniz kişiler de büyü yapmışlar,"* derseniz; *"Hayır, onlarınki İsa'nın izniyle yaptıkları Mucizelerdir,"* derler. Hani Türkçede çok güzel bir atasözü vardır, tıpkı onun gibi: Katolik Kilisesi'nin çifte stan-

dardına göre, *"Hizmetçi bardağı kırarsa suçtur ama evin hanımı bardağı kırarsa ona çok yakışır."*(!)

Örgütlü-Din böylelikle Mucize Yaratıcıları ile Büyücüleri birbirinden ayırmıştır. Eğer Örgütlü-Din'in üst düzey temsilcilerinden iseniz *Mucize* yapabilirsiniz, ama aynı dine mensup sıradan biri olduğunuz halde *Mucize* yaratırsanız, bunun adı *Büyücülüktür* ve yakılırsınız. Bu konuda Andy M. Reiner'in *Miracle and Magic* adlı, *Journal for the Study of the New Testament* serisinden (235) yayınlanmış çok güzel bir doktora tezi vardır. Burada Tyanalı Apollonius'un nasıl Kilise tarafından *Mucize-yapıcısı* (Miracle-worker) değil Büyücü (Magician) diye tanıtıldığı bilimsel olarak anlatılmaktadır.

Sözün özü şudur: Örgütlü-Din'in ve uydurdukları Hurafelerin en güçlü, en zalim ve en bağnaz temsilcisi Katolik Kilisesi olmuştur. Bu Kilise Batı dünyasını yaklaşık bin yıl süreyle kelimenin tam anlamıyla *Terör* uygulayarak susturmuş, köreltmiştir. Bu baskıcı Dinsel Rejime, diğer adıyla, Diktatöryel TEOKRASİ'ye karşı direnen birçok insan olmuştur. Bunların arasında Ezoterist, Alşimist ve Hermetistler, Agnostikler, Skeptikler ve Sekteryenler çoğunluğu teşkil eder. Bu cesur insanlar, *EğitimliYobazlar*'dan kurulu Katolik Kilisesi'ni de onun *Kiralık Katiller* örgütü Engizisyon'u da ancak 17. yüzyıldan itibaren etkisizleştirebilmeyi başarmışlardır.

Günümüzde binlerce küçük erkek çocuğa tecavüzden yargılanan ama nedense yüzleri bile kızarmayan bu Hurafeci-İmansahibi (!) din adamlarının her hücresi İman olsa, alıp da baştacı eder misiniz?

Bilim'i bin beş yüz yıldır engelleyen, İnsan Hakları'nı hiçe sayan, Düşünce ve Vicdan Özgürlüğü'ne darağacındayken bile izin vermeyen bu *DIŞI BEYAZ, İÇİ KAPKARA* kurumu, bunca yaptıklarından sonra savunmak mümkün müdür?

Bu kitabın, yanıtını okurlarına bıraktığı iki soru bunlardır.